


عنوان دین

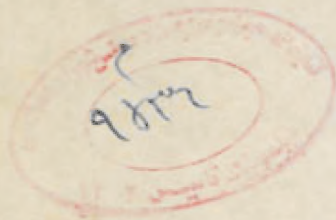


بازدید شد
۱۳۸۴

 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب ۷۸۷۹۸	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
	کتاب عنوان دین
	مؤلف
	مترجم
	شماره قفسه ۹۵۳۶

خطی	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۵۳۶	

عنوان دین



بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	عنوان دین
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۹۵۲۴
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	
۷۸۷۹۸	

خطی	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۵۲۶	

[illegible]

قال ابن طلائع
قلت

قال ابن مفلح
فمن غلبه

المرة لا تقبل بالفسخ بالاعسار لانه من احوال العظام التي يتعلق باجتهاد الحاكم
بل ترفع الامر الى الحاكم لتقرير للفسخ باعثة لان ذلك محل اجتهاد وثبتت المرة
الاعسار عنده غير الخاتم اما باقاة البينة عليه او باقراره فاذا ثبتت المرة اعساره
تولى القاضي الفسخ بنفسه قايلا فصحت الحكم زوجة زيد رتب سبب المرة اعساره
ثم شرط المتعة لتكون دافعة للحذف ان يكون الغرض معلوما بان يقول المختص ان الغرض من الاعسار
سنة على الدفعة

سنة على هذا ومعنى نفسه كذا في استقبال المودة والاتصال ولا يقدر فيه وعند الله
لاية ان لا ينقص عن ثلثة درهم ورجل المتعة بالحد الا حلالا ولا حاجة فالتمتع
لا يدرك الحد بل هو نصف محض وكذا المتعة متعة لان العرض معنى الفتح دون التواله
وغيره من اعراض الفحاح وهو صريح مدون فاذا وصى في الحاح المتعة جازها لفساده
فلاحة عليه وان علم فلاحه ايضا مع الحد بعد حيث لا حجة تجب للمهر والعدة ويشبه التنب
كذلك في مدون

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

قال الشيخ عبد الغني التميمي ليس قدس سره قال العلامة محمد المهدي ابن احمد بن علي
الفاشي في كتابه في دلائل الخيرات واولاد صلوات الله عليه وسلم **الفاسم وابراهيم و**
عبد الله ويقال الاطهر والطيب ثلاثة اسماء لولد واحد علي الحق **ونسب**
ورقيه وادم كلثوم ونسب طهر صلى الله عليه وسلم وكلهم من خديجة رضي الله عنها عليها السلام
فانه من ماريه سرية صلوات الله عليه وسلم **فاما** المذكور فما تو اصبوا **واما** الاناني
فمنزوي كلهم اما من نسب فمزدحم ابني خالتهما ابو العاص بن الربيع فولد له
عليان وامامته واميته واما رقيه فمزدحم غلام بي عفا رضي الله عنه فولد
له عبد الله ثم مات فمزدحم النبي صلى الله عليه وسلم وكلهم من خديجة رضي الله عنها فمزدحم
واما في طمة فمزدحم علي بن ابي طالب رضي الله عنه فولد له الحسن والحسين
وحسينا وادم كلثوم ونسب ورقيه وماتت البنات الثلاثة الاولى حيات
رسول الله صلى الله عليه وسلم ولم يبق واحدة منهم وعقبه صلى الله عليه وسلم
من البنات والحسن فقط رضي الله عنه **وقال ايضا** وارادوا جسد النبي صلى الله عليه وسلم اللاتي
دخلن بهن بلا خلا في احد عشر **خديجة** رضي الله عنها بنت خويلد القرشية الا
بديته وهي اولاهن ولم ينزوي عليها حتى ماتت ثم تزوجت ربيعة القرشية
ثم عاتبة بنت ابي بكر الصديق القرشية النخعية ولم ينزوي بغيرها **ثم صفية**
بنت عمرو الخطري القرشية بعد ربيعة **ثم من** بنت خزيمة الهلالية العاصرية وماتت
في حياته صلى الله عليه وسلم مثل خديجة رضي الله عنها **ثم ام سلمة** بنت ابي سلمة بن مغيرة
القرشية المخزومية **ثم زينب** بنت جحش البكرية اسيرة خزيمة **ثم خديجة** بنت ابي سفيان
الحارثي بن ابي لهب **ثم رقية** بنت ابي العيص المصطليقية **ثم ام جنيبة** بنت ابي سفيان
بن حرب القرشية لاموية **ثم صفية** بنت جحش بن اخطب الاسرائيلية المصرية
من سبطها روي بن عمران عليه السلام **ثم يمينه** بنت الحارث الهلالية العاصرية

في المربع ذراع واحد وربع طولها وعرضها
 والمثلثان بالمساحة فالربع ذراع واحد وربع طولها وعرضها
 مجموع ذلك مائة وخمسة وعشرون رجباً والمربعان ذراعان
 ثم نظرب العمق في الطول والحاصل في العرض فابقي مائة وخمسة وعشرون رجباً كان قتيقن والاقلا
 فكل رجب ذراع الربعة الطول فلو كان العمق ذراعاً ونصف القول كذلك فابسط كل واحد على الآخر
 فان كان ذراعاً فاحذف الربعة من الربعة فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً
 فاحذف الربعة من الربعة فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً
 فاحذف الربعة من الربعة فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً فبقية مائة وخمسة وعشرون رجباً

[illegible]

اعلم ان الحجة انما يكون يوم القيمة وادواتها بعبادة وغنى الله في الدنيا كما اخرج ابو نعيم عن ابي
 ابي سعيد قال قال الله يغفر الذنوب ولكن لا يجوها من الضعيف حتى يوقفه يوم القيمة
 وان تاب غفره واخرج الله بنور في الجلالة عن اسعف بن شداد قال قلت للحسن
 اخبرني عن العبد يذنب ثم يتوب ويستغفر يغفر قال نعم قلت هل يخفى كتابه قال لا
 واما ان يغفر عليه ثم يسئل عنه كشافات تر
 الاربعة وغيرها من الصحاح المتن في كلام الله القديم الغير المتأخر عن الخلق المتأخر عن الخلق
 والاصوات وليست عبادتها على كلامه في الاثبات بالعرف والاصوات وهو حاد
 لكنها دالة على كلام الله القديم وانه لا يخل كلامه تعالى في شي من الكتب بل هو قائم بذاته
 لا يتأخر ولا يتصرف به غيره في الاول والاصل كلامه تعالى في شي من الكتب بل هو قائم بذاته
 كلامه متصل بذاته لا يفترق عنه وقد اجمع اهل الحق ان كلامه تعالى لا يكون قائما بذاته
 ولا يتكلم به متكلمان اذ لا يتكلم به احد الا الله تعالى ولكن لما كانت العبادات
 والخدم والالتفات على كلامه تعالى مع القرآن وغيره بانه كلام الله لقول عاصم بن رافع
 ما بين دفتي طي الحقيق كلام الله تعالى كشافات تر قال استغفر عليه فذكر في الحديث
 اعلم ان الله خلقه شرفا وكراما في الدنيا والآخرة فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 بذاته لا يذنب عنى عنى الله تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 الخضر السبلات الآتية تسمى ظهوره تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 ظهوره تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 به وذلك كقولهم قال الله تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 وقوله تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 هو الآخر بعد الآخر وكل واحد من هذه الايات في حق ظهوره تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 الباقين من حيث ظهوره تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 فلا ظهور له احد الا الله تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى
 والآخر به ومن الظهور على ان لا يكون الا في حق ظهوره تعالى فانه تعالى فانه تعالى فانه تعالى

[illegible]

واعلم ان الله لما كان صلى الله عليه وسلم من نور الله تعالى القديم والحديث وما سوانا من العالمين نوره
كان له النسبة مع تعالى وكان لنا النسبة معه صلى الله عليه وسلم فله الجمع ولنا الفرق الصافي
مع صلى الله عليه وسلم وهو ناسيب عن الله تعالى مطلقا كما قال الله تعالى ان الذين يتبايعون
انما يتبايعون الله ورسوله فليس يلحقهم من الله شيء ولا يصح ان يتبايعوا الله ورسوله
فالفناء فيه كبقية الفناء في الله بل الفناء في الشيخ اسبق من الفناء في الرجل صلى الله عليه وسلم
لان الفناء في الشيخ اسبق من الفناء في الرجل صلى الله عليه وسلم لان الفناء في الشيخ اسبق من الفناء في الرجل صلى الله عليه وسلم
انما هذا الشيخ واجب على كل من يريد الوصول الى رسول الله صلى الله عليه وسلم ولهم وقد استلحق الى
بقية ما يستلحق اليه الوسيلة وقوله وكوّنوا مع الفناء فيمن فني فني في شيخه فقد وصل الى
انما يمكن الوصول الى الله وسبق فني في شيخه فقد جسي بميوته في الدين القديم يا ابا
الاحياء لا الموتى اعلم يا امير المؤمنين انه لما تميتك حتى اجعلك ملكا لا ينزل يا ابن آدم
وهل يشب بالاستفاضه والولد والعقود والوقوف والزوجيه وجهان فلا الاصل ولا المخرج ولا
العاصم والوعاين المهررة والطبري نعم وجه ابن القباية وقال ابو اسحاق لا وسمي الفناء
وهو لا يلام والابو الحسن العبادي والرواية قلت الجواز اقول لا يصح وهو المختار واذا ثبت بالا
استفاضه فيشتغلان بسعة العلم او الفطن القوي فيهم من يؤمن قوا طهرهم عما انفذ
وهذا الفناء في المادد في ابن القباية والفناء هو ان يشبه كلام الشافعي ما بين حجر وحجر
ان المكاني ينقطع القريب الى الاصل او الفروع وان الزوجية المكفية بنقطة الزوجة لا يسطر
من سواها القوي والمساكين شتر واختم قوله المكاني ان الكلام في رجب مؤسرا ما هو المكاني
فتأخذ تمام كفايتها بالفقر ويؤخذ منه ان لا يتغير ما وجب له المورث للمورث الا ان لا يسطر
تمام كفايتها بالفقر وليس الزوجية فيها يظهر ان الزوجية في رجب مؤسرا ما هو المكاني
يرعاين رفقها مؤسرا فلو كان مؤسرا لكانت الزوجية في رجب مؤسرا ما هو المكاني
والهمزة فيها يظهر رخصته كلام الفقهاء في فتاواه ان كفايتها في رجب مؤسرا ما هو المكاني
لا تعلق في الفكاك بل انما اخذ الركاك ولا فائده منه ان كفايتها في رجب مؤسرا ما هو المكاني
في غير رجب مؤسرا بل انما اخذ الركاك ولا فائده منه ان كفايتها في رجب مؤسرا ما هو المكاني

	0	1	2	3	4
0	0	0	0	0	0
1	0	1	2	3	4
2	0	2	4	1	3
3	0	3	1	4	2
4	0	4	3	2	1

10	20	30
15	25	35
20		40

[illegible][illegible]

VOT	2V	100	475	1577
277	940	497	111	199
V.O	0V0	201	90A	11V0
		1A30E		
770	1A7	1001	1173	779
990	V09	1772	92	1A0

طعنات پیل ۱۸۱۸ و ۱۸۱۹

35

فصل اول در بیان فضیلت

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible][illegible]

[The page contains dense handwritten Persian text in Nasta'liq script, which is mostly illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side.]

(Faint handwritten Arabic script)

که در غیاب امام است بدو سبب در غیاب از غایت عید و در پیش از وقت
 وقت که راه در جابجا از عید پیش از وقت است که در وقت
 گذارد مگو و نیست اقامت بر امام خطبه میخواند در این وقت
 و اگر کسی از غایت عید آمد و در وقت عید در مسجد گذارد نه تحیت
 القدر مانده باشد پس از کوشی کردن خطبه میخواند و مگو و هست
 المسجد در اینجا نیست و اگر در مسجد خطبه میخواند و مگو و هست
 المسجد صل که تحیت المسجد و خطبه میخواند و مگو و هست
 است که از اید از غایت عید که خطبه میخواند و مگو و هست
 و اگر کسی از غایت عید آمد و در وقت عید در مسجد گذارد نه تحیت
 القدر مانده باشد پس از کوشی کردن خطبه میخواند و مگو و هست
 المسجد در اینجا نیست و اگر در مسجد خطبه میخواند و مگو و هست
 المسجد صل که تحیت المسجد و خطبه میخواند و مگو و هست

صلى الله عليه وسلم
الذي هو في الحقيقة
الذي هو في الحقيقة
الذي هو في الحقيقة

[illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a continuation of a narrative or a list of items. The script is cursive and characteristic of the Ottoman or Persian periods. The page is numbered '10' in the top right corner.



١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩

[illegible]

عند الموت الحويض و هم مملوء من الماء
الذي هو في البطن والخصيتين
والتي هي في البطن والخصيتين
والتي هي في البطن والخصيتين

و قرآن و احادیث و تفاسیر و کتب معتبره

در ارباب دولت مکتب
 حضرت میرزا محمد علی
 چون برآمد خاندان
 شورش کنی را بواله اشتیاق
 میرزا محمد علی
 که به مکتب شوی و شایان
 میرزا محمد علی
 که به مکتب شوی و شایان
 میرزا محمد علی

که آب آن رحمت و طهارت آن از حلاوت بهشت است و هر که یک هفته
از خربزه بخورد حق تعالی هفتاد هزار نیکی او را بنویسد و هفتاد
هزار بدی از دیوان وی محو کند و او را هفتاد هزار درجه بچشد و
فرمود که تَر از مَوافِ اَهْلِ الْجَنَّةِ یَسْتَرِ از مَوْتِ یعنی نان و انگور با
یکدیگر بخورید که اهل بهشت نان و انگور بایکدیگر خوردند و فرمود که
هر یک دانه انگور بخورد او را دینکی بنویسند و دین بدی بپوشاند و دین
درجه بیفزایند و فرمود که بر شما باد که نان و انگور بهم خورید و فرمود که
انگور با نان بهم خوردن امانست از سل و فرمود که چون شما پاد نان و انگور
خورید ابلیس در خاک میگذرد و فرمود که بهتر طعامها شما نانست
شما انگور است و فرمود که خربزه و انار و سیب و انگور از او
علیه السلام در خیمت که نوح علیه السلام شکایت
و حق تعالی او را وحی کرد یا نوح انگور
هر روزی یک خوشه ناشایبایی و فرمود
نخند باشد چون بامداد شد

[illegible]

بر پای چپ کند و چشم فرو گیرد که بواسیر آورد و در خیر است
که رنگ و بوی آن بود روی پرود و علت بدید آورد و سخن نکند
که در خبر است که در سرفضا حاجت سخن گوید حق تعالی این
اوراد دشمن دارد و در حالت استبروا استنجا و برهنگی است
و بعد در طاق کار نماید سه یا پنج یا هفت کاوچ پاک که در
خبر است که من استغفر فلیتو و استخوان و سر کین خن
فحی است و در استبروا کاوچ چپ دست گیرد که فحی است که
استبروا بدست راست کردن انگشت دست چپ را سه بار
بیزیر قضیب پروان آورد و سه بار تفعیل کند و سه بار کام
برود و سه بار بکاوچ یا بدیواری در مالک و فاضله است
که پس از کاوچ باب استنجا کند بدست که حوقل در حق
ایشان که به آب استنجا میکنند آیت فرستاده و ایشان را داده

مدارد صلاک

میدارد چنانکه میفرماید فیه رجال یجسسون ان یتطهرن فاما الله
یحبت للطهرین ۵ اول عورت پیش بشوید پس خود را فرو
گذارد و فامم کند و سر انگشت بر جرم خن می مالد تا زبر شود
انکه پاک باشد پس ان استنجا بدست چپ بر زمین در مالک
بشوید و چون برخیزد بگوید اللهم قلبی من النفاق و خفیض
فبج من الغوا حش و در جایگاه و حدث و استنجا و وضو
نکند تا و سوسه پیران شود و خود را بر شاست بول بپیران
که عذاب کور ازان خواهد بود باب ششم
در وضو فرضهای وضو شش است اول نیت کردن دوم
بهر روی شستن سیم هر دو دست تا مرق شستن چهارم
از سر سر کردن پنجم هر دو پای تا کعب شستن ششم ترتیب
نگاه داشتن چنانکه اول روی شوید پس دستها پس سر

پس پای شستن و چون وضو سازد مسواک کند پس بر بالای
نشیند و روی بقبله کند و بسم الله العظيم و الحمد لله على الاسلام
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله اعوذ بك من هزات الشياطين
واعوذ بك من ان يحضرن و در اول هر دعا صلوای بفرستد
فرستد پس هر دو دست بشوید سه بار بگوید اللهم اني اشك
اليمين والبركة واعوذ بك من الشؤم والهلكة پس بدین
ترتیب بگوید که نیت کردم غار بر خود مباح میکنم خدایا
و این نیت اندل غایب نکند تا بوقت شستن روی و یک کف
آب بگیرد و در دهان بر دوسه بار با کام افکند آلا که روزی
دار باشد اللهم اعن على تلاوة كتابك وكثرة ذكرك و یک
کف دیگر بگیرد و سه بار به بلفی بر کشد الا در روزی
پنی با نشت چپ پاک کند و بگوید اللهم ارحمني راحة الجنة

نسی چپ و راست و انت غنی

وانت غنی راض واعوذ بك من روائح النار ومن سوء
الذاد انكاه بحد و دست آب بودارد و نیت کند و نیت بشو
بدل دارد و در اول روی شستن بر زبان راندن نیت تا ثواب
دل و زبان هر دو دریابد و بگوید روی بشوید از اینجا که سوی
بالای پشانیست تا آخر زخندان و از کنار گوش تا گوش
و آب به بن فم میبارسایند و ظاهر ریش اندخ بیزید
فرز آمدن فضا است الا بن سوی و محاسن الدانیه باشد
بگوید اللهم بیض وجهي بوزك يوم تبيض وجوه اولياؤك
ولا تسود وجهي بظلمتك يوم تسود وجوه اعدائك و خلال
کند سوی روی با نشتان انگشت راست بشوید باز بگوید
اللهم اعطني كتابي يميني فحاسبني حسابا يسيرا پس دست
چپ را همچنین بشوید و بگوید اللهم اني اعوذ بك ان تنيلني

کتابی بپایان و من و آه ظهري يوم القيمة و ابتداء دست
 شش از سواکشتان کند و به باز و ختم کند پس سر کند
 هر قدر که باشد از پیش سوا و لیست و بگوید اللهم غنی
 بر حمتک و انزل علی من برکاتک و اظلف تحت ظل عرشک يوم
 لا ظل الا ظله پس سر و گوش بکش به آب نو و انگشت
 شهاده در باطن گوش خد و بگرداند و در و ابدام و بگوید
 اللهم اجعلني يسمعون القول و يلبثون احسنه اللهم اصغف
 من ادبي الحسنه مع الابرار پس سر کردن بکن و بگوید اللهم زد
 رقبتي من النار و اعوذ بک من السلاس و الا غلال پس پای
 راست بگوید تا میان ساق و میان انگشتان خلال کند با
 کهن دست چپ و از سوی زیر پای و ابتدا با انگشت کهن
 پای راست کند و ختم کهن پای چپ کند و بگوید اللهم

و ختم کهن

ای اعوذ بک

ای اعوذ بک ان تؤخذنی بالنواص و لا قدام و چون از
 بریق وضو سازد در گوشها کعب و خط و کف پای دست
 بمالد تا آب بدان دسد و اگر چون پس از پای شستن در بار
 صلوا فرستد باری تعالی عمماء او را بفرج آرد و چون فلاغ
 شدی روی با سمان کن بگوی اشهد ان لا اله الا الله وحد
 لا شریک له و آشهد ان محمد عبده و رسوله سبحانه اللهم
 و محمدک لا اله الا انت عملت سوء و ظلمت نفسی استغفر
 و اتوب الیک فاعف عني ذنوبی فانه لا یغفر الذنوب الا
 انت انت انت التواب الرحیم اللهم اجعلنی من التوابین و اجعلنی
 من الصالحین و اجعلنی من عبیدک الصالحین و اجعلنی
 صبورا شکورا و اجعلنی از کرم کثیرا و استجبت بک
 و امیلا چون این دعاها در میان طهارت بخواند خطایا

از اندام وی پرفتن شود تا جدی که از مژهای هر دو چشم
وی و از گوشهای وی و از دهن وی و از ناخنان دست و پای
پرفتن شود و همی بر وضوء وی ننهد و پیوسته در زیر عرش
سجده میکنند و ثوابش تا قیامت ویرای نویسد و در
صیحه است که یکی از صحابه وضوء ساخته بود و آب باندگی پای
وی نرسید بود رسول خدا صلی الله علیه و سلم آنرا بدید فرمود
که ویل للاعقاب من النار وای بر پاشنه انا نش یعنی شستن
پای وضوء است و در خبر است که پیر از وضوء یکبار انا انزلنا
خواند ثواب پنجاه ساله عبادت ویرا بنویسد و از جمله
صدیقان باشد و اگر دو بار بخواند نام وی در دیوان
شمیدان نویسد و اگر سه بار بخواند ویرا چون پیغمبران
باز انگیزند و فرمود که در مشربتی آب از بقیته آب وضوء

مؤمن

مؤمن من شفاست از هفتاد درد و کتر آن غشت و فرمود
که وضوء سلاح مؤمنست و هر که پیوسته با وضوء باشد ملائکه از
آسمان و زمین ویرا استغفار می کنند **فصل**
جنابین آب در دهن
در خبر است مؤمن چون مضغه کرد خدای تعالی او را
پنجاه چیز مکرّم دارد کلمه شهادت در حالت نزع و حجت میکند
نیکو در کور و کلمه توحید چون از کور بر خیزد حق تعالی باری
حسن گوید و چون استنشاق کند حق تعالی پنجاه چیز او را
مکرّم دارد روح و ریحان در حالت نزع و فراخی کوبه باکی
در قیامت و خوشی در بهشت و چون روی شود او را
پنجاه چیز کرامت فرماید ملک الموقر را بصورتی خوب بیند
در قیامت سپید روی باشد و اجازت شرع دهند تا در زیر
عرش مجوس کند و حق تعالی او را بیند و چون دست چهار چیز

اورا کرامت کنند نامها بدست راست دهند و ملائکه استقبالا
او کنند و ویرا مصلحه کنند و در بهشت دست او بر پنجای همین
در دست وی کنند و شرا بطه و ثانی نوش کند چون مسح سر کند
چهار کرامت یابد ایمن گردد از کوفی و زخ و از مباح حدیث
یعنی از کوزه های آهنین او را نجات دارند و چون بگوید که خطا
آید که بنده من زود سر بردار و تاج کرامت بر سرش کنند
و کوش بقول بهشتی خدا از جمله سواست و در آن داخلست و
د فضاقت مسح سر آن زمان یافته باشد که هر دو کوش را مسح کند
بقول اعلیٰ معظم شافع رضی الله عنه دو عضو دیگر اند پس
مسح آن سه بار سه بار آب نوشت باشد تا فضیلت تمام یافته
شود و چون مسح کردن کند او را چهار چیز مکرم دارند کردنش
از آتش و زخ انا دکنند و غل بگردن وی ننهند و طوقی

در کردن وی

در کردن وی کنند که بران نوشته و لکم فیها ما تشتهون
انفسکم و کردن او را از و ام خلاص دهند و چون پای شود
پنجاه چیز مکرم گردد قدم او بر اسلام ثابت دارند و در هر ط
نفره و از عذاب و زخ خلاص یابد بلکه در زخ بقدم او سرد
شود و در قیامت بی حجاب بجزرت عزت رود و خبر صحیح است
که رسول صلی الله علیه و سلم وضو ساخت و هر عضوی یکبار
یکبار آب پشت و فرمود که وضو بی نیست خدا تعالی نمی پذیرد
پنج غازی الا با این وضو پس دو بار کرد هر عضوی دو بار
دو بار آب پشت و فرمود که هر که وضو کند هر عضوی دو بار بشوید
خداوند ثقتا او را دو بار دو بار سرف دهد پس هر سه بار کرد و هر
هر عضوی سه بار سه بار آب پشت و فرمود که این وضو نیست
و وضو پیغمبران پیش از من و وضو خلیل من ابراهیم علیه السلام

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی محمد و آله الطاهرین
و السلام

و امیر المؤمنین علیه السلام و جمعه و فرمود که سو من باید بود
 و وضو چهار عضو خود را از چهار اخلاق ذمیمه بشوی بد دل
 از کینه و مکر و حسد و زبان را از عنیت و بختان و شکم
 از شبهه و حرام و جملگی اعضا را از لباس شبهه و حرام و بعد
 از آن خود را با لباس تقوی بپوشانند رسول صلی الله علیه
 و سلم فرمود که حق جل و علا فرمود که هر آن کس که حدث کند
 یعنی وضوء او تباه شود پس از آن در حال وضویی نلکند
 بر من که خداوند منم جفا بی کرد است و آن کس که حدث کند
 وضوئی تاز کند و دو رکعت نماز نکند بر من جفا گرد است
 و آن کس که وضوئی تاز کند و حدث کند و دو رکعت نماز
 بگذارد و حاجتی دینی و دنیاوی از من بخواهد و من او را
 اجابت نکنم من که خداوند منم بر آن بنده جفا کرده باشم و من

آن خدا

ممنون

آن خداوندی نیستیم که بر بدن کان خویش جفا کنیم و مستحب است
 که بلكه وضو و غسل از اعضا بخندد و اگر بکشد مکره نیست
 که در روایت معاذ بن جبل رضی الله عنه آمده است و در وضو
 کس بیازی نکند و ضرورت اگر بکشد مکره نیست که در
 روایت آمده است و بروایت دیگر دو رکعت نماز از پس وضو
 مستحب است که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که در پشت
 رفتن ربلال را رضوا الله عنه دیدم گفت بچه سابق شده گفت
 چیزی غی داغ جن آنکه هیچ وضویی نسازم که در عقب
 آن دو رکعت نماز بگذارم باب هفتم
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم می فرماید مسواک کردن زیادت
 زیادت فضاحت است و پکی دهن و خوشنودی خدا
 تعا و شادی ملائکه و روشنایی چشم

و در وضو و غسل از اعضا بخندد و اگر بکشد مکره نیست
 که در روایت معاذ بن جبل رضی الله عنه آمده است و در وضو
 کس بیازی نکند و ضرورت اگر بکشد مکره نیست که در
 روایت آمده است و بروایت دیگر دو رکعت نماز از پس وضو
 مستحب است که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که در پشت
 رفتن ربلال را رضوا الله عنه دیدم گفت بچه سابق شده گفت
 چیزی غی داغ جن آنکه هیچ وضویی نسازم که در عقب
 آن دو رکعت نماز بگذارم باب هفتم

و در وضو و غسل از اعضا بخندد و اگر بکشد مکره نیست
 که در روایت معاذ بن جبل رضی الله عنه آمده است و در وضو
 کس بیازی نکند و ضرورت اگر بکشد مکره نیست که در
 روایت آمده است و بروایت دیگر دو رکعت نماز از پس وضو
 مستحب است که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که در پشت
 رفتن ربلال را رضوا الله عنه دیدم گفت بچه سابق شده گفت
 چیزی غی داغ جن آنکه هیچ وضویی نسازم که در عقب
 آن دو رکعت نماز بگذارم باب هفتم

کرمیرد نظرف منطبع مثل آهن و مس و روی که آن بر
آورد و اندازد بریق سفالین بهتر که آن بتیاضع نزدیکتر است
و هر لم است از طرف زمین و سیمین و صو ساختن و طعام
و شراب خوردن و کار فرمودن مگر آنکس تری سیمین که پیغمبر
صلی الله علیه و سلم در آنکشت کرده و فرمود که جبرائیل علیه السلام آمد
و آنکس تری عقیق از بهشت مرا آورد و گفت که آنکس تری عقیق
در آنکشت کن و امت خود را بفرمای تا در آنکشت کنند که
در آن خاصیتهاست و مستضاء وضو اقل بسم الله العظیم و الحمد
لله علی لا سلام گفتن که در خبر است که هر که با قول طهارت
بگوید و تشنگان پاک شود و اگر با قول فراموشی در آن تشنگان
بگوید و سر بر دودست مشتق و آب در دهان و پیچ کردن
و غرضش کردن و آب به بینی کشیدن و موی روی را خلال کند

و در آنکه
صلی الله علیه و سلم
فرمود که هر که
با قول طهارت
بگوید و تشنگان
پاک شود و اگر
با قول فراموشی
در آن تشنگان
بگوید و سر بر
دودست مشتق
و آب در دهان
و پیچ کردن
و غرضش کردن
و آب به بینی
کشیدن و موی
روی را خلال
کند

و هر اندازی سه بار شستن و در شستن نیک بمالیدن و دست
راست و پای راست از چپ شستن و در دست و پای شستن
دست تری باز و ساق بر آوردن که در قیامت نشانه امت
محمد صلی الله علیه و سلم پیچیدی روی و دست
و پای خواهد بود و همه سرخ کردن و مسح گوش همه آب
و مسح کردن گوش و آنکشتان پای را خلال کردن و پیاپی
شستن پی عذری چنانکه که میان دو اندام چندان در آن
نکند که بار وضو خشک شود چون هوای معتدل بود و وضو
ما تو خواندن و آنچه وضو باطل کند چهار است یکی آنکه از راه
پیش یا پس پیرون آید دوم آنکه از خود ببرد بدینونگی
یا بعماری یا مستی و خواب همچنین مگر خواب نشسته و مقعد
استوار نهاده باشد سیوم آنکه ببردن کف دست یا ببردن

در جنابت و هم در حیض و است و این هشت که بر حجب
حرامست با چهار دیگر بر حایض حرامست بروزه داشتن
و در مسجد گذاشتن مکر این نباشد از آنکه خون بمسجد
و جماعت و منع گرفتن شوهر از ناف تا زانو بقول اما بلا
خفتن روا بود و این دوازده چیز که در حیض حرامست
در نفاس هم حرامست اگر چه خون باز آید تا آنگاه که
کند یا تیمم کند اگر چه با استعمال آب قادر نباشد اما روزه ^{خون}
که چون خون منقطع شد رواست **باب هشت** در غسل
موجب غسل چهار است جنابت و حیض و زادن و مرگ غسل
جنابت فریضه است بدو چیز حاصل شود یکی آنکه حائض
در فرج یا در دبر یا در زنده یا مرده نابدید شود اگر چه آب
نیاید بجز غسل واجب شود یا بهیچ وجه گردد و ملعون باشد

و غسل

و غسل و عقوبت واجب شود دوم به بیرون آمدن منی در خواب
و بیداری بهر حال که بود و منی آب بود که یکی از این صفات
در بود و در تری بوی آرد سرشته دهد و در خشکی بوی
خای و بالذات بیرون آید و پاره پاره بود و چون غسل خواهد
کرد اول استنجا کند پس وضو سازد و دعوات مانده
میخواند پس سه کف آب بر سر ریزد و همچنین سه بار
بر جانب راست و سه بار بر جانب چپ و نیت با اول غسل یاد
کند و پای شستن و آخر دارد و فریضه غسل و حیضات
نیت کردن در حالت شستن اول چیزی از بدن که نیت
کردم که نماز بر خود سباح میکنم دوم آب بجملة اندام و موی
موی رسانیدن و موی و ناخن بر بکیرد با جنابت از خود
بر ندارد تا از آن اعضا و شرطست که پیش از نیت بلبندگی

و اسراف در آب ریختن حرامست هر چند بر لب یا باشد که
در خیر است که رسول صلی الله علیه و علی آله و سلم بیک مد
آب دست کردی و آن چهار دانگ یک من است و بیک صاع
عسل کردی و آن چهار مد باشد و مستحب است که در غسل کم از
یک صاع و در وضو کم از یک مد نباشد اقتدا بر رسول صلی الله
علیه و علی آله و سلم و فرمود که بهترین امت من آنست باندک
آبی وضو سازد و بهترین امت من آنست در آب اسراف کند
اگر پس از غسل اندکی اعضا به پیند که آب یوی نزد
بود و آب بدان رساند درست باشد و اگر پس از نماز بپند
آن نماز بار دیگر آید کند و در خیر است که پیغمبر صلی الله علیه
و علی آله و سلم که در قیامت غسل فرض بیاید خوبتر
صورتی چنانکه کسی مثل آن ندیده باشد و بر سر وی

باشد که جمله میان مشرق و مغرب روشن گرداند و هفتاد
هزار ملک و سوار ملائکه یاوی باشند و گوید ای فلان بن
فلان مرا شناسی گوید نه و گوید من غسل فرختم و در راه بهشت
بروی بکشایند از هر در که خواهی در بهشت زود بدهد و بر
در بهشت چنانکه هیچ چشم ندیده و هیچ گوش نشنیده باشد
و در دل هیچ بی آدم نگذاشته و بر و این دیگر فرمود که هر آنگاه
مرد بر خیزد در شبی که سرد باشد تا غسل جنابت کند بفرمود
که باندام او ستاده نیکی و بر او بید سحانه و تقاضای ملائکه را فرماید
که بنده مرا بنگرید که در شبی چنین سرد برخاسته و غسل میکند
از ترس من شما گواه باشید که او را آمرزیدم و غسلها
شازده است غسل جمعه و هر دو عید و هر دو خوف و استقامت
و غسل از مرده شستن و غسل کافر که مسلمان شود و دیوانه

فازنه الاغصان
والمعبر عليه اذا افاق في بطنه

بهبوش بازايد و هفت غسل درج است غسل احرام و دخول مكة
ووقوف عرفه و مزدلفه و سه غسل در ايام التشریف
انداختن را **طواف و سعی** **نهم در تیمم هر که در سفر آب طلب کند**
و نیاید یا اگر مانعی باشد در حضر عذری دارد چون جراح
یا بیماری صبر کند تا وقت نماز در آید و در استسقا تا خلق
و در جنازه تا غسل میت کنند آنکه خاک پای خالصه از وی
غبار خیزد طلب کند و نیت کند که نماز فرض بر خود مباح
میکم در حال دست بر خاک زند و نیت در دل دارد تا مسح از
روی بکند و دو کف خود بر آن زند انگشتان از هم کشاده
روی فرود آورد و اگر انگشت بیب دارد پیردن کند وضو
بزند هم انگشتان کشاده پیش انگشتان دست راست بشکند
انگشتان دست چپ پیوند دچنانکه سر انگشتان هر دستی

از عرض

از عرض متجه دست دیگر در نگیرد پیش است چنانچه ازا
که نهاده است بر ظاهر ساعد راست با مرفق براند یک
دست چپ ابهام برداشته بر باطن ساعد راست باشد
دست براند و بطن ابهام چپ بر ظاهر ابهام راست پیش
چپ همین مسح کند پس هر دو کف بهم در مال و انگشتان
عیان در یکدیگر در گذارد و برخیزد و نماز کند و بیک تیمم
پیش از نماز فرض نکند و نماز جنازه و سنت چندانی که
خواهد بکند و چون وقت فریضه دیگر آید واجبست **طلب آب**
کردن اگر سبب نیافتن آب تیمم کرده است پس اگر
نیاید تیمم کند و نماز بگذارد و چون آب رسد غسل کند
و نماز قضا نکند و اگر مسافر بود که ویران تیمم مباحست عدم
آب و سبب نماز شام یک که قرآن خواند و اگر جراحی بر

بر اندام باشد و آب بدان نمیتواند رساید آنچه در دست
بود بشوید و عوض موضع جراحت تیتیم کند پس اگر
محدث باشد و جراحت بر اعضا وضو باشد در وقت شستن
آن عضو در دست تیتیم کند و اگر جنب بود هر وقت که خوا
پیش از غسل یا پس از آن و اگر جراحت بر اعضا تیتیم
باشد بدان موضع خاک ساند و در هر فریضه تیتیم باز کند
اگر چه وضو دارد و آن عضو که پیش از وضو معلول بود بشوید
اگر محدث باشد که ترتیب روی فرض است و اگر بر هر
دست جراحت باشد یک تیتیم کند و اگر بر هر دو پای
و اگر بر دست و پای باشد دو تیتیم هر یکی در وقت شستن
عضوی که درد مند است و اگر درد بود و نرسد که اگر غسل
کند هلاک شود تیتیم کند و نماز کند و آن نماز قضا کند

و در تیتیم پنج چیز فرض است اول قصد خاک پاک آنکه
باد بوی افشانند دوم نیت سیوم همه روی بخاک مسح کند
چهارم هر دو دست با مرفق پنجم ترتیب و سه چیز است
اول بسم الله گفتن و دست راست پیش از دست چپ
شستن و مواکاة نگاه داشتن و تیتیم روانیت الا بعد از
در آمدن وقت و الله اعلم بالصواب **باب دوم**
در مسح موزه و در وضو بعضی پای شستن رواست
بشرط آنکه موزه درست و پاک باشد و هر دو قدم با کعبه
بپوشد و قوی باشد چنانکه بیای بدن توان رفت برین
بگذارد و بعد از تمام کردن وضو در پوشت و مسافر است شبانه
روز رواست و مقیم یک شبانه روز و ابتدای مسح از اول حد
باشد که بعد از پوشیدن موزه افتد و مسح بر پشت و رین

در نیت حوائج احتیاج
کارهای مسافر و غیره
که فرض را بگذارد
اینکه فرقی نیست
در نیت و در وقت
برای وضو و مسح
و اگر وضو در وقت
و اگر مسح در وقت
و اگر وضو در وقت
و اگر مسح در وقت

موزه کشیدن بهمان و اگر بزیر موزه یا باشد آن اقتضای کند
پسندیده نبود و اگر مدت صبح یا خورد یا در میانه مدت
موزه در بیده شود یا از پای پیرون کند وضو هنوز دارد
پای شستن واجبید و احتیاط آنست که وضو و اگر
و حجب را صبح موزه توانست **باز** **باز**
و اوقات و شرایط آن بدانکه هیچ عبادت نیست که چون
بنده نرک آن بگوید کشتن بروی واجب شود الا ایمان و نماز
که چون یک نماز بعد از وقت جمع پیرون برد یا وضو نماز کند
کشتن بروی واجب شود اما مسلمان بود و رسول صلی الله علیه
و علی آله و سلم فرمود که علم الا ایمان نرک الصلوة یعنی
نشانه ایمان نماز است و فرمود که بین العبد و بین الکفر
الصلوة یعنی میانه بنده و میانه کافر نماز است و خبر صحیح

من ترک الصلوة متعمداً فقد کفر یعنی هر که بعد نرک کند
بدین سخن که کافر شود و در خیر است که هر که بر دوام در حضور
پیچ نماز گوشت او را در قیامت بامن که محمد و با ابراهیم خلیل
علیهما الصلوة والسلام برانگیزد هر که بدین امر پیچ نماز نکوشد
او را با فرعون و هامان و زبیر و حشر کنند و بدو نرک فرستند
و خبری معروف مشهور است از ابوهریره رضی الله عنه گفت
که مراد در شکم میکرد بغایت سخت و در مسجد خفته بودم
و رسول صلی الله علیه و علی آله و سلم بر من بکشد و گفت
فقال انا الفارسیه ما اباهریره جیو از شکم بدیده آمد گفتم
بلی یا رسول الله قال قم الصلوة فضل فان فی الصلوة
شفاء من استقام یعنی بر خیز و نماز کن که بدین سخن که در
نماز شفاست در بیماریها و در حالتی که رسول صلی الله علیه

وعلی آله وسلم از دار الفنا بدار البقا نقل میگردم بدم وصیت
میگرد که الصلوة او ما ملکت ایمانکم یعنی نماز تکه دارید و زی
دستان تکه دارید و پیغمبر صلی الله علیه وعلی آله وسلم فرمود
که الصلوة نور فی الایمان یعنی نماز نور ایمانست در دنیا
و آخرت و هر که را نماز نیست در دنیا و آخرت و پراهم نیست در
قید و اربعاً باریع الایمان بالصلوة و المال بالزکوة و العلم
بالکتابه و الصلوة بالصدقة چهار چیز بچهار چیز محکم
کنید ایمان را نماز و مال را بزرکوة و علم را بنوشتن و تندستی
بصدقه و فرمود که مفتاح الجنة الصلوة یعنی کلید بهشت
نماز است و پیغمبر صلی الله علیه وعلی آله وسلم فرمود که کوردک
طهفت ساله نماز نوباید و بده ساله روزه ماه رمضان و اگر
نکنند بنهند و در ده ساله بستی بس و دختر از یکدیگر جدا

و چون بسپار بلوغ رسد نماز و روزه برایشان واجب باشد و اگر
نکنند عاصی و فاسق باشند و هیچ از ایشان نپندیرد مگر توبه کنند
و نماز کنند و حق بخانه و تعالی در شبان روزی پنج نماز هر نماز
بالغ و عاقل پاک از حیض و نفاس فرج کرده است نماز با حلال
دو رکعت نماز پیشین چهار رکعت نماز پسین چهار رکعت
نماز شام سه رکعت نماز خفتن چهار رکعت و این پنج نماز
پنج پیغمبر گرداند و حق تعالی فرموده بعزّة و جلال که خداوندیم
که هر بنده که هر روز پنج نماز روی بخانه من آورد یعنی کعبه
و نماز پنج گانه بجماعت بگذارد اگر هم سنک کوه احد و کوه جودی
و کوه لبنان و کوه عرفات و کوه طور سینا که کعبه از سنک این پنج
کوه ساخته اند گناه دارد عفو کنیم و بیامردم و هم سنک این کوهها
در قیامت و پیر ثواب هم و این پنج نماز اول نماز باشد آدم علیه السلام

کرده است و نماز پیشین ابراهیم خلیل علیه السلام کرده است
و نماز پیشین یونس علیه السلام کرده است و نماز شام عیسی
السلام کرده است و نماز خفین موسی علیه السلام کرده است
و در خبر است که هر بنده که این پنج نماز جماعت بکند حق
و بر اوست پنج خصلت که امت کند شازده در دنیا و سه بار
ملك الموت و سه در کور و سه در قیامت و بر این فرمود پیغمبر صلی الله
علیه و سلم فرمود که حق تعالی پنج نماز بر بندگان خود فرموده است
هر که این پنج نماز بکند و در رکوع و سجود نیک بود و نیکو کند
بند خداوند تعالی عهده باشد که ویرا بیاورد و در بهشت
نکند و ویرا نزد خداوند عهده نباشد اگر خواهد عذاب و اگر
خواهد بیاورد و این نمازها فریضه را در وازده رکعت سنت
دو رکعت پیش از فریضه با مداد و چهار رکعت پیش از فریضه

و دو پیش از آن و چهار رکعت پیش از پیشین و دو رکعت پیش
شام و دو پیش از فریضه خفین و پیغمبر صلی الله علیه و سلم میفرماید
که هر که برین روزه رکعت سنت مواظبت نماید حق سبحانه و تعالی
ویرا خانه بنا کند در بهشت و پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که هر که
محافظة نماید بر چهار رکعت نماز پیش از فریضه پیشین و چهار
رکعت بعد از آن خدای تعالی ویرا دوزخ حرام کند و عبد الله
عمر رضی الله عنه گفت من نماز کردم یا رسول الله دو رکعت
پیش از فریضه پیشین و دو پیش و دو سنت پیشین پیغمبر صلی
علیه و سلم دعا کرده است که خدای رحمت کند بر بنده که چهار
رکعت نماز پیشین و چهار هم از نماز فریضه پیشین جهد کند
تا دعای وی در یابد که البته دعای مستجاب گردد و فرمود
این سنت بجای آورد آنست که دوزخ بوی نرسد و بروایتی سنت

در هر رکعت سه بار
یا ایها الکافرون و در هر رکعت سیوم سه بار سوره اخلاص
و معوذتین بیک نیت و یک سلام نکند که اولی آنست که
وصل کند و چون نیت پیش از سه رکعت کند اگر خواهد
یک نیت و یک سلام کند و اگر خواهد یک سلام کند

سنت پسین دو رکعت کرده و عبد الله ابن عباس
گوید که هر که سنت پسین نگاه دارد چون بر صراطی
باری تعالی از زیر هر شرف بغلوی دو پیر از یاقوت سرخ بدست
آورد و او را بگیرد و بر صراطی چون برف بگذرد و درستی
است که از سنتها موکد تر است بعد از سنت خفای بیک
رکعت کند یا سه رکعت تا بازده بعد دطاق و چون بیک
رکعت کند نیتات کند و یک سلام و چون سه رکعت کند
در اول پس الحمد سبح اسم ربك الاعلی بخواند و در دوم
قل یا ایها الکافرون و در هر رکعت سیوم سه بار سوره اخلاص
و معوذتین بیک نیتات و یک سلام نکند که اولی آنست که
وصل کند و چون نیت پیش از سه رکعت کند اگر خواهد
یک نیت و یک سلام کند و اگر خواهد یک سلام کند

و در نیتات در دو رکعت آخریش بخواند تا غان بطل
نشود و فاضلتر آنست که هر دو رکعت بیک سلام کند
و رکعت آخر بیک سلام کند و نیت کند که غان و نیت
میکنم و در خبر است که من لم یوتر فلیس متایعی
هر که غان و نیت نکند از مانیست و فرمود که چیزی نیل
علیه السلام گفت هر که از امت تو غان و نیت نکند
پس بخشد ملائکه و بیاستغفار کنند تا صبح
و در خبر است که پیغمبر صلی الله علیه و علی آله
و سلم فضلت غذا سکفت فاطمه رضی الله عنها
گفت غازیان یا رسول الله غذا کند و این ضعیفه
چکند پیغمبر صلی الله علیه و علی آله و سلم گفت ای
دختر من ترا خبر کنم بچیزی آسان و ثواب آن

بسیار فرمود که هر مرد مؤمن وزن مؤمنه که
بعد از نذر دو سجود کند در سجود اول پنج بار
سبحان الملك القدوس بتوح قدوس رب الملائكة
والروح پید سر بردارد و بنشیند و آیه الکرمی
یکبار بخواند پس سجود کند و پنج بار سبحان الملك
سبحوح قدوس رب الملائكة والروح و باز بنشیند و
الرسول بخواند بدای خدای که جان محمد در قبضه
قدرت اوست که از مقام خود بر نخاسته باشد که دیر
بیاورد و خدای تعالی بوی دهد ثواب صد حج و عمره

و دیوانه بنویسد به سورتی که در فرائض عبادت
سالی و لهر آیتی که در فرائض بنا کند

و بیا

و بیا هر سورتی که حد فزان است بنا کند و بر این سورت در بهشت بوی
دهند و بر ثواب چهل شهید و بر آنکه در دنیا با هزار ملک که نیکوای
می نویسند تا در جابت وی باشد و آنکه در دنیا تا جایگاه خود
در بهشت بنشیند و غارهای سنت و است که چون فروع شود
قضا بایک که چون فرائض در جاست که به هر صلی الله علیه و سلم
از پس و تر دو رکعت غار نشسته کودی و در رکعت اول بعد از
قائه اذان نزلت خواندی و در دوم رکعت قل یا ایها الکافرون
یا الهیکم خواندی و در غار چهار شرط به باید درستی غار را
یکی در آمدن وقت پیشین آنکه باشد که سایه در نیم رو پس از غایت
نقصان فروزن گیرد و وقت باقی بود تا سایه هر چیزی مثل آن
شود جز سایه که در استوا مانده بود آنکه غار پس در آید و وقت
مختار باقی بود تا سایه هر چیزی بی سایه استوا و چندان شود
و وقت جوان باقی بود تا فرو شدن آفتاب و در زمینی که کوه
پراکنش بود علامت فرو شدن آن بود که از جانب مشرق تاریکی

پس سرخی بدید آید آنکه وقت شام بود باقی نماند چنانکه وضو را
و عورت باز پوشد و بکند و قامت کند و پنج رکعت نماز متوسط
بگذارد و بقول قدیم باقی بود تا فرو شدن سرخی شفق آنکه وقت
خفتن در آید و وقت باقی بود تا سیکی از شب بگذرد و وقت
چو از باقی بود تا صبح صادق برسد و علامت آن بود که روشنایی
جانب مشرق در دامن آسمان بر جای بماند شود و وقت نماز
باقی بود تا روشنایی بر تار یکی غلبه کرد و وقت چو از باقی بود تا طلوع
آفتاب و در شب بیست و ششم طلوع صبح باطلوع مقرر باشد و در
شب درازد هم با غروب و بقر و با قیل وقت نماز کردن فاضله که رضای
خدای تعالی در آنست نماز کنند عبادی خواهد رفت جماعت را
تا خیر کند تا خشک شود شش و دوم آنست که بوضو بود و جامه و تن
آنچه جامه و تنش در نماز بدن رسد پاک بود مگر اندکی از خون بشو
تن وی که خود روان شود یا بیفشاند و پیرن آید و اندکی
وزد آب معفو نیست اگر بپوشد آنرا که بجامه اگر چه بقدر درستی

ند باشد و در خون عیزی از بسیار آن عفو نیست و اندکی از کل
شاه راه اگر چه پلید بود بپوشن و اندکی از خون که آن عفو است شط
سیوم عورت پوشانیدن چیزی که رنگ پوست و عورت مرد
از ناف تا زانو مکدر در حق زن آزاد که جلد برایش عورت است الا روی
و هر دو کف ظاهر و باطن و عورت پوشیدن در ثمان و غیره غان
فریضه است و مرد وزن را در جامه و مقنعه تنگ غان باطل باشد
شط چهارم روی بقبله آوردن مکدر در و مال یکی کارزار مباح
و کوبیدن مباح همچون چون کوبیدن مسلمان از جمع کافران دوم
غان نافله در سفر که مسافر آنکه مقصدی معین دارد و با بود که در
حال فتن غان گشت کند و پیاده را در تکبیر اقل و رکوع و سجود و
بقبله باید کرد و رکوع و سجود تمام کند و نزود الا در حالت قیام و
الحیات خواندن و رکعت در تکبیر اقل روی بقبله باید کرد اگر
سمل بود چنانکه ما هار مرکوب برست و بی بود الا نه و مشرق قبله
آخاست که دل عقرب فرو شود و مغرب تابستان بود دست راست

باشد در روز دوازدهم و مشرق رستان بود ست چپ در روز دوازدهم
تر و قطب شمالی از بس که شش است باید و قطب ستاره بیست خرم در
نبات نقش صغری میان فرقدین و جدی و عتیق از پس پشت آن
ستاره سرخ است بر کمانه محرق وازی تر یا بر آید اما چون نماز
در بند شرط است که سخن نکوی و افعال ترک کند اگر بعد حرف با حرف
معنی دار بگوید چون رو اگر چه بسبب خندیدن یا نالدیدن یا گوییدن
یا درد مبدن یا حیفیدن بود نماز شی باطل شود اما اگر خفه بروی غلبه
کند یا بی آن قنات میسر نشود معذور بود اگر در یک رکعت سه حرکت
میان پای کند چون ندن و کام نهادن یا چیزی کند که آن روز یا
باطل کند چنانکه در میان ندن چیزی از طعام مانده بود و در نماز
باختیار فرو برد یا آب دهان بر آن بگذرد و فرود نماز شی باطل شود
و عمل آنکه رفاخ چون دو کام یاد و ضرب یا خون را خادیدن یا دست
از سر نهادن نماز باطل نکند و هر فعلی که چون بعد کند نماز شی باطل
بود اگر سهو کند و اگر سهو نکند هم باطل بود مگر از جنس افعال نماز بود

چنانکه

چنانکه سهو رکوعی یا سجودی زیادت کند که نماز شی درست بود نماز
کنده اگر در شش و اگر در هجده باین کردی سست آورد نزد یک چون
ستونی یاد یواری یا عصایی که بر زمین فرو ببرد و یا متاعی یا خطی
بکشد و آن سست برابر بروی راست نهد یا چپ و چنان کند که از
روی تا سست سه کز باشد و اگر کسی میان او و سست گذرد سست است
که او را دفع کنند مگر دهست نماز بوقت کوسکی و تشکی و تقاضای بود
و قضا حاجت و مشغول تحت و در نماز پای هم باز نهادن و نالشی
لبینه آوردن و دست بر جامه داشتن و یا فرود گذاشتن و
از هر سوی نگر سست و میان سست بر جامه و آسار کشیدن و بوی
و عاسن بازی کردن و بر پاشنه افراشته نشستن و موضع سجود از
خاک و سنگ دین یا سستین و دست و پا کردن و پشت باز گذاشتن
و روی روی کسی نماز کردن و هر چه از تواضع دور است همه مکرر است
یا در نماز در آید مسجد رفتن و آنکه جواب اگر وضو جماعت و غیره
باری تعالی میفرماید مسجد های خدای آبادان نکند مگر کسی که بخدای ایمان

دارد و پیغمبر فرمود صلی الله علیه وسلم که هر که با مسجد الفکر در حق تعالی ویرا
 بخیرت خود مخصوص کرد ^{الله} و الف بچشد و فرمود که هر که چون مردی را بیند
 که ملازمت مسجد را عادت کند با عیان وی گواهی دهید و فرمود که و تشنگان
 برای یکی از شما آمرزش خواهند و رحمت و مغفرت طلب کنند تا انگاه که حیث
 کند یا از مسجد برون آید و فرمود که للمؤمن كالحوت في الماء وللمنافق
في المسجد كالطير في القفص یعنی مؤمن در مسجد چون ماهی در آب و
 منافق در مسجد چون مرغ در قفس و فرمود که سخن گفتن در مسجد حرامست
 مگر چنان نیست که ستوریکاه را و انس رضی الله عنه گفت که پیغمبر صلی
 علیه وسلم فرمود که هر که سخن دنیاوی گوید در پنج موضع خدای تعالی
 عمل نیست پنج ساله وی باطل کند اول در مساجد دوم در مجلس
 علم سیوم نزد خواندن قرآن چهارم در کورستان از پس چانه
 و فرمود که الضحك في المسجد ظلمة القبر یعنی خنده در مسجد تاریکی گور
 و گفته اند پنج گرهی در منبری نندارند که نه ایشان زاد و نکند یا لعنت
 کند بیب نیکی و بدی که در آن رفعت باشد و رسول صلی الله علیه وسلم

بن مسجد

که

گفت هر که در مسجد بویا افکند هفتاد هزار فرشته ویرا آمرزش خواهند
 تا آن بویا در آن مسجد بامشد و ناچس شود انس بن مالک رضی الله عنه
 گفت هر که چراغی در مسجد فروزد ملائکه و جمله عیسی برای وی آمرزش خواهند
 تا روشنایی آن چراغ در آن مسجد بود و در جرئت که هر که مسجد برود
 از گناه بریزد چنانکه از مادر زاد بود و فرمود که هر که خواهد که عیان بهشت
 فرماید کو جماعت کوشد و چون بامداد طهارت کردی روی به مسجد نه
 نماز فرضیه در مسجد فاضلتر که بهر کجی درجه ای افزایند و گناه عفو کنند
 عبد الله بن عمر رضی الله عنهما روایت کند که هر که تکبیر اقل با امام در یابد
 او را بهتر از آن باشد که هزار قربان بکشد و نماز جماعت دست
 مالد که یک رکعت نماز جماعت چون بیست هفت رکعت است تمام نماز
 نماز بامداد و خفتن و در جرئت که هر که نماز بامداد جماعت بگذارد
 چنان باشد که هر شب قیام داشته باشد و هر که نماز خفتن جماعت
 بگذارد چنان باشد که نیمه شب قیام داشته باشد و هر که چهل روز
 نماز جماعت بگذارد چنانکه تکبیر اقل در یابد و پس از تکبیر اقل امام

بحث در هر روز
 نماز جماعت بگذارد

بتابعیت مشغول شود و بیزد و برات بنویسند یکی از نفاق و یکی
 دوزخ و فرمود که غارها بجماعت کند و بپوسته در انتظار باشد تا
 غارها بجماعت کند هرگاه که عیون شهید مرد باشد و در راه مسجد آهسته
 رو و بگوید **اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ قَبْرًا نَوَّارًا وَ قِيَامًا نَوَّارًا وَ فِي قَبْرِیْ**
نَوَّارًا وَ مِنْ خَلْقِ نَوَّارٍ وَ مِنْ اَمَمٍ نَوَّارٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّائِ
یِّیْنَ هَ عَلَیْكَ وَ بِحَقِّ الرَّابِعِیْنَ الرَّاحِمِیْنَ هَ اِلَیْكَ وَ بِحَقِّ مَشَایِ هَذَا
اِلَیْكَ لَمْ اَخْرَجْ اَشْرًا وَلَا بَطَرًا وَلَا رِیَاءًا وَلَا سَعَةً خَرَجْتُ اِتِّقَاءَ
تَحِیُّلِكَ وَ اِتِّقَاءَ سِرِّكَ اِلَیْكَ فَاسْأَلُكَ اَنْ تُقَدِّخَ فِی سَنَةِ النَّارِ وَاَنْ
تَغْفِرَ لَیْ ذُنُوبِیْ فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ و چون بد مسجد سی
 بشت زیر عیون بر زمین در مال و بروز در زیر آن نلکه کن اگر بخاسق
 در آن پیوسته در زمین مال و پای راست در پیش دارد و بگوید **اَللّٰهُمَّ صَلِّ**
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَیْ ذُنُوبِیْ كُلِّهَا وَ افْتَحْ لِیْ اَبْوَابَ
رَحْمَتِكَ اَبْوَابَ مَغْفِرَتِكَ بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِیْنَ و در وصف اقل شوق که فضل
 او پیشتر از صف دوم و در جبر است که خدای تعالی و فرشتگان او صلوة

ی فرستند

ی فرستند بر صف اول و صلوة خدای رحمت هست و آن فرشتگان
 استغفار است مؤمنان را و هر صف که با هم نام نزد یکتر فضل او پیشتر
 وصف دست راست از چپ فاضلتر و کمترین صفها صاف و اسپین
 و تاد و رکعت خجسته مسجد یکی از پای منشن و چون در مسجد شوی
 نیت اعتکاف کن و دعا و تسبیح و استغفار تا چاشت یا آفتاب
 بر آید و چنانکه خواهی بشنوی **اَلْاَسْرَجَ** و حدیث دنیا مکن و موسی
 و ناخن و آب دهن و پنبه سیندان آدر جامه و جن پیش علم و قرآن
 و مطی قیلم مکن و چون بایستد غار ششوی جواب او بشتاب و همان
 که او میگوید تقوی کوی اگر چه محدث باشی یا جنب یا در میان قرآن
 یا در ذکر آدر غار و در جبر است که هر که در آن هنگام که بایستد غار
 شنود بگوید **حَرَجًا بِالْقَائِلِیْنَ عَزَّ وَ جَلَّ وَ یَا صَلَوَ وَ اَهْدِ اَحْزای مَعَا**
بِیْ دهد صد هزار نیکی و شو کند از صد هزار بدی و بر دارد و بر
 صد هزار درجه و گناه اول و آخر و بر پام زرد و هر بار چون و اشیدان
 محمد آرد سن ناخن مسجحه و ابهام بکشد یک بار نه و صلوة فرست

و چشم باز آورد که هرگز ترادد چشم نکند که درین خبر آمد است و ناخن
 بوسه دادن سنت آدم است علی الصلوة والسلام و چون حی علی الصلوة
 حی علی الفلاح گوید بگوید لا حول ولا قوة الا بالله و چون الصلوة خیر من
 النوم گوید بگوید صدقت و برزیت و چون تمام کرد بگوید یسینا یا الله
 تعالی ربنا یا سلام دینا و محمد صلی الله علیه و سلم نبیا اللهم رب
 هذه الدعوة التامة الصلوة القائمة والكلمة الصادقة آیت محمد الوصیة
 والفضیلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقام المحمدي الذی وعدت و بعثه
 و قد شفعنا عند ربك یا رحیم الرحمن که پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که
 هر که این دعا بگوید حلال شود او را شفاعت من چه قدر و زیادت
 و قامت شنوی در قد قامت الصلوة اقامها الله و اقامها امامت
 السقوات و الارض و در میان با یک و میاند قامت سخن بگوید که در
 خبر است که هر که میان با یک و قامت سخن گوید بزرگوار از وی بزرگوار
 ایمان و با یک غان و قامت و سنت است بخ غان فریضه را که بوقت کذا
 در سفر خضر اگر چه غان تنها کند اما بجماعت موکد تر است و سنتی با یک

غان قامت نیست و در قضا فرایض قامت کند بی با یک و هر روز بیضا
 که میباید کند شاید آن بهتر که از پیشین میباید کند و مؤذن را با یک غان فضل
 بسیار است و هر چند آواز بلند تر ثواب بیشتر که در خبر است که هر چه آواز بلند
 بدان رسد از تر خشک و جنت و امن و پیرانند قیامت کواهی دهند و
 در خبر است که هر که هفت سال الله تعالی با یک بگوید او را برات آزادی بود
 اذ آتش دوزخ و بروایتی هر که خالصا الله تعالی بخواند بی مسجد یا ز
 نیست خدای تعالی بوی دهد ثواب چهل شهید و چهل صدیق و در
 خبر است که اگر مردمان بدیندی که در با یک غان وصف اول چند ثواب است
 از این یافتندی و مکر فرعه زدندی و سنت مؤذن است که بر طهارت
 گوید از موضع بلند و روی بقبله کند هر دو سبته در گوش و در
 حیتلین روی بر است و چپ کند بی آنکه قدم جنباند و ترجیح در با یک
 نماز سنت است یعنی آشتی دان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله
 دو بار بسوز بگوید پس از چهار بار الله اکبر که گفت پس از آن بلند کند
 و هر یکی دو بار دیگر باز گوید که رسول علی الصلوة والسلام ابو محمد و در

بخبر از وی

مؤذن بود بانکه نماز چنین تلقین کرد و بتانی و ترتیل گوید مفصل و
 مبسوط و خشن و الحان و در قامت کلمه پیوسته گوید و سنت در قامت
 افرادست جن الله اکبر که دو بار گوید در اقل و آخر و قد قامت الطلوع
 دو بار گوید و در میانه بانکه سخن نگوید مگر بجز در وقت و مستحب است
 که مؤذن دو باشد یکی پیش از صبح بانکه گوید بقدر استماع از مشرب
 بسپیل بقریب در زمستان و نیمه صبح در تابستان و یکی پس از صبح
 و اگر یکی باشد دو دست دارد بچشم که دو بار بانکه نماز کند یکبار پیش از
 صبح و در آن دو باز تشویب گوید و یکبار پس از صبح و بانکه و قامت
 از قیام گوید الا که از قیام عاجز آید نشسته گوید و فرخواست
 که مؤذن مسلمان و متمیز و مرد باشد و اگر بده و کودک و فاسق
 و محدث و جنب بانکه گویند یا قیامت محسوب باشد لیکن جنب را
 کراهیت پیش از محدث باشد که حدیث او قوی تر است و سعید بن
 جبیر رضی الله عنه گفت که هر که یکبار بگوید الله اکبر هزار یکی در پیوسته
 وی ثبت کنند و در خبر است که سلسله عذاب گوید نباشد مؤذن و

تا سیصد مرتبه عذاب
 می شود و آنست
 که در آنست

شنیدان را و کسی را که روز آدینه میرد و الله اعلم باب
 سیزدهم در قیام ایض نماز نماز مشتمل است بر سه چیز ارکان و
 ابعاض و هیئات ارکان فریضه است که اگر چیزی ترک کند نمازش درست
 نبود و ابعاض سنتهاست اگر چیزی ترک کند از آن نمازش درست
 بود لیکن بجهت سهولت لازم آید و آن پنج است نشستن تشهد اقل و خواندن
 تشهد در آن و قیام در محل قنوت و خواندن قنوت در نماز صبح و در
 وتر و صلوٰة بر سر و اذن در تشهد اقل و هیأت سنتهاست که
 اگر ترک کند حظ وی از ثواب آن فوّه شود و نمازش درست بود
 و بهتر آن بجهت سهولت لازم نیاید مثل تکبیر و تسبیح و رکوع و سجود و در دو
 رکعت نماز می چنین فرماید اول نیت کردن بول که می گذارم
 فریضه نماز پیشین بوقت یا سبین بوقت و امام در نماز جمعه در افزاین
 که با مای و اگر خاموم باشد در نماز که با مای یا نیت اقتدا کنند
 یا جماعت دوم تکبیر یعنی الله اکبر گفتن و باید که نیت و تکبیر دوم
 پیوندد سوم بر پای ایستادن اگر قادر بود چهارم خواندن الحمد یا

بسم الله الرحمن الرحيم واگر حرف یا تشدید بگذارد نماز درست
نباشد پنجم رکوع و فرض آنست که پشت خم دهد چنانکه گفت
بسر زانو و سگشتم آرام در رکوع هفتم سر بر آوردن آن رکوع تاراست
بالبیست هشتم آرام داد ایستادن نهم سجود کردن و فرض آنست که
هم پیشانی یا بعضی برهنه بر زمین نهد سر نکلون شود چنانکه نیم پیش
بلند تر بود و دو دست و دو سر زانو و دو سر پای بر زمین نهادن است
واگر باستین یا برداس یا بر روی پیشانی یا بر مبلوی پیشانی سجود کند یا در
حال سجود کمری سر کردن موضع سجود بر زمین آید بقصد سجود
سجودش درست نباشد دهم آرام در سجود یازدهم ایستادن و سجود است
نشتن و از آرام در نشتن میگوید دوم کردن چون سجود اول اتمام
آرام در و دو رکعت دوم همین فریضه باز آید جز نیت و تکبیر و ده
نشتن آخر چهارچیز فرض است اول نشتن دوم تحیات خواندن این
قد الحیات لله تا آنجا که آمدند ان لا اله الا الله و شهدان محمد رسول
الله صلوات داد بر رسول علیه الصلوة والسلام چنانکه بگوید اللهم

صلى على محمد و جده و انك بکونك بکونك و در نماز چهار رکعت
چیز فرض است و در نماز چهار رکانه پنجاه و چهار رکعت
که در آن ده فریضه زیادت شود و هر که فریضه نماز از سنت بگذارد
نماز وی درست نیست و از نفس نماز شش چیز است قیام و قرائت
در رکوع و سجود و انتقال از رکعتی بر رکعتی و قعدت اخیره ارکان اصلی
چهار اول است اما آن دو دیگرین فرض است و نماز بی آن روا نباشد و
چون نماز خواهد کرد نیت در دل حاضر کند و در نیت سه چیز فرض است
یکی ذکر نماز و دیگر فریضی و سیوم تعیین وقت و اگر نیت قضا باشد
کرد و نیت ادا کند یا ادا نیت قضا نیست درست باشد و اضافت
نماز بیاری تعالی و عدد رکعتها شرط نیست مستحب است که چون عزیمت بکند
نماز کند یا مشروع در عبادتی بگوید رَبِّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْخَمِّ
الشَّيْطَانِ وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّخْضَرُّوْنَ كَحَقِّ تَعَالٰی تَعْلِيْمُ سَجْدَةٍ
صلى الله عليه وسلم کرده تا در هر حال از وسوسه شیطان و غم آن
ایمن باشد باب چهارم در ادا سجدت است که با
نماز

بايست و میان دو قدم بمقدار چهار یکی کنکند دارد و نه
 از جای که سجود فائز بود و قل اعوذ برب الناس بخواند به نیت آنکه
 شیطان از خود در یکنم و دل حاضر دارد که خداوند عز و جل نظر
 بر دل میکند و از نماز بقدر حضور و خشوع و شکستگی غافل نکند بدین
 و اگر تنها باشد قامت کند و دستها برده اورد چنانکه کف دست
 بر ابرو و شپش بود و سر را کشان در برابر گوش و تکیه کند بکوب آله که
 دست چپ سوی بند بر بل که هم در زانو و در نهمینه برود و در زمین
 سینه بالا نافه ک و کردن دست چپ بدست راست بگیرد و
 انگشت شهادت و میانه از دست راست ساعد چپ فرو گذارد و دیگر
 بر ساعد چپ کند و بگوید کبریا و الحمد لله کثیرا و سبحان الله بکرم
 و اصیلا و حمت و جمی بخواند و اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
 بگوید و الحمد لله بخواند آمین از ولا الصلوات برین گوید و فرق
 از ظا تا ضا بماند و ظا ادد نماز پیش گوید و ضا را از کنار
 زبان باد نوازند از دست باز چپ صافی است و سنت است که

رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین

بسم الله الرحمن الرحیم

دیگر بخواند یا آنچه خواهد از قرائت نماز یا مالد و در دو رکعت
 اول از دیگر نمازها و سورتی تمام بخواند اگر چه کوتاه بود و افضل
 که بعضی از سورتی و در نماز یا مالد از سورتی نماز در آن غفلت خواند و
 مفصل از حجر است تا آخر قرآن و در ایستاد که در فریضه یا مالد و
 خواند و آمد است که از انزلت خواند و در سفر قل یا ایها الکافرون
 و سوره الاخلاص خواند و در دو رکعت سنت یا مالد و سنت شام
 جبریل یا یسبح علی الصلوة والسلام گفته که یا محمد که از امت حقیقی
 چون دو رکعت نماز یا مالد سنت گذارد در رکعت اول یکبار قل
 و قل یا ایها الکافرون یکبار و در دوم یکبار فاتحه و سه بار قل هو الله
 احد چنان باشد که دنیا پرازد باشد و بصدقه داده و در سجده
 سجده این خواند و یسبح علیه الصلوة والسلام فرمود که جبریل علیه
 السلام گفت هیچ مومن نباشد از امت تو که دو رکعت سنت نماز یا
 مالد بکند و در رکعت اول یکبار فاتحه و یکبار آیت الکرسی
 ده بار قل هو الله احد بخواند و در دوم یکبار فاتحه و یکبار قل یا

اینها کافرون و دهر بارقل هو الله احد بخواند الا کذری نغالی
بنا کند و براد بشت و هزار کوسک در هر کوشی هزار قبه از دهن
سفید و فضیلت است اینجا بسیار آمده و در غار پیشین و خفایا میانه
از مفصل چون و التمام ذات البروج و مانند این و در غار شام آنچه
کوتاه تر است و دست شده است از پیغمبر علیه الصلوٰه و السلام که در
بامداد جمعه الم تنزیل و هلالی بخواند و در شام شب جمعه قل یا ایها
الکافرون و قل هو الله احد و در خفایا شب جمعه و غار جمعه سوره
المنا فقون خواند و غارهای روز جمعه تفصیل دارد نزدیک رفت
خاصه نماز بامداد روز جمعه که در خبر است که فاضله اعمال نزد خدا
تعالی نماز بامداد روز جمعه است و هر که در مسجد بلجاعت بگذارد خدای
تعالی بوی دهد و ثواب صدیقان و شمیمان و بان نویسد و برانوار
چی و عمر و پس از شام شب جمعه فسیحان الله حین غمسون و تا که
تخت چون خواند فضیلت بسیار دارد و امام در غار جمعه و در دو
رکعت بامداد و در دو رکعت اقل از شام الحمد و سوره بقره خواند

اکرام

اکرام باشد و اگر تنها است نزل خواند یعنی در شش و پیرای بی نغته و لحاظ
و حروف از جای خود و اگر داند و فقها بجای آرد و رکعت اول از غار
در آن خواند پس یکس رکوع کند از آخر سوره برید و دست بردارد
بر بردوش و تکبیر از قیام کند تا یک رکوع رسد و زانو ها بکف
دست بگیرد انگشتان بر بر قبله فرو کند اشته و کشاده و زانو ها
نهد و سر و گردن با پشت راست دارد چنانکه صورت وی جمله
چون لای بود و نظر بر پشت بای دارد و سه بار بگوید سبحان الله العظيم
و الحمد و اگر تنها باشد پنج بار یا هفت بار یا ده بار بگوید انک از رکوع
باز آید و دست بر آورد تا سر و ش و بگوید سمیع الله لمن حمده
چون راست ایستاد بگوید ربنا لا اله الا انت سبحانک انک اکبر
و ملا ما شئت من شئ بعده دست برداشتن تا سر و ش
در سه موضع سنت است در تکبیر اول و بر رکوع شدن و از رکوع
باز آمدن پس تکبیر کند و سجود شود و جامه و موی فاهم بگیرد
و پا را زانو بر زمین نهد سر دست بر پیشانی و بیق و سنت است

که کف دست برهنه بخدا انگشتان بهم باز نهاده و در برابرش رود و
مساعد از زمین و سر و زانو یکدیگر و شکم از زانو و بازو از پهلو
در رکوع و سجود کشاده دارد و سه بار بگوید سبحان رب الاعلیٰ و الحمد
و همچنین در تنهای پنج بار یا هفت بار یا ده بار بگوید بسم کیبر و الحمد
سجود بر این و بر پای چپ نشیند و با شنه پای راست بلند کند چنانکه
سر انگشتانش بقبله باشد و دست بر زمین بگوید رب اغفر
و ارحم و اهدنی و عافنی و ابد قتی بسم کیبر کند و سجود شود
چون سجود اول و چون فارغ شود تکبیر کند و سر بر آرد و سنت است که
در دو رکعت اول و در دو رکعت سیوم از نماز جهاد کافی چون
سر از سجود دوم برآورد بنشیند و دست بر زمین بگذارد
انگشتان گرفته و سبک بر خیزد بی آنکه تکبیر زیادت کند باز کردی تکبیر
در سر بر آوردن ابتدا کند و میکشد در کلمه الله میان لام و ها تا
بنشیند یا از نشستن آغاز کند و می کشد تا بر خیزد و دیگر رکعت
چون رکعت اول بگذارد اعوذ بالله پیش از الحمد باز بگوید و

نماز بامداد و نزد نیمه آخر رمضان و وقتی که از حادثه فرو آید
نماز هاجح کانه بسم از رکوع و در عله قنوه بر خواندن و صلوة رسول علیه
الصلوة والسلام فرستد و دست بردارد و آخر آنکه بروی بان آورد فرو
گذارد و در تنهایی اهدنی و عافنی و تولی و باریک قتی و قتی خواند
و مصنف کتاب شامل رحمة الله خبر برین آورد است که دست بروی فرو
آورد و بدیگر اندام بیاورد و یکی از اصحاب امام شافعی رضی الله عنه گوید
در همه سال شاید که دعا قنوت خواند و عبد الله بن مسعود رضی الله
عنه گوید شاید که در همه سال خواند پیش از رکوع بسم را قرا و اگر نماز
شام باشد با چهار رکعتی تشهد اول سنت است چنان نشیند که در
میانة دو سجود لیکن اینجا انگشتان دست راست کرد کند الا انگشت
شهادت چنانکه در عقد پنجاه سه گیرد و بوقت الا الله شهادت بردارد
و چون بد پنجاه رسد که الله صلی علی محمد تکبیر کند و میکشد تا بر
خیزد بسم تمام بگذارد و اقام عن الی رحمة الله علیه در احیا علوم او هم
که در تشهد اول درود بر پیغمبر علیه الصلوة والسلام برآل باید و فتاده

و در تشهد آخر چون تشهد اول نشیند الا انما اسئرن و نجیب هر
زمین نهد و بایک از جانب راست برون کنند خوا بایند اگر بروی
دستوار بنود و خجیات بخواند و دعائی که معروفست بسوئیات بخواند
و آن اینست اللهم انی اعوذ بک من عذاب جحیم و اعوذ بک من
عذاب القبر و اعوذ بک من فتنة الدجال و اعوذ بک من فتنة
الحیاء و المات اللهم انی اعوذ بک من اللائم و القریم و بر دایمی دیگر
اللهم انی ظلمت نفسی ظلماً کثیراً و لا یغفر الذنوب الا انت و اغفر لی
سفر من عنک و انحصنی انک انت الغفور الرحیم و مؤمنان
دعا کند و بگوید اللهم اغفر لی و لیوالدی و المؤمنین و المؤمنات
یوم یقو الحساب انکه سلام دهد بر دست راست و بگوید السلام
علیکم و رفته الله چنانکه کسی که در قفا وی بود یک نیمه روی او
به بیند و هم چنین بر دست چپ سلام دهد و بدین هر دو سلام نیت
سلام کند بر نرسندگان و حاضران پس سه بار استغفر الله و از پس
بخ نماز این دعا کند اللهم انت السلام و مسکت السلام و الیک یرجع السلام

حیات بنا بالسلام و اذیننا یفضلک و السلام برحمتک یا رب العالمین و انما
سبحان ربی العلی الاعلی الوهاب غافر الذنب و قابل التوب شدید
العقاب لا اله الا الله و حده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی
و یمیت و هو حی لا تموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر لا اله الا الله
اهل النعمه و الفضل و الشان الحسن لا اله الا الله و لا نعبد الا ایاه
مخلصین له الدین و لو کره الکافر و انت اللهم انا نستعینک
عیناً بلا یائ و دیناً بلا هوائ و رزقاً بلا عناء و عملاً بلا ربایه و
عقوباً بلا حساب و جنتاً بلا عذاب و دوزخاً بلا حجاب ربنا ربنا
ربنا ربنا ربنا آتینا فی القینا حسنة و فی الآخرة حسنة و قینا
عذاب النار بحق محمد الحشید و آله الا بزار برحمتک یا ارحم الراحمین
و مسخبت است تکرار کلمه اسم باری تعالی و تکرار ربنا که سه بار یا بخ
بار یا هفت بار بگوید که در آیات قرآن بخ بار و هفت بار آمده و در
خبر است ان الله یحب الصلوة فی الدعاء یعنی حق تعالی می دارد
دوست الخ کندگان را در دعاء عایشه رضو الله عنہا گفت که خبر



عليه الصلوة والسلام فرمود که هر که سه بار بگوید یا رب یا رب یا رب
حق سبحانه و تعالی گوید که بنده من بخواب تا من بدهم و سوره باری
و سوره باری الحمد لله و سوره باری الله اکبر و سوره باری لا اله الا الله
والله اکبر بگوید که در خرامت که فضیلت این بسیار است و اگر جماعت
رسد و امام چند رکوع باشد نیت و تکبیر کند و رکوع شود اگر رکوع بالامام
یافت رکعت یافت و اگر رکوع نشود و امام سر از رکوع برداشته بود
آن رکعت بحساب نگیرد و موم پس از امام تکبیر اقل بگوید و الا نمازش
باطل بود تا امام بر رکوع نرسد موم پشت خم نهد و تالی بی زمین ننهد
ما موم از قیام فرو ناید و اگر در رکوع سجود بالامام برابر رود و هم نشین
الا ثواب جماعت نیابد و رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که هر که پشت
از امام سر بردارد خدای تعالی سزوی باز سر خیز کند و در روی
باز سر سگی کند **باب** پانزدهم در حضور و معانی ادکار نماز
بدانکه نماز این نماز و سنن و آداب نماز که یاد کرده آمد چون صورت
و قالب نماز است و روح و حقیقت نماز حضور دل و فهم و معنی و

و خور و نفس است و حضور دل آنست که حاضر حق باشد و بحر خدای تعالی
در دل وی باشد و رسول صلی الله علیه و سلم شخصی در نماز دیده که دست
نحاسن خود می زد فرمود آنکس که در نماز روی میکند اندر نام شیطان
میگرد و بخود میکشد و بر و ابی چون چپ و راست کند خدای تعالی
نزد کند که بنده من از من بجز کسی یافتی که بوی می بگری و روی از
درگاه من میگردانی چون باز دهم باز نکرد همین نماز فرامید و در سیوم
چون باز نکرد نمازش بر وی باز نهند و آن نماز گوید خدایت رسوا کند
چنانکه تو مرا رسوا کردی و نمازی که نیکو کرده باشند با ایمان بر نند
و بعین رسا کنند و در تسبیح و تکبیر و رکوع و سجود احوال نکند که بجز
صلی الله علیه و سلم فرمود که بترین دزد آنست که در نمازی دزد و
ابو بکر رضی الله عنه در نماز چنان ایستاد ندی که همچون مرغ کوفته
که یک موی از تن ایشان نخندید و عبدالله بن عمر رضی الله عنهما چون
نماز کردی مصحف و شمشیر و هر قاشی که داشتی از خود جدا کردی تا با
مشغول نشود و یقین دان که سبب پر آمدن در نماز غلبه شوی است

مختلف است در اندون و اصل آن همانند وستی دنیاست بر که سر
هر خطاها و هوساهاست و مداوات آن ترک وستی دنیاست و دنیا
را بچ دل بر کردن و بجز علی الله علیه و سلم و نه لا صلوة الا بحضور القلب
غافل نیست الا بحضور دل و فرمودات الصلوة یا حی ربه غافل کننده با
پروردگار خود مناجات میکند و فرمود که غافل و سرع نیست پس چنانچه
باید که حاضر دل و حافظ حال باشد و غیر حق تعالی و بدل نکند اندک در
خبر است که قلب المؤمن حرم الله ان ینج فیهِ و حرم علی حرم الله ان
ینج فیهِ غیر الله یعنی دل مؤمن حرم خدای تعالی است و حرامست که غیر
خدای در حرم خدای تعالی رود آنچه حدیث تفسیر باشد بجز علی الصلوة
و السلام فرمود که ان الله تعالی عن امتی ما حدثت به نفوسها یعنی
خدای تعالی حدیث تفسیر از امت من عفو فرمود است از همه امت دیگر
عفو فرمود لا یكلف الله نفساً الا و سقاً الا یت و اگر شیطان
و سوسه در دل و اندازد اختیار آنست که خاطر باز گیرد و نکند از کار
آن خود رو نیست که شخصی را از صراط بخدمت بجز علی الله علیه و سلم آمد

و سوسه

مستجانه و تعالی غافر الذنب و قابل التوب
شدند العقاب استغفر الله استغفر الله استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القيوم و أسأله التوبة توبت علی الله حی الله
و نعم الوکیل حسبی الله و کفی سح الله لمن دعی لیس و داء الله للشکی
من اعتصم بالله حی حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب
العرش العظیم لا اله الا الله الملك الحق للبین محمد رسول الله الصادق
الامین لا اله الا الله ولا نعبد الا ایاه مخلصین له الدين و لن
کره الکافرون لا اله الا الله اهل النجاة و الفضل و الشان و الحسن
لا اله الا الله الملك الحی لا اله الا هو الا الله الواحد القهار لا اله الا الله
العزيز الغفار لا اله الا الله الکبیر الکبیر الستار لا اله الا الله الکبیر المتعالی
لا اله الا الله تعبدوا و قال لا اله الا الله ایمانا و صدق لا اله الا الله
وحد لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا
یموت یدبر الخیر و هو علی کل شیء قدیر هو الا ذل و لا حیر و
الظاهر و الباطن و هو بكل شیء علیم لیس کماله شیء و هو السميع

السُّبُّ بِرَحْمَتِنَا اللَّهُ وَنَحْمُ الْوَكِيلَ نَحْمُ الْمَوْلَى وَنَحْمُ النَّصِيرَ يَقُولُ اللَّهُ
مَا يَشَاءُ وَيُحْكُمُ مَا يَرِيدُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الْعَالَمِينَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ
لِلْحَمْدِ تَتَدَبَّرُ الْعَالَمِينَ بِنِعْمَةِ رَبِّنَا وَيَقِفُ كُلُّ أَحَدٍ لِلْحَمْدِ تَدَبَّرُ الْعَالَمِينَ
عَلَى كُلِّ خَالٍ لِلْحَمْدِ عَلَى التَّوْفِيقِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهُ مِنَ التَّقْصِيرِ لِلْحَمْدِ
عَلَى لَا يَأْنِي لِلْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى الْإِسْلَامِ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى الْقُرْآنِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
السُّنَنِ وَالْجَمَاعَةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ جَعَلَنَا بِفَضْلِهِ وَكَرَّمَ بِهِ مِنْ أُمَّةٍ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ قُلُوبَنَا مَعْرِفَتَهُ وَلَمْ
يَتْرُكْنَا قِيَانِ الْقُلُوبِ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي سَتَرَ عَلَيْنَا عَيْبُونَ بَنَانًا وَلَمْ
يَتْرُكْنَا عِيَانِ الْعُلُوِّ يَفْضَحُنَا بَيْنَ يَدَيْهِ الْخَلْدِ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي
جَعَلَ أَرْزَاقَنَا بِيَدِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهَا بِيَدِ عَيْنٍ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
عَنَّا الْخَزْنَ أَنْ رَبَّنَا الْعَفْوُ لَا تُشْكِرُ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا
أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ أَصْحَابُ الْأَصْحَابِ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ وَالْعَظِيمِ وَالْمَلِكِ
لِلَّهِ وَالْعَزِيزِ وَالْقُدْرَةِ لِلَّهِ أَصْحَابُ الْأَصْحَابِ وَالْإِسْلَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَعَلَى دِينِ بَيْنَنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَقِيقًا
مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الشَّرِكِينَ وَشُجْعَانِ اللَّهِ حِينَ عَمِلُوا وَحِينَ تَضَيُّوا
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشَاءً وَحِينَ تَنْظُرُونَ وَخُرُوجَ
الْحَيِّ مِنَ اللَّيْلِ وَخُرُوجَ اللَّيْلِ مِنَ الْحَيِّ وَخُرُوجَ الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
خُرُوجُهَا أَكْثَرُ سُوْرَةٍ فَاتِحَةٍ وَسُورَةِ آيَةِ الْإِنْفَامِ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ
وَأَمِّنَ الرَّسُولِ وَشَمَدُ اللَّهِ وَقُلُوبُ الْمَلِكِ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ تَأْخِذُ
سُوْرَةُ جَبْرَائِيلَ بِسُورَةِ نَادِي نَامِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى خَوَانِدُ وَأَخَذَ نَامَهَا وَقَدْ
كَانَ كَسْبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُودَعُهُ مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ
الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ
الْمُزِيلُ الْمُنْزِلُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْمُكْرِمُ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
الْعَلِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ الْعَلَمُ الْكَبِيرُ الْحَفِيفُ الْغَنِيُّ
الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْحَيُّ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ

الجيّد الباعث الشهيد للحقّ الحكيم القويّ للدين
 الوليّ للمسيّد الحضور المبدع المعيد الحقّ المغيث
 المحيّي القيوم الواحد الماحد الواحد لا حده الصمد
 القادر المقتدر المقدر المؤخر الأول الآخر الظاهر
 الباطن الوليّ للعالّي البرّ التوابّ للنعم المنتقم الحقّ
 الرؤوف لملك الملك للجلال والأكبر التوبّ القسط الجاسم
 الغنيّ للغيّة العطيّة للانع الصلوة النافعة النور الهاديّ البين
 الباقي الوارث الشهيد الصبور الصادق الشاهد سبحانه
 ما عرفناك حق معرفتك سبحانه ما عبدناك حق عبادتك
 لا أحصى شأنك عليك أنت كما أثبتت على نفسك اللهم بحق هذا
 الأسماء كلها وبحق عظيمتها وكبراميتها أن ترزقنا الإيمان و
 القرآن وأن تحفظنا ونحسبنا من الآفات الدنياء والآفات
 الآخرة بحق محمد وآل محمد يا نعم الزاخر وبلد كرفدست
 دمد وبرودي وسر وجهه اعصا از پیش رو آورد بگوید آمینا

بسم الله

يا الله العظيم واعتصمنا بالملك القدير والقرآن المجيد والرسول
 الكريم أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن
 محمدا عبده ورسوله وأشهد أن آدم صفي الله وأن نوحا
 نجي الله وأن إبراهيم خليل الله وأن موسى كلم الله وأن عيسى روح الله
 وأن محمدا المصطفى صلوات الله وسلامه عليه وعليهم أجمعين
 نصيبنا بالله تعالى دينا وبالإسلام ديننا وبالقرآن إمامنا وبالكعبة
 قبلة وبلق مؤمنين إخوانا وبمحمد صلي الله عليه وسلم نبيا قالت
 سبحانه وتعالى إن الله قدامكم يهلون على النبي يا أيها الذين
 آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على محمد عبدك
 ورسولك وقرّبنا إلى ربك فاقربنا إلى ربك فاقربنا إلى ربك
 صل على محمد فكان قلب قوسين إذا ذنى اللهم صل على سيدنا
 محمد صاحب خوص الكوفة والشفاعة وصل على محمد خاتمه
 الأنبياء وقائد الغر المحجلين وعلى آل محمد سيدنا اللهم صل على
 محمد وآل محمد وسلم

وبالمصنات
 من أخواننا

عَلَى مُحَمَّدٍ فِي آخِرِ كَلَامِنَا وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي اللَّيْلِ إِذَا بَغَضَ وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ فِي النَّهَارِ إِذَا تَخَلَّى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الدَّرَجَةِ الْعُلَى
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِشِيرِ الْكَزْبَرِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَذِيرِ الْكُفَّارِ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بِالْعَشِيرَةِ وَالْإِبْكَارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ مُحَمَّدٍ فِي الْأَنْوَارِ
وَصَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَنْوَارِ وَصَلِّ عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الصُّوَرِ وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ وَصَلِّ عَلَى شَمْسِ مُحَمَّدٍ
مُحَمَّدٍ فِي الشَّاهِدِ وَصَلِّ عَلَى مَنْ قَدْ مُحَمَّدٍ فِي الْمَرِيدِ وَصَلِّ عَلَى إِيْمِ مُحَمَّدٍ
فِي الْأَسْنَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَوْ لَا تَجْزَأَ قَظَاهُ أَوْ لَا طِينًا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ حَتَّى يَرْضَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ الرِّضَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُونَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كُلَّمَا غَفَلَ عَنْ ذِكْرِهِ
الْعَافِلُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عِدَّةَ الْأَيَّامِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عِدَّةَ الْأَعْقَابِ
وَالشُّهُورِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مِنَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّوَرِ جَرَى اللَّهُ
مُحَمَّدًا أَعْنَامًا مَهْلًا أَهْلًا صَلَوَاتُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ

صُورَةُ

وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنْ رَاحَ مُحَمَّدٌ وَعَلَى مَنْ يَأْتِي مُحَمَّدٌ وَعَلَى شَيْعَةِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى جَمِيعِ مَنْ آمَنَ بِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آبِنَا أَدَمَ وَأَمِينَا
حَوَاءَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَنْ لَمْ يَلَمْ وَحَدَّثَهُ الْعَرُ
وَالْكَرْدِيَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ وَالْمَقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ
وَأَوْلِيائِكَ وَبِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ مِنْ أَهْلِ السَّقَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ
نَحْضُ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ قَائِدِ الْعَرِ الْمُجَلِّينَ وَاللَّهُ وَاسِعُهُ
بِأَفْضَلِ الصَّلَاةِ وَالْحَيَاتِ وَالسَّلَامِ ثُمَّ السَّلَامُ عَلَى الْخَلَفَاءِ وَ
الْوَسَائِدِ وَالْوَزَرَةِ الْهَدْيِيِّينَ قَامَرَةِ الْوُفِيِّينَ أَبِي بَكْرٍ النَّفْقِ
عُمَرَ النَّفْقِ وَعُمَرَ الزُّكِّيَّ وَعَلِيَّ النَّفْقِ الْوُفِيِّ وَعَلِيَّ السَّبْطِيِّينَ الْيَتِيمَيْنِ
الْأَمِيرَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ الْفَلَوَيْنِ الْحُسَيْنَيْنِ وَالْحُسَيْنَيْنِ وَالْحُسَيْنَيْنِ الْكُوفِيِّينِ
الشَّرِيفَيْنِ حَمْرَةَ وَالْعَبَّاسَيْنِ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْمُضَارِبِينَ وَالْمُضَارِبِينَ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِسُوسْتِ بَرْدَادٍ وَابْنِ دَعَابُودِ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ
وَمِنْكَ السَّلَامُ يَا إِلَهَ الْيَوْمِ وَاللَّيْلِ وَالْغَدِ وَالْغَدِ وَالْغَدِ وَالْغَدِ

السلام برحمتك يا ذا الجلال والإكرام اللهم اجعل صباحنا صباح الصالحين
 ومساءنا مساء الشاكرين واليسئرين واليسئرين واليسئرين واليسئرين
 وقلوبنا وقلوب الخاشعين وأبداننا وأبدان الطيبين ونفوسنا ونفوس
 المذنبين اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك
 نموت وبك المصير اللهم صبحنا صبحا صالحا لا خازيا ولا فاحشا
 اللهم اجعل ذلك يومنا هذا مملعا وأوسطه فلاحا وآخره مغفرة
 ونجاة اللهم اجعل أوله رحمة وأوسطه بركة وآخره تكوينا
 اللهم أنا نعوذ بك من يومئذ أوله فزع وأوسطه جزع وآخره
 فجع اللهم أعطينا خير الصباح وخير المساء وخير القضاة
 خير القدر وخير ما جرى به القدر اللهم احرف عنا شر الصباح و
 من المساء وشر القضاة وشر القدر وشر ما جرى به القدر اللهم
 أرضنا بقضائك عما كنا من بكائك أو زدنا شكرنا بما كنا من بكائك
 من أولنا لك ولا تطردنا من بابك اللهم زدنا ولا تنقصنا ولا أرضنا
 ولا تمننا وأعطينا ولا تحرمنا وآثرنا ولا تؤثرنا علينا وآثرنا

وأرض عنا اللهم أخلصنا شدنا وقنا شر نفوسنا وأذن قنا
 كاتنا علينا عليه وقيننا بما رزقنا اللهم أنا نسلك الحق والحق
 وللحق في الدين والدنيا والآخرة اللهم أنا نعوذ بك من
 زوال نعمتك وتحول عافيتك ونجاة نعمتك وجميع عيوبك
 اللهم أنا نسلك الهدى واليقين والعفة والعفة والبسطة عند
 فراغ الدنيا والعمل بما يحب وترضى يا حي يا قيوم برحمتك استغيث
 لا تكلني إلى نفسي طرفة عين ولا إلى أحد من الناس وأصلح لي شأني
 كله اللهم أنا نسلك الخير كله أجله ما علمنا منه وما لم نعلمه
 نعوذ بك من الشر كله عاجله وأجله ما علمنا منه وما لم نعلمه
 الجنة وما قربت إليها من قول أو عمل ونعوذ بك من النار وما قربت
 إليها من قول أو عمل نسلك ما سلك به عبداك ونبيك محمد صلى
 الله عليه وسلم ونسعى إليك مما استعاضدك منه عبدك ونبيك
 محمد صلى الله عليه وسلم اللهم وما قضيت لنا من أمر فاجعلنا قبيح
 وشكنا اللهم أنا نعوذ بك من غيرك لا ينفعك ولا يضرنا

لَا تَسْمَعُ وَتَقْسِرُ لَا تَسْمَعُ وَتَقْسِرُ بِكَ مِنْ شَيْءٍ هُوَ كَلَامُ الْإِلَهِ يَخْفَى
 لَا تَطَافُ بِخَنَاءٍ مَا خُفِيَ يَلْحَقُ بِالْخَفَاءِ وَالْأَحْوَالِ حَوْلَ خَالِئِهَا
 أَحْسِنَ لِلْعَالِ يَا رَبِّ الْأَرْبَابِ وَفِي مَا لَكَ الرِّقَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
 بِالْكَفْرِ وَالْإِيمَانِ وَيَا مُفَوِّجَ الْقُلُوبِ بِالْخَيْرِ وَالْشَّرِّ وَيَا مُسَبِّحَ الْأَسْمَاءِ
 بِالنِّصْبِ وَالْقَصْدِ وَالْقُدْرَةِ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فَطَهِّرْ السَّمْعَ
 الْبَصِيرَةَ لَا تَدْبُ لَنَا مَوَالِكَ فَتَدْعُوهُ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ فَزَجِّدْ أَنْتَ
 الرَّبِّ وَخُفِّنَ الْعَبِيدُ وَالْعَبِيدُ يُخْطِئُونَ وَالرَّبُّ يَغْفِرُ مَا غَفَرْنَا
 بِفَعْلِكَ مَا أخطأْنَا وَمَا نَعْتَدُكَ وَمَا أَسْرَدْنَا وَمَا أَغْلَسْنَا وَمَا
 جَعَلْنَا وَمَا نَسِينَا يَا قَاضِيَ الْخُلُجَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ
 يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْحَقِيقَاتِ يَا سَامِعَ الْمَسَاجِدِ وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ تَقْبَلْ
 تَوْبَتَنَا وَاعْمَلْ حَقَّ بَنَاتِنَا وَاجِبْ دَعْوَتَنَا يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ
 نَجِّتْ قُلُوبَنَا عَلَى أَدِينِكَ وَطَاعَتِكَ وَحَقِّ عِبَادَتِكَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ
 قُلُوبَنَا بَسْطِ إِذْهَبِ تَجَنُّا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ ذِكْرًا أَنْتَ
 الْوَهَّابُ بَنَاتُكَ تَوَكَّلْنَا فِي إِلَيْكَ آمَنَّا وَإِلَيْكَ الْبَصِيرَةُ رَبَّنَا

لَا تَجْعَلْنَا

كُفِّرُوا نَسْخَ

لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 الْحَكِيمُ رَبَّنَا آمَنَّا مِنْ لَدُنْكَ بِرَحْمَتِكَ وَفِي دُلَايِنِ آمِنْنَا دَسْتًا رَبَّنَا
 آمَنَّا بِمَا أَرْسَلْتَ وَاتَّبَعْنَا النَّسُوخَ فَكُتِبَ لَنَا الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 مِنَّا أَنْتَ السَّيِّحُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا عَفِّرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
 سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
 أَنْتَ رَوْفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَوَاتِنَا وَصِيَامَاتِنَا وَفِيَامَاتِنَا
 وَكُوعَاتِنَا وَسُجُودَاتِنَا وَدُعَاءَاتِنَا لَا تَضِرْ بَيْنَنَا عَلَى جُوهِنَا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَعْمَانِنَا وَلَا إِخْوَانِنَا وَلَا أَسْتَاذِينَا وَلِقَا وَصَلَا
 بِالْأَعْيَادِ وَارْزُقْنَا بِالْجَنَّةِ وَتَحَامِدُكَ بِالسَّعَادَةِ وَغُفْرَانِ الْجَمِيعِ
 الذُّلُوبِ وَكُفَايَةِ بِلَهْمَاتِ الدِّينِ وَالْدُنْيَا وَالْآخِرَةِ رَبَّنَا آمِنَّا
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَاعْفِرْ لَنَا
 مَعَ الْأَكْبَرِ وَالصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 فصل در اورداد بعد از این و در دعا بر کوار و مرأله غزلی در حقه
 علیه اوردده در زاد آخرت باید که هر بامداد این ده کلمات را عادت کند

اَوَّلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ تَأْخُذُكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لِلَّهِ
 الْحَقُّ لِلْبَيْتِ بِسْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَلِيُّ الْقَدَادُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا
 يَنْفَعُهُمَا الْحَزِينَ الْغَفَّارِ جَهْلَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَتَأْخُذُكُمْ سُبْحَانَ
 قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ شَمُّ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ هُمْ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاسْأَلْهُ التَّوْبَةَ هُمْ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا
 مُعْطٍ يَمْنَعُ وَلَا يَنْفَعُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ وَمِنْكَ الْجَدُّ نَحْمُكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ هُمْ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ
 مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 وَهُوَ يَكُونُ صَدْرًا يَهْفُو بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ
 تَأْخُذُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ
 تَأْخُذُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ بَارِكُكُمْ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ أَزَادُكُمْ خَوَاجَا بُو كَرَّمَ اللَّهُ رَحْمَةً عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

یا معاذ

که حضرت علی السلام

یا معاذ هر روز چند بار یاد خدای عز و جل کنی گفت ده هزار و رسول علیه
 الصلوة والسلام گفت یا معاذ ترا چیزی آموختم که اگر یکبار بگوئی زیاد
 بود ادد هزار و ده هزار و ده هزار یعنی سی هزار آن سیر لا اله الا الله
 عَدَدَ حَيَاتِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ حَصَانِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ كَلِمَاتِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ خَلْقِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَدْنِي عَنْ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 يَلِدُ سَمَوَاتِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَلِدُ أَرْضِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلُ ذَلِكَ
 مَعَهُ سَيِّدَايَ عَزَّرَكَ خُصْرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ابْنُ أَبِي بَكْرٍ يَتِي بِرَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ آمُونًا بَيْنَكَ
 دَرْنَا كَهْبِ وَبَاوِي كَفْتِ ابْنِ عَطِيَّتِي هَيْتَ كَهْ مُحَمَّدٌ رُسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ دَاوَيْنِ أَرْجُلَيْهِ وَوَعْدُهَا بِنَدَاكَ عَزَّ وَجَلَّ عَظِيمٌ هَيْتَ
 وَبِشِ أَرْجُلَيْهِ أَمْدًا أَفْتَابَ وَبِشِ أَرْجُلَيْهِ أَمْدًا أَفْتَابَ وَبِشِ أَرْجُلَيْهِ
 أَمْدًا أَفْتَابَ وَبِشِ أَرْجُلَيْهِ أَمْدًا أَفْتَابَ وَبِشِ أَرْجُلَيْهِ أَمْدًا أَفْتَابَ
 مَوَاطِبَتِ غَايِنْدُ كَهْ بِعَجْرِ عَلَيْهِ الصَّلوة والسلام فرمود که بحق آن خدای
 که مرا بر مستی بخلق فرستاد که هر که این را نکرده دارد هر گناه که بکبار
 آمرزین شود و ختم و دشمنی حق تعالی از وی بردارد و صاحب است

که الله

چپا نوبیند که سالی پنج بزی بروی شویسند و بدان خدای که مرا
حق خلقت فرستاد که بدین نه ایستند الا کسی که سعید باشد و ترک کند
الا کسی که شفق باشد و در او در رمضان یاد کرده آمد و جابر بن
عبد الله رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هر که
آیه الکرسی از پس هر نماز بخواند درین شود هفت آسمان و بان هم نیاید
تا باری تعالی نظر رحمت بر خواننده آن کند و درین یارمزد و مکی را بر آید
تا اینکه وی نویسد و بدینهای وی بخوینند انان ساعت تا وقت
دیگر بامداد و علی بن ابی طالب کرم الله وجهه روایت که کند از پیغمبر
صلی الله علیه وسلم که فاتحه الکتاب و آیت الکرسی و شهادت الله و قل اللهم
ما اهلک لعلک بعرضه بخواند معلق اند میان ایشان و میان خدای تعالی
جای بنیت و حق سبحانه و تعالی بذات خود سو کند خود را که بخواند یکی
از بنده کان من از پس هر نماز فریضه فاتحه الکتاب و آیت الکرسی و روایت
ان آل عمران شهد الله انه لا اله الا هو و قل اللهم ما اهلک لعلک بعرضه حساب
الا که بهشت او وی که غم تا هر چه در امت و ساکن کوداغ او را داد

خطبه

خطبه قدس و هر روز هفتاد نفس بروی کف و بکذا هم او را هر روزی
هفتاد حاجت و کمتر آن مغفرت باشد او را از همه دشمنان پیر همزم و
یاری وی کنم و روایت که نام هر که حق تعالی درین دو آیه است
و گفته اند که هر که را و ام بسیار باشد و این دو آیه بخواند او را هر
وی گذارد شود و ثواب آن در دیوان وی نویسد که توفیق
و انجیل و زبور خواننده است و عذاب دنیا و آخرت و پیرا باشد و
چنان باشد که همه عمر در صیام و قیام بود است سخت است که ابتدا
جمله او را در فاتحه الکتاب باشد که حق تعالی قدس و تنزل است در
کلام حمزین خود و فاتحه الکتاب کرده و امیر المؤمنین حسین بن علی علیه السلام
طالب علمها اللهم هر که خواهد که از سین صد و شصت و دو این باشد که
بر شکان از مدوات آن علج آیند و پنج بهاری بوی و خاندان وی
نرسد و از کوی و کوری و کرمی اندام در بخ و محنت و شدت و غم
وجود سلطان و مکر دیو و پری و غم و شقاوت و بدی آدمی و خط
و بلاهای آسمان و زمین ایمن شود و هر بامداد مثل او بر آمدن آن آیه

این دعا بخواند و بار بختش تن فرود مدد و اگر کسی این دعا را صد و
یکبار بخواند و بران نیت که خواهد البته حاجت وی برآید و اگر
کسی در پیش باشد چنان صد و یکبار بخواند نوازش شود و اگر کسی را نوبت
نی باشد این دعا را هفت بار یا هفتاد بار بخواند و بعد از آن صحبت
کند خدای تعالی او را فرزند دهد و اگر در سفر باشد و هر بار این
دعا را بخواند هیچ دزد و طرار را دست بر او نیابد و اگر در پیش
مصاف کافی یا دیگری این دعا بخواند هیچ دشمن بر وی ظفر نیابد و اگر
کسی در زندان گرفتار بود و هفت بار نیت خلاص و نیت محبت بخواند
خلاص یابد و اگر بدست ظالمی افتد که دین خواهد گشتن و این دعا را
وی بود او را خلاص دهند و اگر چندی در دین باشند و این دعا
پست و یکبار بخواند البته بوی باز دسد و آن این دعاست که چنان
کافی مشهور است و معروف بسم الله الرحمن الرحیم الله نوره
النور بسم الله نوره علی نور الحمد لله الذي هو متبر الاموار
الحمد لله الذي خلق النور وانزل التوحيث على جبل طور في

کما

كتاب مسطور الحمد لله الذي هو بالغي مذكور وبالغز قبا
الجلال مشهور وعلى السترة والضربة مشكور الحمد لله الذي انزل
على عبده النجات الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات
والتوحيث الذين كفروا يبرهون يعيدون كما هم عن عقابك
تعبد وياك تستقون يا حي يا قيوم بك استعيت الله الطيف
بعباده يبرهون من يشاء وهو الفوق العزير كما ياكافي كل شئ
كف عنك على صر كل شئ وامر عنك كل شئ يا اذك قلايد
على كل شئ سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر
ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم بسم الله حين الا سماء
بسم الله رب الارض والسماء بسم الله الشافي بسم الله الكافي بسم الله
للشافي بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شئ في الارض ولا في
السماء وهو السميع العليم بسم الله اصبحت وامسيت وعلى
الله توكلت اللهم اني استملك يا اسميك الاعظم في يوم بجميك
الكريم واستملك بفيضك على جميع خلقك يا ذبيح الذبائح يا ذا

قال

لُشَدَّاتِ يَا جُيُوبَ الذُّعُولِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْخَفِيَّاتِ يَا غَاثَ الْخَطِيَّاتِ
 يَا قَابِلَ الشُّوَبَاتِ يَا مُقْبِلَ الشَّرَّاتِ يَا مُصَافِحَ الْحَسَّاتِ يَا مُجَارِدًا
 حَسَنَ السَّيَّاتِ يَا مُفَرِّجَ الْكُرْبَاتِ يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ يَا دَفْعَ الْبَلِيَّاتِ
 يَا وَاسِعَ الْعِظَمَاتِ يَا هَادِيَ عَنِ الضَّلَالَاتِ يَا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ
 مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ يَا سَائِرَ الْفَيْحَاتِ يَا قَافِيَ الْخَلَجَاتِ يَا رَافِعَ
 السَّيَّاتِ يَا كَافِيَ الْخَلْقِ جَمِيعًا وَلَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
 يَا عَظِيمَ الْجَاءِ الْفُطُوحِ الْوَجَائِدِ أَلَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي الْيَوْمَ وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ وَحَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ رَوَيْتُ أَنَّ فَاطِمَةَ زَهْرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَسَدَتْ فِي جَبْرِائِيلَ
 أَمْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَنْزِلِكَ بِغَيْرِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَمَدَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 بِإِنْ كَلَّ عِبَادَتُكَ عَكَاشَتُهُ بِأَعْبَادَتِ أَهْلِ زَمَانٍ زِيَادَتِي مِنْهُ بِغَيْرِ
 عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ شَكَلْتُ أَمَدَ عَكَاشَتِهِ رَاجُوَانِ كَفْتُ بِهِ عِبَادَتِ
 يَكُنِي كَهْ جَبْرِائِيلَ مَرَّحِينَ كَرِهْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ هُوَ طَاعَتُ نَدَامِ
 خَيْرِ

الابن

٢٣
 الْأَبْنَاءَ عَادًا بِأَمَدٍ وَشَبَابًا بِجَوَانِمٍ بِغَيْرِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ كَفْتُ
 بِمَنْزِلِكَ مِنْ ابْنِ دَعَارِ الْجَوَانِمِ عِبَادَتِي وَهُوَ مَنْ بَاقِدٍ وَمَنْ
 بِمَنْزِلِكَ أَنْ عَكَاشَتَكَ اللَّهُ أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ إِنْ دَخَلَ الشُّكُّ فِي بَيْنِي
 بِكَ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ تَبْتُ عَنْهُ قَافِلًا أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 أَلَلَّهُمْ إِنْ دَخَلَ الْكُفْرُ فِي إِسْدِي لَكَ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ تَبْتُ عَنْهُ قَافِلًا
 أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَلَلَّهُمْ إِنْ دَخَلَ الشِّرْكُ فِي نَفْسِي
 بِكَ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ تَبْتُ عَنْهُ قَافِلًا أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 أَلَلَّهُمْ إِنْ دَخَلَ الشَّيْطَانُ فِي مَعْرِفِي آيَاكَ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ تَبْتُ وَأَقُولُ
 أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَلَلَّهُمْ إِنْ دَخَلَ الرِّيَاءُ فِي عِجْبِي
 فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ تَبْتُ وَأَقُولُ أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 أَلَلَّهُمْ إِنْ دَخَلَ النِّفَاقُ فِي قَلْبِي مِنَ الذُّنُوبِ الْكِبَارِ فَلَمْ أَعْلَمْ بِهِ
 تَبْتُ عَنْهُ وَأَقُولُ أَلَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ
 قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا الْآيَةَ يَا مُقْبِلَ الْقُلُوبِ وَلَا تَبْصُرْ نَفْسِي قَلْبِي
 عَادِيكَ وَعَادِيكَ وَحَسْبُنَا عِبَادَتُكَ وَدَرْجَتُكَ بِأَسْنَادِ دِينِ

ولي

من حسن

از پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرمود که روزی جبرائیل علیه السلام نشست
ای ذرغفادی رحمه الله علیه در آمد جبرائیل علیه السلام نظر بر او افتاد
از من سوال کرد که ابو ذرغفادی ایست کفتم بلی جبرائیل کفتم شما
او را چگونه می شناسید جبرائیل جواب داد که بلد خدای که محمدی بر سر
بخلق فرستاد که ابو ذرغفادی نزد اهل آسمان شناسا تراست از نزد
اهل زمین کفتم سبب چیست جبرائیل گفت از جهت دعایی که هر روز
دو بار میخواند یکبار بعد از صبح و یکبار بعد از پین اکنون تو که
محمدی او را بخوان و آن دعا از وی بیرون تا بگوید که چه دعاست و
هر کس از امت خود آن دعا را پیا مود که بدو مسوق که ملائکه از کثرت
تو اید و عظمت دعا را در می شنوند من که محمدم ابو ذر را بخوانم و بگویم
درآمد کفتم یا ابا ذر ما را خبر کن از دعایی که هر روز آن را دو بار میخواند
که از که شنفتی ابو ذر گفت بخدای ای رسول که من آن دعا را از
پیغمبر آدمی هرگز نشنیدم و بدو مسوق که آن دعا در کلمه است که بدل من
اللهم کن و اند من آن را هر روز دو بار میخوانم چون این بگفت روی بقبله

کرد

۹۷
کرد شیخ خدای تعالی بگفت و این دعا را بخواند نزد من که محمدم دعا
المنس **اللهم لی آستغفک ایمانا دایما و قد کذا اشعاد و عذانا فعا**
و یقینا ثابنا سو دینا یمان و استغفک العافیة من کل بلا و استغفک
دوام العافیة و استغفک الشکر علی العافیة و استغفک الخیر عین
الناس یرحمک یا ارحم الراحمین و چون دعا تمام خواند جبرائیل گفت بدان
خدای که تو که محمدی با وجود کرامت ترا بخلق فرستاد که بخواند یکی
از امت تو این دعا را که پیا مود که گناه وی اگر چه بماند کف دریا و اگر
چند بعد از یک پیا بان و بعد در روزهای دنیا و بعد در ستارگان
و بعد در قطره های باران و بعد خاک خشک زمین و هیچ یکی از امت
نقش نباشد که این دعا در دل او باشد الا که محبت بدیدن او مشتاق
باشد و جمله ملائکه را آمرزش خواهند و درهای بهشت جلوه بر وی گشاده
گردانند پس ملائکه منادی کنند و گویند یا ولی الله در آئی از هر بابی
خواهی و در خبر است که امام حسن بصری از سمن بن جندب رضی الله عنهما
روایت کنند که گفت از رسول صلی الله علیه و سلم شنیدم که هیچ بنده نباشد

که از بامداد تا شبانگاه از منزل خود بیرون رود و این ایات و در خود
ساخت باشد الحمد لله الذی خلقه و فوق یقین تا آخر ایات
الاکه حق تعالی برشت باقی ویرا واجب کند و روایقت که چون او بگوید
الذی خلقه و فوق یقین ویرا هدایت دهد بعلی صالح و چون بگوید
والذی هو یطعمنی و یسقین حق تعالی ویرا طعم و شراب دهد
و چون بگوید وإذا مرضت و فوق یقین حق تعالی ویرا عافیت دهد
از بیماری و شفا دهد ویرا با آنکه نرسیده باشد و کفارت گناه و شفا
باشد و چون بگوید والذی یبیتنی ثم یحیی منی مردن او چون مردن
شمیدان باشد و حیات او چون حیات سعیدان و چون بگوید والذی
أطعم ان یعفر خطیئتی یومر الدین اگر گناه وی چند کف دریا و کوه
احد باشد پامزد و از گناه چنان پاک شود که از مادر زاد و چون بگوید
رب هب لی حکما و لیحقه بالصلحین حق تعالی ویرا الحاق کند بصلحان
و چون بگوید و اجعل لی لسان صدق فی الآخرین ویرا از جمله صادقان
کند و چون بگوید و اعفر لی و لیوالدی و از حشمتها کما تبیانی صغیرا

ویرا و مادر و پدر ویرا پامزد و هر که این آیت بخواند ثواب انگیزی
دهند که تو بیت و یحیی خواند باشد و در حدیث آمده است که هر کس
که بامداد هفت بار بگوید اللهم أنت خلقنی و أنت تقدرنی و أنت
تطعمنی و أنت تسقینی و أنت تعیشنی ترخیصی هیچ از خدای تعالی
خواهد که ویرا نهد بل که هر عبادهای مستجاب کند و حاجات دنیا
و آخرت ویرا را کند و در خبر است با سناد درست که رسولی خدای علیه
الصلوة و السلام فرمود که هر که هر روزی بامداد و شبانگاه صد بار بگوید
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القيوم و امثله التقیه و صد بار
بگوید اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم و صد بار بگوید کا
حولی لا قوة الا بالله العلی العظیم و صد بار بگوید حسبنا الله و نعم
الوکیل و ده بار قل هو الله احد و ده بار بگوید ایاک نعبد و ایاک
نستعین و ده بار بگوید انی مسئی الضرا و انت ارحم الراحمین و ده
بار بگوید و افرض امری الی الله ان الله بصیر العباد و ده بار بگوید
و ده بار بگوید انی مغلوب فانصر و ده بار بگوید رب اشرح لی صدق

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَدَعَا بِارْكَوَيْدِ اللَّهِ لِلْسَّعَاتِ لِسِ سُوْرَةِ تَيْسِ وَسُوْرَةِ
 اِذَا وَقَعَتْ بِرِجْوَانِ ثَوَابِ اِيْنِ بِحَسْبِ كَسْ صِفَتِ تَوَاقُّوْكَ دَرْدِ وَهَرِ حَاجَتِ دِيْنِي وَ
 دِيْنِي دِيْكَ اِنْ حَزَى تَعَالَى بِجَوَاهِدِ دَوَاكُنْ وَانْدِيْزِيْهَادِ حَقِّ تَعَالَى بِاَشَدِّ
 وَبِحَسْبِ كَسِ بَدِيْ بَارِيْ تَوَاقُّوْكَ دَرْدِ اَبُو اَمَامِ اَبَا بَابِلِي وَفِي رِجْوَانِ رَوَايَتِ كُنْدِ
 كَرِ مَوْصُوْلِ صَلَوَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ كَفْتِ بِرِ كَرْدِ شَبَازِ رُوْزِيْ صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ يَا
 اَللهُ الْعَالِيْنَ وَيَا خَيْرَ النَّاهِيْنَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ اَعِيْثِيْ خُدَايَ عَنِّيْ
 وَجَلِّ رُوِيْ بِرِ كَرْدِ خَشْمِ كِيْزِدِ وَبِرِ كَرْدِ صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ صَلَوَاتِ عَلَيْكَ اِيْنِ كَرْدَانِ اِنْ
 تَرْسَمَاهُ دِيْنَاهُ اَخِرْتِ بِرِ كَرْدِ صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ اَللهُ رَحِيْمٌ شَرِيْفٌ اَللهُ خُدَايَ عَنِّيْ وَجَلِّ
 رُوِيْ بِرِ كَرْدِ خَشْمِ كِيْزِدِ وَبِرِ كَرْدِ صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ اَللهُ شَكْرُ خُدَايَ عَنِّيْ وَجَلِّ اِنْ
 رُوْزِيْ كُوْدَانِ دِيْدَارِ خُوْدِ وَبِرِ كَرْدِ صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ يَا جَبِيْلَ الشَّيْطَانِ خُدَايَ تَعَالَى
 سَتَرِ رُوِيْ بِپُوشَانِ وَدَرْدِ بِيَادِ اَخِرْتِ كِه قِيْصَصُهُ بِنِ اِلْحَارَقِ وَفِي رِجْوَانِ
 عَنْهُ بِبَغْرِ اَكْفَتِ صَلَوَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ كَرِ يَادِ مَوْصُوْلِ اَللهُ مَرَاپِلُوْزِ سَخْنَانِيْ كِه
 خُدَايَ عَنِّيْ وَجَلِّ مَرَاپِلَانِ مُنْفَعَتِ كُنْدِ كِه بِرِ شَدْمِ وَكَارِهَا كِه تَوَاقُّوْكَ كِيْزِدِ
 نِيْ تَوَاقُّوْكَ بِبَغْرِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ كَفْتِ اَمَّا بِرِ دِيْنِيْ چُوْنِ نَمَازِ بِاَمَدِ اَبْكَدَانِ

صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ سُبْحَانَ اَللهِ وَبِحَسْبِ سُبْحَانَ اَللهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَسْبِ لَاحَوْلَ وَلا
 قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ كِه چُوْنِ اِيْنِ كَلِمَاتِ بِكَوَيْدِ اَزْكَوِيْ وَجَنَامِ وَپَسِيْ وَفَاجِ
 اِيْمَنِ شُوِيْ اَمَّا بِرِ اَخِرْتِ كِه اَللّٰهُمَّ اِهْدِنِيْ مِّنْ عِزِّكَ وَآفِئْ عَلَيَّ
 مِّنْ قَضِيَّتِكَ وَآفِئْ عَلَيَّ مِّنْ رَّحْمَتِكَ وَآفِئْ عَلَيَّ مِّنْ بَرَكَاتِكَ
 بِرِ رُوْمُوْدِ چُوْنِ بَا اِيْنِ كَلِمَاتِ بِرِ رُوْمُوْدِ قِيَا سَتِ رَسَدِ كِه اِنْ اَبْكَدَانِ اَشَدِّ
 جَمَادِ اَزْ بَهْشْتِ بِرِ اِيْ وَبِ كَشْتِ اِيْنِ تَا اَزْ بِرِ كَدَامِ كِه خَوَاطِرِ دَرْدِ وَدَرْدِ
 خَرَابِ كِه مَرْدِيْ نَزْدِ يَكِ دَسُوْلِ صَلَوَاتِ اَللهُ عَلَيْهِ اَمَدِ كَفْتِ دِيْنَاهُ اَفْرُوْ كِه اَشَدِّ
 وَدَسْتِ تَنَكِ دُوْشِشِ شَدْمِ وَدَرْدِ اَمَدِ تَدَبِيْرِ حَسْبِ نَزْمُوْدِ كَجَايِيْ تَوَاقُّوْكَ
 صَلَوَاتِ مَلَايِكِ وَنَسِيْحِ خَلَايِقِ اَللهُ رُوْزِيْ بَدَانِ يَا بِنْدِ كَفْتِ اَنْ حَسْبِ صَلَوَاتِ
 نَزْمُوْدِ سُبْحَانَ اَللهِ وَبِحَسْبِ سُبْحَانَ اَللهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَسْبِ اَسْتَغْفِرُ اَللهُ
 صَدِّ بَارِ بِكَوَيْدِ اِنْ اَكْمِه نَمَازِ بِاَمَدِ اَمِيْكَنِ وَپَسِ اَزْ جَمْعِ تَادِيْنِ رُوِيْ بِتَوَاقُّوْكَ
 اَكْرَفُوْ اَبْدِ اَكْرُوْ وَفَقِ تَعَالَى اَزْ بِرِ كَلِمَةِ فَرِشْتِهْ اَفْرِيْنِدِ كِه سَبِيْعِ مِيْكَنْدِ
 شَوَابِ اَنْ تَا قِيْلَمْتِ تَرَا بِاَشَدِّ وَفَرِشْتَانِ رَفِيْ اَللهُ عَنْهُ كَفْتِ كِه بِبَغْرِ
 عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ نَزْمُوْدِ كِه خُدَايَ عَنِّيْ وَجَلِّ نَكُنْدِ نَعْمَتِيْ بِرِ بِنْدِ اَنْ

و آن بران نعمت این بگوید که ما شاء الله لا قوة الا بالله که در آن نعمت
افتی افتد بیرون از مرگ و رسول علیه الصلوة والسلام این آیت بخواند
وَلَقَدْ لَاقِيَكَ بِإِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَذَكَرَ
که هر که سید الاستغفار بامداد بگوید چون بیرون در بهشت رود که
در شبانه بگوید همچون و آن اینست اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَمَلِكِ فَاغْنِنِي عَنْ سَعْيِي وَارْحَمْنِي إِنَّي
رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ مَا صَنَعْتُ وَأَلْبَسْتَنِي لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأْتُ يَدَيَّ فَاغْنِنِي
عَنِ الْمُنَى إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَذَكَرَ است که معاذ بن جبل
رضی الله عنه گفت که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که یا معاذ من ترا
دوست می دارم باید که این دعا پس از نماز و روزه کنی اَللّهُمَّ عِنْدَ
عَلَمِ شَرِّكَ وَذِكْرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِعَفْوَتِكَ وَجُودِكَ
وَكِرْمِكَ يَا ارحم الراحمين که ثواب این بسیار است و در هر روز که از پس هر نماز
می رسد بگوید الحمد لله و سبوحه بار الله اکبر بگوید و قسم کند که ای
صمد بار الله الا الله و حق لا شریک له که التمسک لله الحمد و هو علی

کل شی

وَلَقَدْ لَاقِيَكَ بِإِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَذَكَرَ
که هر که سید الاستغفار بامداد بگوید چون بیرون در بهشت رود که
در شبانه بگوید همچون و آن اینست اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَمَلِكِ فَاغْنِنِي عَنْ سَعْيِي وَارْحَمْنِي إِنَّي
رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ مَا صَنَعْتُ وَأَلْبَسْتَنِي لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأْتُ يَدَيَّ فَاغْنِنِي
عَنِ الْمُنَى إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَذَكَرَ است که معاذ بن جبل
رضی الله عنه گفت که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که یا معاذ من ترا
دوست می دارم باید که این دعا پس از نماز و روزه کنی اَللّهُمَّ عِنْدَ
عَلَمِ شَرِّكَ وَذِكْرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِعَفْوَتِكَ وَجُودِكَ
وَكِرْمِكَ يَا ارحم الراحمين که ثواب این بسیار است و در هر روز که از پس هر نماز
می رسد بگوید الحمد لله و سبوحه بار الله اکبر بگوید و قسم کند که ای
صمد بار الله الا الله و حق لا شریک له که التمسک لله الحمد و هو علی

وَلَقَدْ لَاقِيَكَ بِإِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَذَكَرَ
که هر که سید الاستغفار بامداد بگوید چون بیرون در بهشت رود که
در شبانه بگوید همچون و آن اینست اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَمَلِكِ فَاغْنِنِي عَنْ سَعْيِي وَارْحَمْنِي إِنَّي
رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ مَا صَنَعْتُ وَأَلْبَسْتَنِي لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأْتُ يَدَيَّ فَاغْنِنِي
عَنِ الْمُنَى إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَذَكَرَ است که معاذ بن جبل
رضی الله عنه گفت که رسول علیه الصلوة والسلام فرمود که یا معاذ من ترا
دوست می دارم باید که این دعا پس از نماز و روزه کنی اَللّهُمَّ عِنْدَ
عَلَمِ شَرِّكَ وَذِكْرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِعَفْوَتِكَ وَجُودِكَ
وَكِرْمِكَ يَا ارحم الراحمين که ثواب این بسیار است و در هر روز که از پس هر نماز
می رسد بگوید الحمد لله و سبوحه بار الله اکبر بگوید و قسم کند که ای
صمد بار الله الا الله و حق لا شریک له که التمسک لله الحمد و هو علی

صلی علی محمد و سلم همچنان باشد که تجی و عمر کرد. و هر که نماز خفتن بجای
بگذارد و صد بار بگوید سبحان الله و الحمد لله تا آخر و پیراهن باشد
قیام یک شب یا در آن روز ببرد شمشیر و در جوار است از پیغمبر صلوات الله
و سلام علیه که هر که پس از نماز بامداد سه بار این دعا بخواند هرگز در دنیا
بوی نیاید و روزی بروی فراخ کرد و برکت این دعا اللهم انی اعطانی
بک من ذهاب الغفلة و تغیر النعم و تحوّل العافية و من
غلبه الشقاوة علی السعادة اللهم انی استلک زیادة فی الدنیا
و برکت فی العمر و الرزق و تقویة قبل الموت و دجدة عند الموت
و مغفرة بعد الموت و الجنة عند الحساب برحمتک یا ارحم
الرحیمین و ذکر هر که شخصی نزدیک پیغمبر صلی الله علیه و سلم آمد گفت یا
رسول الله آنکه نماز صبح کنم چه گویم فرمود که بگو اللهم اغفر لی
و ارحم لی و اهد لی و ازرق لی و اغن لی و اجنب لی که بدو سستی
جمع کرد یکی دنیا و آخرت بود دعا البی صلوات الله علیه و سلم
اللهم انی استلک یا ایا شری به قلبی و یقیناً حتی اعلم الله لا
یغیب

۹۸
یصلی علیی الا ما کتبت و الرضا بقضیت لی یا حنان دعاء ابو موسی
الصدیق رضی الله عنه اللهم اجعل خیر عمری آخره و اجعل خیر ثلثی
طاعتک و اجعل خیر ایا می یوم القلک برحمتک یا غفار دعاء
العمر بن الخطاب رضی الله عنه اللهم اعصمتی بحبلک و ازرقنی من
فعلک و اجعل لی من الدین یقتضون امرک و یحفظون وصیتک
بحملک و فضلك یا منان دعاء عمر بن الخطاب رضی الله عنه
و امینی شمسید برحمتک یا ارحم الراحمین دعاء علی بن ابي طالب
کرم الله وجهه اللهم انی اعوذ بک من الشقاق و النفاق و یسئ
الخلاقی برحمتک یا ارحم الراحمین و ذکر هر که از عبدالله بن
مسعود رضی الله عنه که رسول گفت صلی الله علیه و سلم که هیچ کسی نباشد
غنی از اندوهی بوی نرسد بگوید اللهم انی عبدک ابن عبدک
ابن امیتک نا صیتی بیدک ماضی فی حکمک عذک و فضایتک استلک
اللهم بکل اسم هو لك ستمیت به نفسک او امرت به فی کتابک
او علمته احد من خلقک او استأثرت به فی علم الغیب

عندك ان تجعل القرآن ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني
 وذهاب همي وعني اللهم خذني تعالى عم وانزله بي بشادي بدل كرهه
 ودر خبر است که شخصی نزد یک پیغمبر صلی الله علیه و سلم آمد گفت یا رسول الله
 عمنها و احما ملازم من شد هست فرمود که من ترا چیزی آموزم که عمنها
 تو بروی و احما تو گذارد شود گفت بلی یا رسول الله گفت بگو و بگو
 و مسأ اللهم انی اعوذ بک من الفقر و العز و اعدو بک من الجن
 و الکسل و اعدو بک من الخيل و الجبن و اعدو بک من غلبة
 الذین و قهر التجار ان مرگفت چنان که در حق تعالی عم از من برود
 و اوام من باز گذارد و در خبر است از ابن عمر رضی الله عنه که رسول صلوات الله
 و سلامه علیه از پس هر نماز فریضه این دعا کردی و کم بودی که آن مجلسی
 برخواستی و این دعا را گفتی اللهم اقسم لنا من خشيتك ما تحک
 به بيننا و بين معاصبيك و من طاعتك به جنتك و من اتقينا
 ما نهون به علينا معاصيب الدنيا و متبعنا يا متاعنا و ابصنا يا
 و قوتنا ما احببتنا و اجعل له الوارث ونا و اجعل ثارنا على من

فلما

فلما و افترنا من عادتنا و لا تجعل مصيبتنا في ديننا و لا تجعل الدنيا
 أكبر همتنا و لا مبلغ علمنا و لا غايته رغبتنا و لا تسلط علينا من لا
 يرحمنا اللهم انما اعوذ بک ان تظلم او تسعدى او يمتدع علينا او يکذب
 ذنبنا او يخطئ ذنبا لا تقهر هالنا ان نمودا بک ان نستلک ما ليس لنا به
 علم و ان لم تقهر لنا و ترحمنا لنكون من الناس سیریه در خبر است
 و در خبر است که هر که پس از نماز فریضه یا زده بار سوره اخلاص بخواند این
 دعا کند حاجت او روا شود و عاقبتش به شادان باشد اللهم انی
 استلک باسمک للذنوب الخوف من الظاهر للظهور للقدس للبارک
 و یوم جمیعکم للنیر و سلطانک العظیم و مملکتک القدیم یا قاسم
 العطايا و مطلق الاسادی و یافا لک الیقاب صل علی محمد و
 علی آل محمد و اخیرنی من الدنیا سلیما و اذیننا الجنة آمینا
 و اجعل ذنابی اوله اصلاحا و آخره نجاحا انک انت علام الغیوب
 و در خبر است یکی از اصحاب گفتند باز خواندس که بدست تو که خانه تو
 سوخت و گفت و الله که خانه من نسوزد ویرا گفتند تو سوختی و تو سوختی

ری

بدین گفت بلی من شنیدم از رسول صلی الله علیه و سلم که هر که در هنگامی
که صبح کند بگوید اِنَّ رَبِّيَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ لَاحِقًا وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللهَ فَذُو الْاَحَادِ
يَكُلُّ شَيْءًا عِلْمًا اَعُوْذُ بِالَّذِي يَبْسُطُ السَّمَاءَ اَنْ يَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ
مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ مُّسْتَقِيمٌ وَاِنْ تَدْرِكُ رُؤُوسَهُمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيْ سَحَابٍ مِّثْلَ طُحُوفِ النَّخْلِ
خُودِ سَيْدٍ وَخَانَهُ وَيُسَلِّمُتُ بُرُودٍ وَخَانَهُ مِنْ رِيٍّ سُوْفَةٍ يَوْمَ
وَدَّعَا رَبُّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ
بُورِي نَسْفَةٍ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ
فَاتِحَةُ الْكِتَابِ بِحَمْدِ رَبِّكَ اِنَّ رَبِّيَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللهَ فَذُو الْاَحَادِ
يَكُلُّ شَيْءًا عِلْمًا اَعُوْذُ بِالَّذِي يَبْسُطُ السَّمَاءَ اَنْ يَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ
مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ مُّسْتَقِيمٌ وَاِنْ تَدْرِكُ رُؤُوسَهُمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيْ سَحَابٍ مِّثْلَ طُحُوفِ النَّخْلِ
خُودِ سَيْدٍ وَخَانَهُ وَيُسَلِّمُتُ بُرُودٍ وَخَانَهُ مِنْ رِيٍّ سُوْفَةٍ يَوْمَ
وَدَّعَا رَبُّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ
بُورِي نَسْفَةٍ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ يَوْمَ تَكُونُ الْكُتُبُ مُنْجِلًا لِّرَبِّكَ

آخر سوره وَاِنَّ رَبَّكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ اِنَّ رَبَّكَ
قَرِيبٌ مِّنَ الْمُتَّقِينَ وَقُلْ اِذْعَبُوا اللهَ تَاْخِرُ سُوْرَتُهُ اِذَا قُلُوبُ الصّٰفّٰتِ تَا
شَدَابُ ثَابِتًا وَوَدُوْا اَيْتِ اِذَا قُلُوبُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاسْتَشْرَحُ لِحَجْرٍ وَاَنْشُرُوا
تَنْتَرِبًا وَلَوْ اَنْزَلْنَاهَا هَذَا الْقُرْاٰنَ تَاْخِرُ سُوْرَةٍ وَاِذَا قُلُوبُ رَافِعَةٍ تَا
وَبَعْدَ اَنْ يَكُوْبِدَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَصْبَحْتُ مُخَيَّرًا بَيْنَ اَيْدِيكَ مِنْ شَيْءٍ جَسِيمٍ كُلِّ شَيْءٍ
خَلَقْتَهُ وَاَقْدَمُ بَيْنَ يَدَيْكَ اَكْبَدُ شَيْءًا بِرَقْلِ هَوَاةٍ اَحَدٍ بِاِحْوَا اَنْزِلُوْا
اِنْ شَرِّ هَبَّتْ بِرَمَدٍ وَاَكْبَدُ سَبَابِ اِنْ كَلِمَاتُ حُجُوْرٍ اَنْزِلُوْا اَعْلَى نَفْسٍ وَدِيْنِيْ
بِسْمِ اللهِ عَلٰى اَهْلٍ وَمَا لِيْ بِسْمِ اللهِ عَلٰى مَا اَعْطَانِيْ رَبِّيْ اللهُ رَبِّيْ لَا اَشْرَكَ
بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُ اَشْرَكَ بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُ رَبِّيْ لَا اَشْرَكَ بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُ
اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَعَزُّ وَاَجَلُّ اَمَّا اَخَانٌ وَاَخَذَ اَعَزُّ جَارُكَ
وَجَلَّ شَانُكَ وَلَا اِلَهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَ
مِنْ كُلِّ ذِيْ شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ وَمِنْ كُلِّ جَبِيْنٍ وَاَنْتَ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اِنَّ رَبِّيَ اللهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
يُسَوِّدُ الصّٰلِحِيْنَ وَهَبَّتْ بِرَمَدٍ اِنْ تَقُوْلُوْا اَقْلَحْنِيْ اللهُ

لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم وصلى الله على محمد وآله
 اجمعين حول ابن حزن هاجوا بدمع باد بدمع باعترافى باك ودر
 حزن حق تعالى باشد وشعب بن حزن رفته است عليه كويد ددين حزن
 شفاء صد و در دست چون جذام و برص و جفون و جنان اسماء الله
 العظام امام المشايخ ابو طالب على رضى الله عليه اسماء عظام كه در زمان
 و اخبار آمد در كتاب قوت القلوب جمع كرد و آن اينست اللهم اني استسلك
 بآية لك الحمد لا اله الا انت للثان للثان بريح الطول والاذن
 ذو اللبالب والاكترام انت احمدا الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم
 يكن له كفوا احد يا حي يا قيوم يا حي حيين لا تحي في قلوب حية
 ملكه وبقائه يا حي الحى للوقت يا حي اميت لا تخياء ووارث اهل
 الارضين والسماء اللهم اني استسلك باسمك باسم الله الرحمن الرحيم وباسمك
 الذي لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم اللهم اني
 استسلك باسمك الاعظم ارجو ان احسن الاكتمر الذي اذا دعيت به اجبت
 واذا استسلك به اعطيت يا نور النور يا مبدئ الاور يا عليم ما في الصلوات

يا سميع

يا سميع يا قريب يا حيي الدعاء يا لطيف يا شام يا رقيب يا رحيم يا كريم
 يا عظيم يا الله يا رحمن يا ذا الجلال والاکرام يا الله لا اله الا هو الحي القيوم
 وعنت الوجوه للحي القيوم له كل شئ القادر لا اله الا انت
 اللهم اني استسلك باسمك الله الذي لا اله الا هو رب العرش الكريم
 انت الاقل الاتخير الظاهر الباطن وسعت كل شئ رحمة وحقا له يعمر
 حم عسق يا راحدا يا قهار يا عزيز يا مجتاد يا احد يا صمد يا رزاق يا
 غفور هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم
 لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين اللهم انى ادعوك باسمك
 للكلوب للكلوب للكلوب السلام الطاهر الطاهر القدوس القدوس يا ذا
 يا ديمود يا ديمود يا ابد يا ابد يا من لم يزل ولا يزل هو هو يا لا اله
 الا هو يا من لا يعلم ما هو الا هو ياكافا ياكافا ياكافا قبل كل كون
 ياكافا بعد كل كون اهيأ شراييا اذني اصنادي ليحل عظيم لا
 مؤبر فان تولوا افعل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب
 رب العرش العظيم ليس كغيره شئ وهو السميع البصير نعم للنور

نعم النصير اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم
وعلى آل ابراهيم وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على
ابراهيم و آل ابراهيم انك حسيب جيد دعا النبي عليه الصلوة والسلام
وفيه اسم الله الاعظم اللهم اني اسألك يا الله يا الله يا الله
يا سمك لا عين الاوتى ولا حسد الا بالبر الذي احببت به من
خلقك ويا سمك الخ الذي اذا ذكره تقشعر منه جلود الذين
يخشون ربهم ويا سمك الخ الذي لا ينال من غير ويا سمك الذي
لا تقى لك ويا سمك الذي لا شئ مثلك ويا سمك الذي لا نك
ويا سمك الذي لا عدل لك يا سمك الذي لا صاحبة لك ويا سمك
الذي لا ولد لك ويا سمك الذي لا شريك لك ويا سمك الذي لا
لك للخلق ويا سمك الذي تواديت به حيث لا ينال لك الحيون
ويا سمك الذي قضيت امر القوم له كن فيكون ويا سمك الذي
كلمت به لوقى ويا سمك الذي دل به ويا سمك الذي تتعبت به من
في القبور ويا سمك الذي اوتيت به الى الطوار ويا سمك الذي قل

به الانسان والجن ويا سمك الذي تسير به الجبال ويا سمك الذي
الوارث ويا سمك الخ الذي لا تاف ويا سمك الذي لم يلقى وعت
به الاحياء ويا سمك الخ الذي لا يجرى عليه وسلم ابن دمار ابا
بكر الصديق رضي الله عنه اسعدت وذللت اسم اعظم ست وقضيت ابن دعا
اللهم اني اسألك محمد نبيك و ابراهيم خليلك وموسى خليفك وعيسى
روحك وكلمتك و بكلام موسى وبعيل عيسى و زبور داود وقول
فرقان محمد مصطفى صلى الله عليه وعليهم وكل تحي احييته او
قتل قضيته احيائي اعطينته اقميني اقبليته ان فقير اغنيته
انصاري هديته واسألك يا سمك الذي انزلته على موسى صلى الله
عليه واسألك يا سمك الذي ثبت به اذناك العباد واسألك يا سمك
الذي وصفتك على الارض فاستقررت ويا سمك الذي وصفتك على
السموات فاستقلت ويا سمك الذي وصفتك على الجبال فنست واسألك
يا سمك الطاهر الطاهر الوحيد الذي لا يكتيك من ذلك من
القدر للبين واسألك يا سمك الذي وصفتك على النار فاستتاد قسط

الْبَلِّ نَاطِلَةً وَبِعَظْمَتِكَ ذَكِيرًا يَأْتِيكَ دَهْنُكَ وَجَنَدُكَ أَنْ تَرُدَّ نَفْسِي الْغَرَّانِ
وَالْعِلْمَ وَتَخْلُطُ بِحُجْرِي وَتَقْبَلُ بَصَرِي وَتَسْتَعِزُّ بِهِ جَسَدِي
بِحَقِّكَ وَتَقُوَّتِكَ يَا نَهْلَ الْأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ مَا إِلَّا بِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
دَعَاءُ الْحَفَظَ آمَد است که هر که چهل درود روزی هفت بار این دعا
بخواند حق تعالی حفظ بوی بخشد و هیچ چیز فراموش نکند بعبادت
حق تعالی اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا عَلَّمْتَنَا وَفَضَّلْتَكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
هُوَ أَعْظَمُ مَا اسْتَأْنَسَ بِكَ يَا نَهْلَ مَا لَيْكَ وَأَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ
قَدِيرٌ وَأَنْتَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ فَيَكُونُ فَنَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُنْيِسَنَا
وَكُنْ لَكَ اللَّهُمَّ آخِرُ جَنِّي مِنْ ظُلُمَاتِ الْقَوِيمِ وَالْأَوَّلِي مِنْ سُبُوحِ الْقَوِيمِ آمَنَّا بِكَ
وَكُفِّرْنَا يَا سُبَّاحُ اللَّهُمَّ زَيْنًا بِالْعِلْمِ وَالتَّقَى وَالْكِفَا بِالْحِلْمِ وَالتَّهَيُّ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اسناد هفت نام سلمان
فارسی رحمه الله علیه بنزدیک پیغمبر صلی الله علیه و سلم آمد گفت یا رسول الله
از دنیا بی چیزی ندارم رسول علیه الصلوة والسلام گفت هفت بار از دنیا
خواهی یا هفت نام سلمان گفت بخت نام خواهم رسول علیه الصلوة والسلام

گفت

گفت هفت نام است بزرگتر از هفت آسمان و زمین و آنچه درین
میان هست و چون این بخت نام یافتی هر دو همان یافتی چنانکه خواهی
اسناد هفت نام اللَّهُمَّ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ وَيَا صَاحِبَ
كُلِّ غَيْبٍ وَيَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا قَرِيبَ غَيْرِ بَعِيدٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ
غَائِبٍ وَيَا غَايِبَ غَيْرِ مَغْلُوبٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْدِرَ حَبْلَكَ فِي شَيْئِي
حَقَّ لَا تَكُونَ لِي قَدْرُ غَيْرِكَ وَدِدْرُكَ أَرْعِدُكَ عَنِ عَمَلِي عَمَّا كُنْتُ
كُنْتُ بِغَيْرِ صَلَاحٍ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْنَ دَعَا فَرَدَّ نَكَدًا مَشْتِي دُخَانًا مَدَامَدًا وَشَبَابًا نَكَدًا
وَفَيْضًا مِنْ دَعَا عَابِدًا اسْتَأْنَسَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَأَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَفِي أَهْلِي
وَتُحُلِي اللَّهُمَّ اسْتَرْعُوْنِي وَآمِنْ دُعَايَ وَارْقُلْنِي عَشْرًا اللَّهُمَّ
اَعْظِمْ لِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ
فَوْقِي وَاعْوِذُ بِكَ أَنْ أَعْتَالَ مِنْ حَقِّكَ وَدِدْرُكَ أَرْعِدُكَ عَنِ عَمَلِي عَمَّا كُنْتُ
عَمَلْتُ بِهِ دُرُوسَتِي كَمَا شِطَانُ بَرٍّ مِنْ أَهْلَانِي نَكَدًا كَرْدِي دُرُوسَتِي
مِنْ رِشَانِكَ بَكُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ بِاسْمِكَ وَكَلِمَتِكَ النَّاتِيَةِ

وَسَلِّمْ أَلْفَهُمْ إِنَّا نَفُوذُ بِكَ مِنَ الطَّغْيَانِ وَالظَّالِمِينَ وَالْوَبَاءِ وَنَجِيهِ
الْبَلَاءِ وَمَقَاتِلِ الْبَغَاةِ مِنَ مَضَرِّ الْمَلْحَى وَالْبَرِّ سَامِرٍ وَسُوءِ الْأَسْقَابِ
وَأَعْوَادِ بَيْتِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَشِمَاتِي الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
وَجَمِيدِ الْبَلَاءِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
دُبْنَا كَشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ دُبْنَا اِخْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا دُبْنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنَّ لَنَا تَغْفِيرًا تَزَكِيَةً
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ يَا سَنَ لَا يَمُوتُ أَبَدًا اِزْجَمِ سَنَ يَمُوتُ عَذَابًا وَهَلْ
اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ قَائِلُهُ أَجْمَعِينَ بَرَّكَازُ لَفْظُهُ اَنْ بَرَكَايْنِ دَعَا بَدْعُهُ
خَوَانِدُ خَدَايَ تَعَالَى اَوِيَا اِنْ يَلْبَسْنَا مُسْتَغْفِي كُوْدَانِدُ اَللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْأَدْنَى
وَيَا مُزِيلَ الشَّقَاءِ وَيَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْخَفَاءِ تَوَكَّلْ لِي دَائِي وَدَوَائِي
وَأَنْزِلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ شِفَاءِي وَلَا تَكُنْ لِي إِلَى نَفْسِي وَلَا إِلَى سَوَائِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَعَاءُ دَفْعِ فِتْنَةِ آخِرِ الزَّمَانِ وَالْوَبَاءِ بِلَا مَبْنِيَّةٍ
يُ بَايْدُ خَوَانِدُ يَا سَنَ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّخْصِيرِ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْغَيْبِ يَا سَنَ هُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ حَمْدٍ وَتَسَاءُ جَدِيدُ تَسْلُوكٍ يَا حَمْدُكَ الْكَلِيمُ

دُبْنَا جَمِيدُ

وَبِرَحْمَتِكَ الْكَلِيمِ اَنْ تَجِيئَنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَتَقْرِئَ عَنَّا سَلَامَتِي
وَتُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ السَّيِّدِ الْكَلِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هَذَا جَدِيدُ
مِنْ الصَّحَاحِ فِي ذِكْرِ اللَّهِ تَاوِيَانِ مُعْتَبَرٍ وَنَاقِلَانِ بِأَخْبَارِ حَضْرَتِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَقَلَ كَرْدِ اَنْدَكُ فَرَمُودُ لَهُ شَمَارُ أَكْهِي دَهْمُ بِبَهْرَتَرِيْنِ عِلْمِهَا
شَمَارُ وَبَا كَرْتَرِيْنِ اَنْ نَزْدُ بَرْدُ دَكَارِ شَمَارُ عَمَلِكُ اَنْ بَدَنُ كُودِ اَنْدُ دَجَاتِ
شَمَارُ وَعَمَلِكُ اَنْ بَهْرَتَرِ اسْتِ شَمَارُ اَنْ اَنْدَكُ بَدِ شِمَانِ دِينِ رَسِيدِ بَعْنِي
كَافِرَانِ بِرِ شَمَارُ قُوتِ يَابِدُ وَكُودِ مِمَّا اَيْشَانِ بِرِ نَبِدِ تَا شَمَارُ غَا زِي شَهِيدِ
يَا اَيْشَانِ غَالِبِ اَيْسِنْدُ وَشَمَارُ اَقْتَلِ كُنْدُ تَا شَمَارُ شَهِيدِ بَا شَهِيدِ كَفْتَنِدُ لُجِ
يَا رَسُولَ اللَّهِ بِرِ رَسُولِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودُ ذِكْرُ اللَّهِ تَابِدَانِدُ كَهْ غَرَضِ اَزِي
بِرِ اَنْ اَنْتِ تَا مَكْنَانِ رَا مَعْلُومُ شُودُ كَهْ هَمَّ طَاعَتِ اَزْ ذِكْرُ اللَّهِ فَاضْلَرِ نَبِيتِ
چُنَا كَهْ حَقِّ سَجَانَهُ وَتَعَالَى اَنْفَامِ بِرِ اَنْ فَرَمُودُ دَرِ سُوْرَةِ اَلْمَعَامِ قُلِ اللَّهُ
تَعَالَى ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ اِي مُحَمَّدُ بَكُوَا اللَّهُ دِي كَرْدِ هَا كُنِ اَيْشَانِ
تَا دَرِ حَوْضِ ضَلَالَتِ بَا زِي كُنْدُ وَصَنَفِ كِتَابِ اَوْرَادِ كَهْ دَرِ عَرَفِ
عَرَفِ مَشْهُودِ اسْتِ اَنْجَا يَادُ كُودُ كَهْ رَسُولِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَرَمُودُ كَهْ هَرِ كَمَا

دَفْعُ

حضرتی باشد یا حاجتی بخدای تعالی دارد بوقت آیت از فزان کلام الله
که اول آن الله باشد بعد از بخواند و بناه بخدای تعالی برد البته حق
تعالی او را از نظر خصم پنهان کند و حاجت وی روا کند بنا برین حدیث
و آیت این مسکین ذکر آیت چندان فزان کلام مجید که ابتداء آن
لفظ الله بود و جمع کرد به در دین کتاب یاد کرد تا خوانندگان را
کاری باشد و این مسکین یاد کاری بسیر الله الخیر الحکم
الله لا اله الا هو الحق القیوم لا تأخذه سنینة ولا نوم له ما
فی السموات وما فی الارض من ذالذی یشفع عنده الابرار ذنوبه
یعلم ما بین یدیه و ما خلفهم و لا یحیطون بشئ من علیه الا
بما شاء فسیح کرسیه السموات و الارض و لا یوقاد حیضهما
هو العلی العظیم الله فی الذین آمنوا و اخرجهم من الظلمات
الی النور الذین کفروا اولیا و لهم الطغوت یخرجونهم من النور
الی الظلمات اولئک اصحاب النار هم فیها خالدون الله یمیز
بهم و یمیز فی طغیانهم یمیزون الله لا اله الا هو الحق القیوم

نزل علیک الکتاب بالحق مصداقا لما بین یدیه و انزل النور
و الخیر و انزل الفرقان الله لا اله الا هو لیجمعنک الی یوم
القیامه لا ینب فیہ و من اصد فی سن الله حدیثا الله اعلم حیث
تجعل رسالته سبیب الذین اخرجوا صفار عند الله و عند
شدید بما کانوا ینکروا الله اعلم بما فی انفسهم انی اذ لیت الظالمین
الله یتکلم ما یحیل کل انشی و ما تقیض الارحام و ما تراد و
کل شیء عنده بمقدار عالم الغیب و الشهادة الکبیر للتعالی
الله یخسط الرزق لمن یشاء و یقدر و فی حق بالحق لایا
و ما الحیوة الدنیا فی الآخرة الامتاع الله لا اله الا هو له
الاسماء الحسنی الله یحکم بینکم یوم القیمة فیما کنتم فیها تختلفون
الله یصطفی من اللامحکم رسلا و من الناس ان الله یمیز
بصیر الله نور السموات و الارض مثل نوره کشفوه فیها
یفتاح للبصیر خیر فی رجلة الرجل کما انما کونک ذریة
یوقد من بحر مبان کذ زینون لا شر قیة و لا عن ینیر یکاد

وَيُنَادِي بِحُجَّتِهِ قَدْ نَزَّلَ عَلَيْنَا فِي هَذِهِ السُّورَةِ
مِنْ بَيِّنَاتٍ وَيُغِيبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدِ انْقَلَبَ الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَيَأْتِيهَا
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُ يَنْبُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اللَّهُ يَنْبُذُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ يُعِيدُهُمْ ثُمَّ إِلَيْهِمْ
يُجْعَلُونَ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَتَبِيبَاتُكُمْ الْوَالِدِينَ اللَّهُ تَزَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ
كِتَابًا مُتَشَابِهًا مُمَاتِي تَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ يَكُونُ جُلُودُهُمْ قُلُوبُهُمْ لَا يَذْكُرُ اللَّهُ ذَلِكَ هُدًى اللَّهُ يَهْدِي
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ فَالَّذِينَ يَكْفُرُوا
حِينَ مَوْتِهِمْ وَالتَّوَلَّوْا لَمْ تَمُتْ فِي مَوَاتِيهَا فَيُضِلُّكَ الْتَوَلَّى
عَلَيْهَا لَلْوَقْدِ يَرْسِلُ الْآخِرَى إِلَى آخِلٍ مُسَوِّانٍ فِي ذَلِكَ لَا يَأْتِي لِقَاؤُهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
اللَّهُ يَخْتَبِرُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَمْدَحُ إِلَيْهِ مَنْ يُدِيبُ

اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكِنْ أَعْمَلْنَا لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْبَصِيرُ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ اللَّهُ
الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَى مَنَاظِرَ اسْتَوَى عَلَى الْقُرْآنِ
وَعَشْرَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ يَجْرِي فِي أَجَلٍ مُسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ رَبُّكُمْ تَوْفِيقُونَ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَقِيلَ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ شَدِيدٍ اللَّهُ الَّذِي جَلَدَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَخَشَرَ لَكُمْ الْفَلَاسَ يَجْرِي فِي الْخَيْدِ بِأَمْرٍ وَخَشَرَ لَكُمْ
الْأَنْهَارَ وَخَشَرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَخَشَرَ لَكُمْ الْفَلَاسَ وَالْأَنْهَارَ تَأْتِيكُمْ
مِنْ كُلِّ مَآسَا لَقَوْمٍ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنْ الْإِنْسَانُ لَظَلُمٌ
كُفَرًا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَدَّكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ ثُمَّ يُخْسِرُكُمْ هَلْ مِنْ
شَرٍّ كَائِدًا مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

يُشْرِكُونَ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِجُ فِيهَا سُبُلُ الْغَيْمِ فِي السَّمَاءِ
كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَيْفًا فَمَنْ يَرْجِي الْوَدَّ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَنْتَبِشُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ
ضَعِيفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعِيفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا
وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
مَالِكٌ مِنْ دُونِهِ مِنَ قَبْلِي وَلَا شَفِيعٌ إِلَّا مَنْ تَشَاءُ اللَّهُ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْعِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَارًا
وَالنَّهَارَ بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذِكْرُ اللَّهِ ذِكْرٌ فَتَبَارَكَ اللَّهُ ذَاتُ الْعَالَمِينَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ
الْآخِرَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَكُونُونَ وَلَكُمُ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَكُونُونَ
عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صُدُورِكُمْ وَفِي قُلُوبِكُمْ وَفِي أَعْيُنِكُمْ وَفِي أَسْمَاعِكُمْ اللَّهُ الَّذِي
أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَهُوَ الْبَيِّنَاتُ وَمَا يُنذِرُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

بِسْمِ اللَّهِ

قُرَيْبٌ مِنَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْجَنَّ لِيُجْرِيَ فِيهِ بَأْسٌ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ لَعْنِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
وَمِنْ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا هَذِهِ كَلِمَاتُ
الْفَتْحِ وَالظَّفَرِ امير المؤمنين علي ابن ابي طالب رضي الله عنه رواية
لكن ان مصطفی صلی الله علیه وسلم هر که بر سر اذان و نیت با مردان هفت
بار این دعا و آیات بزرگوار بخواند حق سبحانه تعالی صد حاجت وی
رساند و در دنیا و آخرت و کثرین حاجت آن باشد که قضاء بدو بلام
بدان وی بگرداند و اگر بعد در یک بیابان و بر کد درختان و قطری
بدان کناه دارد جمله در گذارد پیام رزق اگر از دشمنی می ترسد یا در جوی
گرفتار بود یا در بند عظیم خوف تعالی او را از شر دشمنان و کید خصمان برهانند
و این را کلمات الفتح و الظفر و الظفر خوانند و جمله اینه و عطا
وین را چون غنی یا بر بنی پیش آمدی این دعا را بخواند و در هر حاجت
و نیت که بخواند حاجت ایشان روا شدی و هیچ کار در ماند ندی

بِسْمِ اللَّهِ وَبِإِذْنِهِ وَمِنْ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ وَالْبَيْتَ
لِحَاثِ أَمْرِ خَطَرِي وَلِيَاكَ قَوْضَتِ أَمْرِي اللَّهُمَّ لَا تُخْطِئْ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ يَمِينِي وَمِنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي
وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ قَلْبِي وَأَذْفَعِ عَنِّي شَرَّ مَا مَقْنَنَتْ بِحَوْلِكَ وَقَوْلِكَ
فَإِنَّهُ لَكَا حَوْلٌ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ دَعَاكَ الْفَرَجَ لِلْمَصْرِ فِي يَدَيْهِ
الطَّيْسَ الْأَخْضَرَ الرَّقْمِيَّ أَوْرَدَهُ نَزَلَهُ تَخَفَضَ عَنْ مِيزَانِ بِلَادِ رَوْحِ سِيرِ
شَدَّ بُوْدَ أَوْرَادِ رَجَاهِ تَشَانِيهِ بُوْدَ نَدَى يَكُونُ نَاكَاهِي مَسْغَبِ سَبْرِ دِينِ
كَهْدَرِ آمِدِ بَرْبِ جَاهِ نَشْتِ وَكَأَعْدَى دَدِ مَنَقَارِ دَاشْتِ دَوِجَاهِ
أَنَزَلْتَ أَنْ شَخْصَ بِكَ رَفْتِ وَدِينِ أَيْنِ دَعَاكَ بِرَاجِ نَوْشْتِ بُوْدَ
حَدِ كَرَفْتِ وَبِجَوَانِ وَخَدَايَ عَنْ وَجْهِ خِلَاصِ دَادِ وَبِرَازَانِ نَزَلِ
بِرَكْتِ بَيْنِ دَعَابِ سَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
سَأَلَكَ نَزَاهُ الْعُيُونُ وَلَا يَحِيطُ بِهِ إِلَّا وَهَامُ وَالظُّنُونُ أَتَى لَا
يَصِفُهُ النَّوَاصِيغُونَ وَلَا تَغْفِيهِ الْحَقَائِدُ وَلَا تَخْلُقُهُ الدَّقَائِرُ

عجوز

بِسْمِ اللَّهِ وَبِإِذْنِهِ وَمِنْ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ وَالْبَيْتَ
لِحَاثِ أَمْرِ خَطَرِي وَلِيَاكَ قَوْضَتِ أَمْرِي اللَّهُمَّ لَا تُخْطِئْ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ يَمِينِي وَمِنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي
وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ قَلْبِي وَأَذْفَعِ عَنِّي شَرَّ مَا مَقْنَنَتْ بِحَوْلِكَ وَقَوْلِكَ
فَإِنَّهُ لَكَا حَوْلٌ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ دَعَاكَ الْفَرَجَ لِلْمَصْرِ فِي يَدَيْهِ
الطَّيْسَ الْأَخْضَرَ الرَّقْمِيَّ أَوْرَدَهُ نَزَلَهُ تَخَفَضَ عَنْ مِيزَانِ بِلَادِ رَوْحِ سِيرِ
شَدَّ بُوْدَ أَوْرَادِ رَجَاهِ تَشَانِيهِ بُوْدَ نَدَى يَكُونُ نَاكَاهِي مَسْغَبِ سَبْرِ دِينِ
كَهْدَرِ آمِدِ بَرْبِ جَاهِ نَشْتِ وَكَأَعْدَى دَدِ مَنَقَارِ دَاشْتِ دَوِجَاهِ
أَنَزَلْتَ أَنْ شَخْصَ بِكَ رَفْتِ وَدِينِ أَيْنِ دَعَاكَ بِرَاجِ نَوْشْتِ بُوْدَ
حَدِ كَرَفْتِ وَبِجَوَانِ وَخَدَايَ عَنْ وَجْهِ خِلَاصِ دَادِ وَبِرَازَانِ نَزَلِ
بِرَكْتِ بَيْنِ دَعَابِ سَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
سَأَلَكَ نَزَاهُ الْعُيُونُ وَلَا يَحِيطُ بِهِ إِلَّا وَهَامُ وَالظُّنُونُ أَتَى لَا
يَصِفُهُ النَّوَاصِيغُونَ وَلَا تَغْفِيهِ الْحَقَائِدُ وَلَا تَخْلُقُهُ الدَّقَائِرُ

وَلَا تَقُوْهُ الْعَوَاقِبُ يَعْلَمُ مَسَافِلَ الْجِبَالِ وَرَمِيكَامِ الْجَوَادِ قَدْ
رَفَعَا الشَّجَارَ وَقَطَّرَا السَّطَابَ وَعَدَدَ مَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ قَاسَمَتْ
عَلَيْهِ الرَّهَادُ لَا يُوَارِي مِنْهُ سَمَاءُ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضُ أَرْضًا وَلَا جَبَلٌ
مَا فِي وَغْيٍ وَلَا يَجْرُ مَا فِي قَعْرِهِ وَاسْتَكَاثَ لِعَظَمَتِهِ جَوَابُ
الْأَحْمِ وَتَدَلَّتْ لِهَيْبَتِهِ السُّقُوتُ وَالْأَرْضُ أَسَاكِلُ أَنْ تَصِلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ أَيَّامٍ يَوْمَ الْقَادِ وَخَيْرِ
أَعْمَالٍ حَوَاطِمِهِ وَخَيْرِ عُمَرَى آخِرِهِ وَخَيْرِ سَاعِقٍ مَسَاعِدِهِ مَعَا
رِفَةٍ الْأَحْيَاءِ مِنْ دَارِ الْفَنَاءِ إِلَى دَارِ الْبَقَاءِ أَلْفِي تَكْرِيمٍ فِيهَا مَنْ أَحَبَّتْ
مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرٍ فِيهَا مَنْ أَبْغَضَتْ مِنْ أَعْدَائِكَ ثُمَّ تَأْمَلُ
الْحَيَّ مَنْ أَدَا فِي بَيَوتِهِ فَأَرِزْهُ وَمَنْ كَادَ فِي بَيْكِهِ فَكِدْهُ وَمَنْ
بَغَى عَلَى سِيْفِكَ فَاهْلِكْهُ اللَّهُمَّ قُلْ عَنِّي حَسَدٌ مِنْ نَصَبٍ لِي حَسَدٌ
وَأَطِيفٌ نَاعِي عَنِّي كَادَ مِنْ شَتْبِي وَقَدْرٌ وَكَفِي شَرٍّ مِنْ قَتْلِي
عَلَى هَتَّةٍ وَأَذْخِلْنِي فِي حُضْنِكَ الْخَصِيِّ مِنْ بَيْنِ خَلْقِكَ أَجْعَلْنِي
وَأَلْفِي مَكَّنَ لِلْمَاكِرِينَ وَأَذْغِ عَنِّي عُتُقَ الْكُفَرِ وَالْجُورِ وَاسْتُرْنِي

حزبكم

بِسِرِّكَ الْوَلَوِي يَأْمَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَلْفِي أَمْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ قَدْ
صَدَّقَ ظَنِّي يَا شَفِيقُ يَا دَيُّوقُ بِحَقِّ بَيْنِكَ الْعَيْنِ قَدْ فَرَخَ عَنِّي لِلصِّيقِ
وَلَا حُجْلِي مَنْ لَا أَطِيقُ أَنْتَ لِلْحَقِّ الْحَقِيقُ وَمَوْلَايَ عَلَى
الْحَقِيقِ يَا مَنْ يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَمٍ عَمِيقٍ يَا مُشْرِقَ الْبُرْهَانِ يَا قَوِي
الْأَرْكَانِ يَا مَنْ وَجْهُهُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَهَذَا الْكَانِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ سِنِي بَعِيَّتِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ أَلْفِي بِكَفِكَ
الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَرْحَمِي بِقُدْرَتِكَ عَلَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ
وَنُورُ الْفَجْرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَخَفِيفُ الْجَحْرِ وَذَوِي اللَّيْلِ وَ
هَبْلُوبُ الرِّيحِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الَّذِي خَجَّيْتَنِي
مِنْ الْعَرْشِ وَعَقَرْتَنِي لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ وَنَفَسْتَنِي عَنْ يُونُسَ
فِي بَطْنِ الْحُوتِ كَذَبَهُ وَصَرَفْتَنِي عَنْ أَيُّوبَ ضَرَّهُ وَرَدَدْتَنِي
مَوْسَى إِلَى أُمِّهِ وَصَرَفْتَنِي عَنْ يُونُسَ السَّوَاءِ وَالْفُجَاءَةِ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ النَّارَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بَرْدًا وَسَلَامًا

قَاتَادُ وَابِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَا هُمُ الْآخِزِينَ وَأَنْتَ الَّذِي قَلَقْتَ
 لِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَصَرَتْ مُوسَى بِعِصَاهُ قَانَقَلَقَ فَكَانَ كُلُّ يَوْمٍ
 كَمَا تَلْعَوْدُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُنْقِدَ الْعُرْقِ يَا مُخَيِّ الْمَلَكِي
 يَا جَلِيلَ كُلِّ بَأْسٍ كُلِّ وَحِيدٍ يَا غِيَاثَ كُلِّ مُسْتَغِيثٍ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرِّرَ أُمُورَنَا بِالْصَّلَاحِ وَالْفَلَاحِ
 وَالنَّجَاحِ يَا عَلِيَّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ أَنْتَ جَائِزُ عِلْمٍ وَعِلْفُ
 فَضَائِلٍ يَا ذَاكَ يَسِيرُ وَأَنَا إِلَيْنَا فَاقِيرُ فَسَلِّ عَلَى تَبَائِي
 يَا كَرِيمُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ إِلَيْكَ يَسِيرُ وَيَسْتَرْ عَلَى كُلِّ عَسِيرٍ رَحْمَتِكَ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ وَحَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَغْفِرُ لِلْقَوِي
 وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 تمام شد و در این باب دعاها را در دو دعاها بزرگوار و در هر روز
 و چون افتاب یکمین بالا گرفت غار حظ روز کند و چون چهارم یکی آن
 روز گذشت غار چاشت کند دو رکعت یا چهار یا هشت یا دوازده
 و در باب نوافل شرح و فضیلت آن گفته آید پس بطریق علم نافع مشغول

شود علم نافع فتح آن بود که دنیا بر دل نق سرد کند و رغبت نمود آخرت
 صادق کند و دیدن ترا بینا گرداند تا بظاهر علم و عمل و جاه مال و قبول
 خلق غرض نشوی و در طلب صدق اطا ص کوشی که حق جل و علا از سر
 دلها آگاه هست و نظر داند میکند و در قرآن کلام خود بیان فرماید
 که آنکه می داند با آنکه نمی داند یکسان نیست و در جبرست که هر که
 خدای تعالی بوی خبری خواهد سه چن بوی دهد فقا هست در
 دین و زهادت در دنیا و بصارت بهیب خود و فرمود که عالم
 باش یا علم آموذ یا علم شنو و کار بند و پیرون ازین سه همیشه
 تاهلاک نشوی و اگر قوه علم نداری بدعوات و عبادات و غمان
 و تشیع و قرآن خواندن مشغول شوی که این نیز نوابه این رک
 دارد و درجه بار سایا است یا بخدمت حد و ایشان و صوفیان
 و اهل علم یا عبادت بهاران و تشیع جنازها که این هم عبادت است
 و هم سبب راحت مردم یا بکسی بدلال یا بحدادی مشغول شوی که بدخ خود
 از مسلمانان برداری که این نیز از جهام عبادت است و نوابش بزرگست

و گفته اند راه خدای چهارست یا شمشیر و سر کافران یا هجر و درگاه عالم
یا سفر و شکم کمر سگان یا محراب و مناجات و من و پیش از آنکه زوال باشد
قیل و لعلی تا از قیلم شب باز غانی که در فرست قیل و افان الشیطان لا
یقیل یعنی خواب نیم درز کند که بدستی که شیطان خواب نیم درز نکند
و بعد از پیشین خواب نکند که غی است و علم آورد و در همین کند کند
اما آمد است که سه چنان است که حق تعالی دشمن دارد خدای بی شکست
و خوردن بی کمر سگی و خواب درونی پیداری شب و حد خواب آنست
که در بیست و چهار ساعت از شب و روز هشت ساعت پیش نکند که آن
سیک عمر باشد و چون پیداستی با اهدارت عزیمت مسجد کنی چنانکه بگوید
غاز در سجده شوی و غار پیشین بجاعت بگذاری و غار دیگر همچنین
بسر جهند کن تا پیش از غروب بمسجد آمد باقی و تسبیح و استغفار
مشغول شد باقی که فضیلت این وقت چون فضل با مدد است
قوله تعالی و سبّح تحمید بآب قبل طلوع الشمس و قبل غروب و بعد از
وقت سوّده الشمس و اللیل و معوذتین بخواند و باید که وقت غروب

ملازم استغفار بود که رسول علیه الصلوة و السلام گفت هر که ملازم استغفار
شود خدای عز و جل او را از هر تنگی ببرد و از هر غمی و رنجی فرج دهد
و بر او روزی دهد از آنجا که ظن نبند اما باید که استغفار از سن تو
و اخلاص باشد و در جزاست که هیچ بند بر ستار نباشد که در هر روز
بنفاد بار بگوید استغفر الله الا که حق سبحانه و تعالی کنایه وی پیاورد
و چون شام در آید غار بجاعت بگذارد و سخن نگوید پس از دو رکعت
اگر چهار دیگر بکند تا سست شش بود اولیت و اگر تواند که در مسجد
مشغول شود و میانه شام و خفتن بنام ایها احیا کند فضیلتی بزرگ
و ثواب بسیار و در خبر است که تجّافی جنوبهم عین الضایح در حق
قوی آمد است که ایها شام تا خفتن کند و بزرگان این وقت
فاضلتر از روزه روز دارند و این را ناشیة اللیل خوانند و صلوة الاق این
گویند و در خبر است که غار درین وقت لغو اول در روز را کفایت کند
و گناه آفرین را پاک کند آنکه در بیست خفتن بگذارد و دو رکعت سست بکند
پس چهار رکعت دیگر بکند و در روی آلم تنزیل و تبارک بر خواند و پیش

و هم التَّحَنُّنَ و اگر کسی این سوره بخواند در هر رکعتی بیست و پنج بار
تَلَّهَ اللَّهُ جَوَانِدَ بَسِ چهار رکعت دیگر کند تا آن از جمله غان شب
محسوب بود و فضل آن بزرگست پس و ترکند پس فضل آن بزرگست
و شرایط آن در باب ذکر دعوات گفته آید باب دعوت هم در سجده
چون در غان شک افتد که سه رکعت کرده یا چهار بکمره کرد و غان تمام
کند و در آخر دو سجده می کند چون سجده غان پیش از سلام و بعد از
حیات و میان دو سجده راست بنشیند و اقامه کند و در سجده بگوید
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَمُوتُ و اگر امام ترک فریضه کند ماموم و یا خبیث کند
بکلمه سبحان الله پس اگر در حال با آن فریضه نکرد ماموم نیت مغایرت
امام کند و غان خود تمام کند و اگر امام ترک مستی کند و ماموم موافقت
کند و هیچ یکی باز آن سنت نکردند و هیچ سنت را بخود سهواً نیاورد
مگر در پنج جایگاه و آن در ابعاض یاد کرده شد و اگر بقصد یاد در رکوع
و یا در قعود الحمد خواند یا در قیام حیات غانزش درست بود اما اگر
بسهو و اگر بقصد خواند سجده سهو کند و اگر عیسوی بسهو یا امام سلام

۸۶
دهد یا تنها بسهو سلام دهد پس آگاه شود و اگر فصل در آن نشد در حال
برخیزد و غان تمام کند و سجود سهو کند و اگر فصل در آن باشد قدم یک
رکعت نماز میان غان باز کند و اگر در رکوع یادش که الحمد بخواند
بنیام باز آید و الحمد بخواند و باز رکوع شود و در آخر سجود سهو کند
و اگر در سجود یادش آید که رکوع کند باز رکوع آید و آن سجود بحال
نگیرد و اگر در رکوع قدم یادش آید که رکوع اول نکرده این رکوع را
اقل کرد و اگر در تشهد آخر یادش آید که رکوعی یا سجودی بگذراند
و نداند که آن کدام رکعت است برخیزد و رکعتی دیگر بگذرد و سجود
سهو کند و اگر شک افتد که مرا در غان سهو افتاد یا نه اصل آنست که
نه افتاده و سجود بناید کرد و هر چند سهو که افتد در فریضه نافله و در
سجود سهو خبر آنست باب هشتم در سجده تلاوت و سجده شکر
هر دو سنت است و شرط آنست که با وضو باشد و جامه و جای پاک
باشد و چون قرآن خواند و بآیت سجده رسد اگر در غان باشد تکبیر کند
و بسجود شود و بگوید سَجَدَ وَ جِئْتُ لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ مَوَدَّهُ وَ شَقَّ خَطْمَهُ

و بَصَرَهُ بِحَقِّهِ وَقَوْلُهُ وَتَكْبِيرُ كُوبَانِ سِرِّهِ جَوْدِ بَرَّادِ وَاسْتِزَاحِ
نَكْدِ دَاكِ بِرَدِّهِ اِنْ غَانَ بِاشْتِغَالِ مَسْتِ مَسْتِ كِه بِرِ پَای خِیْنِ دِ وَهَر دِ
دَسْتِ بَرَّادِ دِشْ بَلَدِ دِ وَتَكْبِيرُ كُوبِ دِ افْتِزَاحِ رَاسِ بِسِ بِکَیَارِ دِ یکِ تَکْبِیرِ
کُوبِ دِ جَوْدِ کِندِ وَهَمَانِ ذِکْرِ کُوبِ دِ بِسِ تَکْبِیرِ کُوبِ دِ سِرِّ بَرَّادِ دِ وَکَفِّهِ
سَلَامِ دِهْدِ وَانْکَرِ مَسْتِ قَرَأَنْتِ بَاوِ جَوْدِ کِندِ وَعَدِ جَوْدِ قَرَأَنْتِ
چهارده هست و سجده حق سجده شکر است و اگر فاسق یا استکار یا پیدا
سجده شکر آشکارا کند و اگر مبتلای کسی چند و پنهان کند که سجده
شکری کنم خدا را و سجده شکر چون سجده تلاوت است تا در غان نکند
و اگر ناکه نعمتی یا حقوقی یا شادی یا خلاصی یا بد سجده شکر کند
و در سجده شکر بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ وَ
تَشْرُكُ الْبَرَكَاتُ وَلِلَّهِ الَّذِي لَا يَخْصِي نِعْمَةً وَلَا يُوَدِّي شُكْرًا
أَلَّا يَنْعَمَ بِجَدِّهِ مِنْ عِنْدِهِ سَجْدَةً وَجْهِي شُكْرِي وَبَشَرِي وَلَحْمِي
وَمَا أَتَلَّيْتُ إِلَّا نَحْلَ مِثِّي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ شُكْرًا لِأَيَادِيهِ وَالْأَلْيَةِ
وَالْبِقَارِ الَّذِي يَدِينُ سَعْتِهِ طَوَّاهُ يَابُ نَوَازِمْ دِ دَامَاسْتِ وَاقْتِ

اول کسی با ناست غان و الحی است در محل ولایت خود اگر چه کسی از و فاضلین
یا مالک دد ملک باوی حاضر بود دیگر امام را نب در مسجد و رواست از
بی هر یک بدی غان کردن چه پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرموده صَلُّوا لَخَلْفَ
كُلِّ بَرٍّ وَفَاجٍ اِمَّا جَائِی كِه مَلَكٌ یُودِ اَنَّهُ كِه اَبَیْ جَوْدِ سَاكِنِ هَسْتِ اَوَّلِ
تِ اَلْاَبْنِ وَمُسْتَعِیْسِ كِه اَبَرِ جِیْجِیْ سَاكِنِ بَاشَنْدِ مَعِیْدِ وَسِیْدِ اَلْبِیْتِ
مَلَكِ كِه سِیْدِ بِنْدِ رَا مَكَانِبِ كَرْدِ بَاشَنْدِ كِه اَنَّهُ مَكَانِبِ اَوَّلِ وَبَعْدِ اَزْ نِشَا
فِیْقَه نَزِیْسِ قَاوِی نَزِیْسِ پَرِ هِیْنِ كَارِ تَرْدِیْكَ اَمَّنْ یَعْنِی كُوبِ كِه بِشْتِ سَلَامِ
شَدِ بَاشَدِ مِثْلِ جَوَائِی كِه بَارِ سَالِ سَلَامَنْ شَدِ بَاشَدِ مَقْدَمِ دَارَنْدِ بِرِ پَی
كِه اَسَالِ سَلَامَنْ شَدِ دِیْكَرِ صَاحِبِ نِسْبِ وَنِسْبِ اَنِّ یَحْوَ اَهْمِ كِه دَدِ هَمِ سِرِ
مَعْتَبَرِ اسْتِ تَا هَاشِمِی وَمُطَلَبِی مَقْدَمِ دَارَنْدِ بِرِ قُرَشِی وَ قُرَشِی بِعَرَبِ
وَعَرَبِ بِرِ عَجَمِ بِرِ كُوبِ كِه جَا مَهْ دِیْ پَاكِرِ بُوْدِ بِرِ كُوبِ كِه خُوشِ آوَا زَنْ
بُوْدِ كُوبِ كِه نِیْكَوْ صُورِتِ تَر بُوْدِ وَعَدَلِ اَبَرِ فَاَسَقِ مَقْدَمِ دَارَنْدِ اَكْرِ چِه
فَاَسَقِ رَا فِضِلَتِ فِقْهَ وَ قَرَأَنْتِ بَاشَدِ آزادِ بَرِ بِنْدِ وَبَالِغِ بَرِ كُوبِ كِه
وَحَلَالِ زَادِ بَرِ وَلَدِ زَا مَقْدَمِ دَارَنْدِ وَنَسَبِ هَسْتِ كِه اِمَامِ دَرِ پِشِشِ اسْتِ

و غان سبک و غام کند و انشرفی الله عنه گوید که کسی ندید که نماز
وی سبکت و غامزدان نماز رسول علیه الصلوة و السلام بودی و باید
که تکبیر نکند با قامت تمام شود و صف راست کند و در تکبیر ها
اواز بر دارد و ماموم بر امام مقدم نباشد تا نمازش باطل نشود و اگر
او و امام باشند از دست امام ایستد و اگر دو باشند از سر امام
ایستند و نشاید اقتدا بکسی کردن که اعتقاد توان باشد که نماز
باطل است و نشاید که مرد و خنثی اقتدا بر زن و بر خنثی کند و
ماموم آواز بر ندارد مگر آن قدر که خود شود و امام نیت امامت
کند تا فضل امامت در یابد و جهمت و جیمی و اعود با الله آهسته گوید
و آنجا که قرائت بجهت خواند گوید و مامومین با امام آمین با آن
گوید و میان الحمد و سوره چندان خاموش باشد که الحمد برخوانند
تا ه سوره تمام از وی بشنوند و درین خاموشی پیغمبر صلی الله علیه
و سلم این دعا خواند **اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ خَطَايَانَا كَمَا بَاعَدْتَ**
بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَقِّنَا مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ

الطيب

الْبَيْضِ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْنِ خَطَايَانَا بِالْمَاءِ الطَّيِّبِ وَ الْبَرْدِ مِنْ
رَسُولِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سوره برخواندی و سوره درازن آنجا
کرده شد بخواند مگر برضازن ماموم و مامومین فاتحه بخواند مگر در
نماز سری و در جهری چون آواز امام بشنود شاید که خواند و امام
تسبیح رکوع و سجود سه بار پیش نکوید و در تشهد باز بسین بر دعا
معروف که پس از صلوات ختم کند و در عین دو رکعت اول الحمد
نیفزاید و الف الله اکبر در تکبیر اول و الف السلام علیه دراز نکند
و چون هر دو سلام داد از دست راست بگذرد و روی بقوم کند
و دعا کند و جمع را پیش خود تخصیص کند و در نماز بامداد و نماز پیشین
از نشسته دعا کند که پیغمبر صلی الله علیه و سلم چنین کردی و مامومان
چون امام دعا قنوت خواند آمین می گویند و در پنج کلمه که دعا است
و در شما موافقت کنند تا آخر و میان زن و زن در ارکان نماز فرقی نیست
آادر هیأت فرقیست زن را با آنکه نماز نیست و در نماز چهار رکعتی که بخوانند
دعا رکوع و سجود دست بپایان دهند و در سجود شکر بران و کوبیدن

مردان

چیزی افتد و خواهد که کسی را خبر کند دست راست بر پشت دست
چپ زند و چون بجم غاز کنند امام زنان در میان صف ایستند
تا بومشیز تر بود و جماعت ایشانرا مستحب است و آن تا یکی ندارد که
در حق مردان و ایشانرا نماز در خانه درونی فاضلتر از صفت و سخن و
سرای و اگر مرد و زن جمع شوند زنان در صف آخر ایستند ۳۲۳

باب نهم در نماز جمعه

بدانکه آدینه عید مؤمنانست و جم مسکنان و روزی بزرگوار است و
نزدیک حق تعالی از عیدین و روز عرفه و عاشورا بزرگتر است و در آن
ساعتی عنین است که دعا مستجاب شود و در خبر است که خدی تعالی
هر آدینه شصدهزاران آتش دوزخ ازاد کند و انس رضی الله عنه نقل
کند که رسول علیه الصلوة والسلام گفت یا انس ترا خبر کنم خبری که
تو بدان شاد شوی گفتم بلی یا رسول الله گفت شبان روزی جمعه
پست و چهار ساعت است و در هر ساعتی هفتصد هزاران آتش دوزخ
ازاد شوند و هر فرموده که آفتاب بر نیاید و فرو نشود بر روزی بهتر و

مکمل

فاضلتر از روز جمعه و هیچ چند نیت در روی زمین که نه روز آدینه
بترسد مگر آدمی و بری و فرمود که هر که روز آدینه فرمان یابد و بر امر
شهری بی نیاید و از عذاب بکوشد نکه دارند و نماز آدینه فرض
بر مرد مسلمان بالغ و عاقل ازاد مقیم در شهری یا در دهی و بی چهل
کس که بدین صفات موصوف باشند درست نیت اما درین چهل
شخص است که اقامتشان چنان بود که فی حاجتی از آن شهر بادیه بروند
نموند تا بدیشان جمعه درست آید و بر کودک و زن و بنده و مسافر
نماز جمعه واجب نیست اما اگر امام غام کنند از فرض پیش محسوب
باشند و فضیلت و ثواب جمعه حاصل و برایشان واجبست توقف
کردن تا اهل مرد متوطن نماز دینند انکه نیت کنند و عدد
و چهل گانه بایشان غام نشود اصحاب عدد اگر حاضر شوند عدد
بایشان غام شود و در عین مسجد جن صحرا پر و در شهر یا پر و در دیه
درست بود و صحرا پیش که نزدیک شهری یا دیهی باشد نیت
اقامت چهار روز یا زیادت کرد یا نکرد و مستوقع و مهمی باشند و

هشتم روز بگذرد و بصبح آواز مؤذن شنوند واجب باشد رفتن
و جمعه گذاردن و در جبر است که هر که آسه آدینه بی عذری فوت
بداد اسلام را باز بسبب نداشتن و دل وی زنگار گرفت و عذر
جمعه چون بیماری و بیماری و فرض دکی یاد و پیشی و خوف و غم
و ترس ظلم و سوا و کرم و سخت و باران و وحل و سنت است که بس آن
صبح غسل کند و ناخن برگیرد و موکالب و زیر بغل و عانه پاک کند و جامه
سفید بپوشد که حق تعالی جامه سفید دوست دارد و عمامه
در بند که یک جمعه بعمامه فاضله از هفتاد جمعه بی عمامه و بوی
خوش نگاه دارد و مسواک کند و بکاه بمسجد شود که در جبر است که
بر هر دری از درها مسجد جمعه دو ملک ایستاد اند و نام آنکه پیش
آید بمسجدی نویسند و بایه هر کس به پیش آمدن بود و ثواب ایشان
چون کسی اول شتری قربان کند بسوگاری و گو سفندی بسوگاری که
هدیه کند پس بیضه مرغ و چون امام بنشیند صیغه در نورددند
و نین پیش بنویسند و چون در مسجد شد بای بگردن مردم می نه

نگذارند

نگذارند که منقبت است مگر که صف اول خالی بود که در جبر است که
هر که بای بگردن مردم باری بماند در قیامت از وی بولی سازند تا مردم
بر وی میروند تا دوزخ و اگر امام را در رکوع دوم یا بد چون امام
سلام باز دهد یک رکعت دیگر بکند جمعه درست باشد و اگر در
مسجد یا اختیارات یا بد نیت فریضه غار جمعه بیاورد و تکیه بگوید
ایما بیعت امام کند و چون امام سلام باز دهد بر خیزد و غان چهار رکعت
بکند و اگر نزدیک امام نشیند فاضله و چون خطیب خطبه کند سخن
نگوید تسبیح نکند و گوش یا خطبه کند که در جبر است که چون این
شرطهای ای آورد روزگناه را عتفا کفایت شود چون کپس نکند
باشد و در راه مسجد ذکر و آهسته رود یا حرمت و ادب و پیاده او
و پیاده نکند که بر کای او یا هر دستانی عبادت از غار روز بنویسند
و چون بدر مسجد جامع رسد صلوات بر پیغمبر علیه الصلوة والسلام
فرستد و بگوید بسم الله دَخَلْتُ وَ عَلَى الله تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
خَيْرَ هَذَا الْمَدِينِ وَ هَذَا الْجَمْعَةِ اللَّهُمَّ غَفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ اهْدِ قَلْبِي

قَاعِلٌ حَزْبِي وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاسِخِينَ وَچون در جامع شود عهد کنند تا
چهار رکعت غان کنند که دو انعام را الکف وطه ویس بر خوانند و
نمواند پس آن سجده و حمد خان و تبارک للک و اگر نتواند در هر رکعت
پنج آیه بار سورت لاخلص بر خوانند و چون سلام دهد صد بار استغفار کند
و صد بار صلوات فرستد که هر که این غان کند پیرد تلجای خود در بهشت
بیند یا کسی از بهر دی پند و عبد الله بن عباس رضی الله عنهما هرگز در
روز نماز تسبیح دست نداشته و در خبر است که آنس که در روز جمعه صد
بار قل هو الله احد بخواند بخواند و صد بار درود بر من که محمد ام بفرستد
در بهشت رود و در شب در روز جمعه صلوة بر رسول صلی الله علیه و سلم فرستد
که فضلی بزرگ دارد و فرمود که بسیار فرستد صلوات بر من در شب
جمعه و روز جمعه که من خودی شنوم و در غیر آن هر دو با من می رسد
و در خبر است که هر که سالی از شام شب جمعه تا خفتن سوال کند و
میکند البته که حق سبحانه و تعالی ملائکه را بشکل فقرای فرستد

و اما

۹۱
و اما آن بندگان میکنند و فرمود که آنس که در روز جمعه صد بار صلوة
بر من فرستد صد شفاعت بوی مجتهد سی کاد دنیا را و هفتاد کار آخرت را
و برای آنس که صد بار صلوة بر من فرستد در روز جمعه روی را بامشد
در روز قیامت نوری و بروی آنی که پنجاه بار در روز جمعه صلوة بر من
خدا فرستد پیغمبر علیه الصلوة و السلام دست در دست او دهد و آنس که
صد بار فرستد او را بزرگ گرداند بیکت نام رسول علیه الصلوة و السلام
و آنس که هشتاد بار صلوة بر رسول علیه الصلوة و السلام فرستد در روز
جمعه باری تعالی محو گرداند و فرمود که در هفت جمع هر جمعه هفت
بار بگوید اللهم صل على محمد و على آل محمد صلوة تكون لك رضى حقيقه
أدائك و أعطيه الويسلة و للقاء المحمود الذي وعدته و آخره ما
عشاء ما هو أهله و آخره أفضل ما جرت به نبيات عن أمته و صل على
إخوانه من النبيين و الصالحين يا أرحم الراحمين البته شفاعت
من در یابد و فرمود که هر که هر روز سه بار بگوید و روز جمعه
صد بار صلوة الله و ملتکک و آئینا لله و رسله و جمیع خلقه
صد بار صلوة الله

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَوَلَدِهِمُ السَّلَامُ او بار و زیارت در زمره و جمع رسول
علیه السلام حشر کنند و رسول علیه الصلوة والسلام دست وی گیرد و در
بهشت برد و چون خطیب خطبه آغاز کند کسی که در مسجد نماز است بگوید
آمین که در آید سبک و رکعت بخشد بکند بر غنشیند و گوشه خطبه دارد
و خطیب تا قیام در هر دو خطبه فریضه است اما اگر عاجز باشد و جلوس
میان دو خطبه فریضه بقدره سورة اخلاص و سبخت است که ششیری یا
عصای یا یمین یا یکمائی در دست چپ گیرد و بر آن اعتماد کند و اگر
چیزی ندارد دستنمای هر چه یابد و گذارد و خطبه پس از دو خواندن
بغزنی فیصح و بلیغ نزدیک بنمایانند دراز و نه کوتاه میانه و در خطبه
کوتاه خوانند و نماز را نکند فاضلتر و هر دو میانه اولیتر و در خطبه
آواز بلند کند چنانکه آن جمیع در کامل یازد و خطبه بشنوند که اگر
کس خواندن محسوب نباشد که ختم خطبه بر کلمه استغفر الله لی و کلمه
باشد و در هر خطبه سه فرض است یکی الحمد لله دوم والصلوة علی
رسول الله پس از حمد و سیوم و وصیه تنقیح الله پس از صلوة و در
یکی

یکی ازین دو خطبه آیتی از قرآن فرض است و در خطبه دوم دعا فرض است
مؤمنان را چون اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و ما کان من ذنوبهم من قبل و بعد
می گذارم نماز فریضه جمعه بجاعت خدا را و چون سلام داد فاعلم
و سورة الاخلاص و معوذتین بخواند که این حصاری و حرمی بود
ویرا از شیطان تا آدینه دیگر و بروایتی باری تعالی بدن وی از آتش
دور خ حرام کرد اندر آن هفت بار یا هفتاد بار بگوید یا غنی یا
حمید یا معید یا حیم یا ودود یا ذا الجلال و الاکرام عَنْ حُرَیْرٍ عَنْ
عَنْكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ که حق تعالی او را
از خلق مستغنی گرداند و در روایتی بعد از نماز جمعه صد بار قل
هو الله احد بخواند و صد بار صلوة فرستد و صد بار بگوید سبحان
الله العظيم و محمد که فضیلت اینها بسیار است و در جزئی است که هر که
بعد از نماز جمعه صد بار سبحان الله العظيم بگوید خدای تعالی گناه
صد هزار ساله وی پامزد و صد و پست و چهار هزار سال پاد و پند
ویرا پامزد و هر که هم در زمره گوید خدای تعالی صد و پست و چهار

هزار بدی از وی بخونند و عابدان سلف را درین روز هزار بار قل هو الله
 احد و هزار بار صلوة و هزار بار سبحان الله و الحمد لله تا آخر ورد بود و
 در سنت پیش از فرض جمعه و بعد از آن نیت سنت جمعه کند و پس از
 فرض دو رکعت کند یا چهار یا شش که این هم در روایت آمد است
 و استغفار و دعا و زاری بسیار کند که در مجلس است که هر که جمع روز
 جمعه پیش از فرض و پس از سنت سه بار بگوید استغفر الله الذي
 لا اله الا هو المحي القيوم و انقلب اليه حق تعالى گناهان وی بیاورد
 و اگر خود مثل کف دریا باشد و غافل نباشد در وقت طلوع و غروب
 و غروب وقت رفتن خطیب بر منبر و وقت اقامت و وقت ایشان
 امام در نماز که ممکن است که آن ساعت شریف دیدگی ازین اوقات
 بود و جمد کند تا جملگی خیرات و عبادت مال و نفسی از طلب علم و صدقات
 و زیادت برادران و عیادت بهاران و تشییع جنازه درین روز جمع
 کند و چیزی دیگر بآن نیامیزد تا کفارت گناه جمله هفت بود و چنانکه
 صدقه و عبادت درین روز فاضله گناهین درین روز بزرگتر و پس

انما

انما جمعه تا نماز یک مجلس علم حاضر شود کند و جز است که اگر در مجلس
 علم حاضر شود هزار رکعت نماز و شصت هزار جنان و عبادت هزار بار
 و فاضله و پس از آن تا نماز شام بتشیع و استغفار مشغول شود
 بدست خدمتی از نو در وجود آید هم ثنا کوی و هم کند بنهار
 در طریقت خود این دو باید ورد **اقول الحمد آخر استغفار**
 و چون جمعه کرد و از مسجد بیرون ی آید بای چپ فراموش کند و بگوید
اللهم انی قد آجبت دعوتک و صلیت فی بیعتک و انقشرت
کما امرت فی انصک فانزلی من فضلك الواسع یا خیر
الرازقین چون برین دعا ملاحظت نماید در دنیا و آخرت هیچ مکره
 بوی نرسد در خطبه که جبریل علیه الصلوة والسلام هدیه آورد این
 دعا را بر رسول صلی الله علیه و سلم گفت هر که این دعا را یکبار بخواند در شب
 جمعه یا روز جمعه و وی در امان و حرز خدای باشد دعا اینست
یا عباد من لا عماد له یا سندا من لا منة له یا ذخر من لا ذخر
له یا حزن من لا حزن له یا غیث من لا غیث له یا کیمم العفوف یا کیمم

اَبَدًا يَا عَوْنُ الضَّعَفَاءِ يَا كُنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ
الْعَنَقِ يَا مُنْجِي الْهَلَكِ يَا حَيُّ الْقَوِي يَا حَيَّتِ الْاَحْيَاءِ يَا مُنِمْ يَا مُنْفِضَ
يَا مُجِلُّ يَا اَللهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ اَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ
سَوَادُ اللَّيْلِ وَصَوْتُ النَّهَارِ وَنُورُ الْفَرَجِ وَخَفِيفُ اللَّيْلِ وَثِقَلُ النَّهَارِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَلَهَ الْاَسْمَاءِ لَا شَرِيكَ
اَسْأَلُكَ اَنْ تُعْطِنَا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ سَأَلْتُكَ سَأَلْتُكَ اَنْ تُجِيبَ تَابِعِنَا
مِنْ كُلِّ سُوءٍ اِسْتَجَارَكَ مِنْهُ مُسْتَجِيرٌ اَنْ تُغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا
فَاِنَّا لَا نَحْمِيكَ فُقَرَاءُ اَقْرَبُ حَاجَاتِنَا كُلِّهَا بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنُ
وَبَعْدَ اَرْبَعِينَ جُمُعَةً فَرُشِدٌ يَا اَللهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مُنْقِذَ

دِينِي وَدُنْيَايَ كَمَا دَرَدَ حَاصِلُ شُؤْنِ اَنْ مَشَاءَ اَللهُ تَعَالَى
غَازِ عِيدِ سَنَتِي مُؤَكَّدٌ هَسْتُ بِرِسْلَانَانِ بِالْعَوَاقِلِ اَنْ مَرْدُودِ نَبَدِ
وَاَزَادِ مَقِيمِ وَمَسَافِرِ وَاَزْمَعَا اِسْلَامِ هَسْتُ وَوَقْتُ فَاضِلِ غَازِ عِيدِ
يَكُ دَرِ اَيْدِ كَمَا اَفْتَابَ يَكُنْزِ بَا لَاشُودِ وَتَاوَقْتُ زَوَالِ بَاقِي بَاشُدِ
وَجَمَاعَتِيَانِ بَكَاهُ بِجَلِي شُودِ وَصَفِ اَوَّلِ بَاقِلِ قَامُ كُنْدِ وَاَمَامِ اَنْ

وَقْتُ

۱۴
وَقْتُ اَيْدِ كَمَا غَازِ حَاضِرِ كُودِ وَدَرِ طَالِ كُودِ الصَّلَاةِ جَامِعَةٍ وَبَازِ
عِيدِ مَشْغُولِ شُودِ غَازِ عِيدِ فَرِ بَانِ بَكَاهُ تَرَكُنْدِ وَغَازِ عِيدِ فَطَرِ اَنْدُكِ
وَابَسْتُ دَارِنْدِ تَا صَدَقَةُ فَطَرِ بَدَرِ وِيشَانِ دِهِنْدِ وَبَسِنْدِ اَسْتُ
كَلِمَةُ عِيدِ فَرِ بَانِ تَا اَمَامِ اَزْ غَازِ وَخَطْبُهُ فَاغِ شُودِ چَرِي خُورِنْدِ وَ
نِقْمَتِ اَسْمَاكِ كُنْدِ مَوَاقِفَتِ حَاجِيَانِ زَاوَدِ عِيدِ فَطَرِ خُرَابِي چِنَانِ
بَصَاحِ خُورِنْدِ بَعْدِ دُطَاقِ وَدَرِ غَازِ عِيدِ نَبَتِ اُورْدِ كَمَا غَازِ سَتِ
عِيدِ فَطَرِ يَا اَحْيِ سَيَكُنْ خُذَارِ وَاَكْرَجَاعَتِ مَيَكُنْدِ لَفْظِ جَمَاعَتِ يَادِ
كُنْدِ وِيسْ تَكْبِيرِ اَوَّلِ وَجَمْعَتِ وَخُجُوعِ وَهَفْتُ بَارِ دِيكِرِ تَكْبِيرِ كُودِ
وَهَرِ تَكْبِيرِ دَسْتُ تَا سَرْدُوشِ بِرَحْمِي دَارْدِ وَحِيَا نَهْ هَرِ دُو تَكْبِيرِ چِنَانِ
دَرِ نَكُنْدِ كَمَا بَكُودِ سُبْحَانَ اَللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اَللهُ وَاَللهُ
اَكْبَرُ وَچُونِ اَزِ تَكْبِيرِ هَفْتَمُ فَاغِ شُدِ اَعُوذُ بِاَللهِ بَكُودِ فَاكْرَ بَرِ جَمَاعَتِ
وَسُورَتِ دِيكِرِ اَمْدِ هَسْتُ كَلِمَةُ رَسُولِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دَرِ رَكْعَتِ
اَوَّلِ سُوْرَةِ قِ حَوَازِنِ هَسْتُ وَدَرِ دُوقُمِ اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَبَرِ اِيْنِ
دَرِ اَوَّلِ سَبْحِ اَسْمِ رَبِّكَ لَا اَعْلَا وَدَرِ دُوقُمِ هَلِ اَيْدِكَ حَدِيثِ الْعَاشِيَةِ

و چون بر کعبه دویم بر خیزد پنج تکبیر بیاورد جز تکبیر بر خاستن چنانکه
اول گفته شد فاتحه بخواند و سوره دیگر و غان تمام کند و خطبه
بشنود پس براهی دیگر باز گردد و خطبه عید چون خطبه جمعه
و سبخت است که در خطبه اول ابتدا بنه تکبیر کند و در خطبه دویم
بجهت و در خطبه عید فطر تعلیم دادن صدقه فطر کند و احکام
آن و در عید اضحی تعلیم قربان کردن و شرائط آن و رواست خطبه
عید از فقود کردن و اگر بصره است خواند شد در خانه غان عید کند
در عید قربان سنت است که بسوزان غان بامداد روز عرقه بگیر ابتدا
کند و از آب هر فریضه و سنت چه قضا و چه ادای گوید تا غان در یک
سوم ایام الشریف و در شب هر دو عید از شام تا آنکه که غان عید
تا غان کند تکبیر می گوید یا و از بلند و در هر موضع که باشد و سنت است
روز عید غسل کردن و جامه پاکیزه از حلال بوشیدن و بوی خوش بکار
داشتن و کودکان را محتاج بردن و پایی نهادن و پیراهن حلال برپوشان
بستن و با خود پیریدن بردن و از زین و دیبانه داشتن فضل

۹۰
رسول علیه الصلوة والسلام گفت آدمی هیچ کار نکند و روز نحر بخدای
تعالی دوستی از ریختن خون یعنی قربان و آن سنتی مومنان است
بر هر که توانایی دارد و قربان از عین شستن و کاوی و کوسفند رواست
و از مشترک از پنج سالگی در سال ششم بودن شاید و از کاوی و بن کردن
ساله را از پیشین کم از یک ساله شاید و نزد واد روا بود و اگر هفت
بن در شتری یا در کاوی شریک با شریک شدن رواست و یک کوسفند
از یک تن پیش رو نیست و مشترک از او نیست از قیام کشند نزدیک
کردن و کاوی و کوسفند خوا یا بنه روی بقبله باسم الله الرحمن الرحیم
و الله اکبر و صلوات بر رسول علیه الصلوة والسلام و بکار دین تمامت
حلقوم و می می بپریدن و کشته کودکی که عین دارد و بنه و حایض
و کشته جهود و زن ساحل باشد الا کشته کرد بت بدست من ترا که
حلال باشد و جهد کند تا خوب تر و نزدیکتر اختیار کند که در قیامت
بر هر طریقی که خواهد بود و معیوب چهار و لنگ و لاعن و کرزن و یک چشم
و دیوانه و کوش و دنبانک یا بسیار بریدن روا باشد و کوش شکافه

و سر و سگسته و حضو و خایه کوفت ریاست و بران غلغله و
 خطبه وقت قربان در آید و تا شام آتش ایام الشریف باقی بود و
 سنت است که بدست خود قن بداند وزن و ضعف بدیگری
 تفویض کنند و نیت کنند در حال تفویض و دو بهر کم ندهد و بداند
 و تو انکر دادن رواست و در دلیش اولیت و هیچ از آن نفروشد
 و بجزد قصاب ندهند و پوست و لبش خود گرفتن رواست الا که نیت
 کرده باشند و در خبر است که هر که در زعید قربان نتواند کرد کند
 مسواک کند و غسل کند و ناخن بچسبند و سببت راست کند و سبک
 عودت بستر و سوی بجل دور کند و بوی خوش کار فراید اگر یابد
 او را مثل ثواب قربان باشد و از کناهان پرهیز آید با او
 باب پست دوم در نماز مسافر
 هر سفر مباح که مسافت آن شانزد فرسنگ باشد یا زیادت بقصد
 مقام معلوم رواست مسافر اگر چون از آبادی شهر جدا گردد و بیضا
 چهار کافی را نیت فقر کند و هر یکی دو رکعت پیش نکند و در سفر قصر

و اعلم

بر سعادت بود و فضیلت این بسیار است و ما اینجا مختصر کردیم که خرد
 و معتقدان این قدر کفایت بود و در این روز الحمد لله
الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم
الدین ایاک نعبد و ایاک نستعین تا آخر الحمد لله الذي خلق
 السموات و الارض و جعل الظلمات و النور انعم الذي كفرنا به ثم
 يعذلون ففقطع دابر القوم الذين ظلموا الحمد لله رب العالمین
 الحمد لله الذي هدانا لهذا و ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
 و آخر دعوانهم ان الحمد لله رب العالمین الحمد لله الذي وهب
 لى الكبر افعیل و ایتحق ان تری تسبیح الدعاء فهو نافع
 منه سر او جهنم اهل یستون الحمد لله بل اکثرهم لا یعلمون یفهم
 بدعواکم فتستجیبون حمده و تقننون ان لیثم الا قلیلا الحمد
 لله الذي علم یحده و لدا و لمة یکن له شریک فی اللک و لمة
 یکن له قلی من الذک و یکنه تکبیرا الحمد لله الذي
 انزل علی عبده الکتاب و لم یجعل له عوجا الحمد لله الذي جعلنا

مندان

اسح و ر س س س

سَبِّحْهُ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَعَلَّنَا كَثِيرًا مِنْ عِبَادِهِ
لِلْوَسِيَّةِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْجُدُ لِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا يَقْضُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى
اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ وَقُلْ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ سَبِّحْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا
وَمَا يَكْفُرُ الْبَغَايَا عَمَّا تَقُولُ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ فَلْيَنْتَهِمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ الشَّيْءِ مَاءً فَأَخْبِئَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِنَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ فَتَنًا
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهَذَا
لِحُكْمِ الْخَبِيرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكُوتِ
لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هَلْ يَسْتَوِي بَيْنَ مَثَلِ الْخَالِقِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقُلْ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي عَصَا قَنَا وَعَدَهُ قَتَرِي
الْمَلَكُوتَ خَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِهِ يَنْتَهِمُ وَفَقِي يَنْتَهِمُ
بِالْحَقِّ قُلْ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرُنَّ

فاصله از تلم کردن که سه مرحله باشد و مرحله هشت فرست است و اگر
تمام کند شاید و اگر از د نبال کرخت یا غایبی رود یا بکدایی در میان
کرد و رو باشد فقر و جمع کردن و نه روز ماه رمضان کشادن اگر
سفر دین بود و جمع کردن راست میان پیشین و پسین و خفتن تقدیم
و تاخیر و تقدیم آن بود که پسین در وقت پیشین کند یا خفتن در
وقت شام و شرط آنست که اول پیشین بگذارد یا شام آنکه پسین
یا خفتن و نیت کند که می گذارم غار پیشین یا شام جمع میان هر دو
غار پیش از آن در نیت کند که قاست گوید یا اگر نیتیم خواهد کرد چند آنکه
آب طلب کند سبک و نیت کند و تاخیر آن بود که پیشین در وقت پسین
کند یا شام در وقت خفتن و شرط آنست که در وقت غار پیشین
یا شام نیت کند که این غار تاخیر خواهد کرد و هر غار که خواهد داد
شام و خفتن یا پیشین و پسین اول بگذارد و نیت جمع کند در تمام
اول و اگر فقر و جمع هر دو خواهد کرد بتقدیم می کند نیت کند که می
گذارم غار فرض پیشین بقدر و جمع در غار پسین می گذارم غار فرض

پسین بقر و در نماز شافری گذارم غان فرض شام جمع و در نماز
خفتن میگذارم غان فرض خفتن بقر و تاخیر بتقدیم قیاس کند
در نماز چهارگانی چون اقل بود نیت فقر و جمع بایکد و الا نیت فقر
و در نماز شام فقر نکند و نمازهای سنت تمام باید کرد بی خلل و در
حالت جمع سنت پیشین و پسین پیش از هر دو فرض کند و سنت
شام و خفتن بعد از هر دو فرض با دست و سوم در نماز هر
پیغمبر صلوٰه الله و سلامه علیه فرمود که غان بای کن و اگر نتوانی نشسته
و اگر نتوانی برپا و نماز فریضه نشسته نشای کرد کسی که بر ایستادن
قادر باشد مگر از قیام عاجز آید و در حال عجز توانش که نیاید و فرض
از وی بیفتد مادام که با عقل باشد و اگر چنانکه آب بخورد ساینده
هلاک باشد یا درد و ضعف بر وی یادت شود روا باشد که تیمم نماز
کند و چون نشیند در موضع قیام مرتجع نشیند شاید که چنانکه
در نشستن اول و اگر از نشستن عاجز آید خفت غان کند برپا و نماز
روی بقبله و رکوع و سجود کبر اشرار می کند و در سجود سر فرو نهد

و کوی

محرمان
بکند

تکند
و کوی می آورد که اگر از خواب نیدن عاجز شود چشم اشارت
و اگر نتواند بدل اندیشه کند و اگر در حالت قیام عاجز شود
نشیند و اگر در سجود عاجز شود بخت کند و اگر در حالت نشستن
بجاری زایل شود برخیزد و بر نماز بنا کند و قضا بروی بنا
و نماز سنت هر چند بقیام قادر باشد نشسته روا باشد
و لیکن ثواب بر همه قیام باشد و اگر خفته گذارد ثواب
نشسته باشد و در خبر است از پیغمبر صلی الله علیه و سلم
که چون مؤمن را تب آید روح گوید ای تب چه خواهی
نفس تب گوید ای روح طلیت این نفس یا کبیره بود
و بگناه حوکن شده است او را پاک خواهم کردن روح
گوید ستوری دارم ترا و پاک کن اما شرط چهار آنست که
اول توبه کنی و صدقه دهی و وصیت کنی و صبر کنی
پیش گیر و در خبر است که تب یکروزه کفاره گناه
سی ساله است و در خبر است از پیغمبر ص که تبیدن او

او شیخ است و او را از او تقلید است و نفوذی صدقه است
و خوانی عبارتست و از بهلو بهلو کردیدن بجها
ایستادن است در راه خدای تعالی فرشتگان را میکل
وی اند فرماید که هر آن عملی که بنده سختی میکرد از طاعت
نمیخواند کمترین بهترازان بر وی می نویسند و چون از
پیماری برخیزد از گناه پاک باشد چنانکه آن روز که از
مادر زاد **سپت و چهارم** در جناب پیغمبر صلی الله علیه و آله
که بسیار یاد کنید و بران کنند لذتها یعنی یاد مرگ
کنید که بد سختی و راستی که بنیامید هر کور هیچ روزی الا که
تخت گفت تخت گفتن کور است که میگوید من خانه غریبی
و من خانه تنهایی و من خانه خاک و من خانه کرم و برایان و
ثابت باشد و از خدای تعالی حسن طاعت خواهد تا خدای
کوی وی فراخ گرداند پس بنده واجبست که یاد مرگ
مرک در پیش دل دارد و دل را دنیا نهد و چه کردنی است

۹۹
در شرط آفت که درین جمله مخلص باشد و در عمل صالح کوشد که از
فوائد عمل صالح یکی آنست که در عزت و تمایزی کور ایمن باشی شد
و از تن بر روی دود باشد که خانه بخاک خانه کرم است و بر ایمان
طاعت ثابت باشد و از خدای عز و جل حسن طاعت خواهد تا
خدای تعالی کور وی روضه گرداند از روضه بهشت و باید که پو
امید بر رحمت خدای عز و جل دارد از گناهان خود می ترسد تا این دو
معنی در دل او جمع شود که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که
امید بر رحمت خدای عز و جل و ترس از گناهان خود در دل جمع بندد
خالت جان سپردن جمع نشود الا که بچند خدای عز و جل **اچنه**
امید دارد و ایمن کند الا از اچنه می ترسد و پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
می فرماید لا یقوتن احدکم الا بهو یحسن الظن بالله یعنی
باید که غیر هیچ کس از شما الا نیکو گمان بخدای عز و جل و من از رسول
صلی الله علیه و آله و سلم روایت است که گفت ان حسن الظن سن
حسن العبادة بدستی و راستی که از نیکویی عبادت و از این

حدیث معلوم می شود که چون بنده عبادت بعلم و اخلاص کند ظن
او بخدای عزوجل و با اهل اسلام نیکو باشد و ظن نیکو نه آن باشد که
کسی بکنه ها دلیری می نماید و در طاعت تقصیر میکند و گوید من
می دانم که خدای عزوجل مرا عذاب نکند و پیرامزد که ظن نیکو آن
باشد که پیوسته توبه تان میکند و بر نعمت اسلام شکر میکند
این نعمت باز یاد از همه نعمتها داند و بر توبه و استغفار دوام و ثبات
می نماید و در مظالم می کوشد و زندگانی بحسن عبادت بسربرد و در
و در طاعات و خیرات سعی کند و امید قبول می دارد با امیدواری
همواره ترسان و لرزان و گریان باشد که مبارک که از من چیزی صادر
شود که سبب قطع ایمان و اسلام باشد و در تن درستی تر نماید
و در بیماری امیدوار تر تا باشد که خاتمت خیر و سعادت و
عبادت باشد و فصل و کسی را که مرکز نزدیک رسد او را کلمه شهادت
تلفین کند بی الحاحی که بغير فرموده صلوة الله و سلامه فرمودم ^{علیه السلام}
مَوْ تَا كُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفَرِيضَةً مِنْ كَانِ آخِرُ كَلَامٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

و دخل

و دخل

دخول الجنة هر که آخر سخن وی لا اله الا الله باشد در بهشت آید
که مردگان خود را تلقین کند لا اله الا الله الحاکم الکرم سبحان الله
رب العالمین من العظیم و الحمد لله رب العالمین گفتند یا رسول الله
چگونه باشد زندگان را گفت آخود و آخود یعنی این ذکر مرد
نیگوست و زندگان را نیگوست و نیگوست و در ایست که فرمود اقر
عَلَى مَوْ تَا كُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِعَيْنِ يَحْيَى أَمِنْ مَرْدِ كَانِ خُودِيس و در حالت نزع
و برابری جلوه خواهد شد روی بقبله یا بر پشت خواهد بود چنانکه
و هر دو کف پای بقبله باشد و چون جان از وی جدا گشت چشمت
ندماند و چشمش خرقه بجهنم بر بندد و بند کاهها دست و پایش
بماند تا سخت نسوزد و جامه سبک سر تا پای او پیوستند چنانکه
هیچ اندام او برهنه نباشد و چینی کراش مثل آهن یاز یا پاره کل نرم
بر شکمش بخند و فصل یغیال کردن در شستن و دفن کردن میت هر
دو فریضه است و بر بر تختی پاک بر قفا خواهد افتاد روی بقبله چنان
گفتند آمد جلوسا که در آن وفات یافته از او برگشتند طاهر است

ش می بیند چنانکه جز نشویند و کسی که یاری وی میکند ~~که~~ ^{کمی} دیگر
نبینند و ایشان نیز چشم نگاه دارند الا آنچه چاره نباشد و غسل با یکدیگر
در کار خود فقیه و امین باشد و آنچه از مرد پند باز نکوبد که آمده است
که هر که مرد بشتوید و کفن و حنوط بروی کند و ویرا برگیرد و نمان
بروی کند و آنچه پند نکوبد از خطا خود بیرون آید چون آن روز
که از مادر زاد و بر و ابائی که هر که یک مرد بشتوید خدای تعالی هفتاد
آمریش بوی رساند که اگر یکی قسمت کنی به مخلوق برسد و سگرات
مرد بوی آسان کند و چون شود بسیار گوید عفو او عفو او یا
عفو او و هر چند تواند آب برفق کار فرماید که مرد خطاب میکند
که ای عفو خدای بر تو که آب بر من نرمی که آن برفق
جان کردن رسته ام و بسختی و اگر بر من عیبی بینی
مراد سوا ممکن و پاک بشتوی که نزد خداوند پاک می شوم و در شستن
خرقه بر عورت مرد افکند و اگر در پیراهن شویند او لیت تا آن
تن باشد که پیغمبر صلی الله علیه و سلم در پیراهن شستند و در اول

دست راست بر کتفش بگذارد و باز نشانند و دست چپ بقوت بر شست
وی براند و خرقة پاره بردست چپ و او را استیجی کند بر خرقة
دیگر در انگشت چپ و با بیدرد دهن وی کند و دندانها براند و پی
نچنین بشتوید و بشانه دندان فراخ نیک شانه کند برفق و آنچه آن
مویش کند شود باوی آرد آنکه آب بر همه تن دیند و ابتدا بجانب راست
کند از گردن برو پشت و پهلوی و ران و ساق و قدم و اندام و ویرا
بخرقه که بدست چپیده می مالند پس بر جانب چپ کرد اند و همچنین
بشتوید و آنچه هر دو قدر و میان هر دو ران و لیت بشتوید و ویرا
بروی در نیفکند و اگر یک آب پاک نشود سنت است که سه بار بشوید
و اگر بعد آب پاک نشود زیادت کند و ختم بطاق کند بر پنج یا هفت
و اندکی کافور در آب بسین افکند تا تن وی را خنک گردانند
و مستحب است که چوب پاره نرم بر زیر ناخنانش برد و جگر بپزد
کند و گوش همچنین و در اخنان مرد و موی بغل و موی عورت
و سبک چیدن دو قول است و اختیار آنست که بگریزند و موی

که نفقه او بر دست والا از بیت المال

سرجاق نکنند و خسته نکنند و در آخر غسل چون باز نشاند شکش
بر نفق بجز از باد اقل بمالد اگر چیزی بیرون آید دیگر آب استنجاکند
و طهارت سازد و اگر چیزی بیرون نیاید طهارت نباید کردن اما ائمه
بباید شستن و در وقت شستن می سوزند تا بوی یا خوش را بپوشد
و چون فارغ شود اندامها و بجز خسته نکند و خوششان مرد
بشستن او اولیتر اگر زن شوی خود را شوی یا شوی زن را رقا
و لیکن مرد پیکانه بشستن مرد اولیتر از زن او زن پیکانه بشستن زن
اولیتر از شوی او و طفل کوچک چون بی برد و است مردان و زنان را
غسل وی چه بپس و چه دختر فصلک کفن میت از ترک او واجب است
تا اسراف که در کفن کنند و من غسل و کورکن و حفظ و مونت دفن
همه مقدم باشد بر اوام و اگر ترکه ندارد کفنش بر آنست باشد اگر از
بیت المال چیزی نماند باشد بر مسلمانان واجب باشد کفن کردن
وی و در خبر است که هر که مرد را کفن کند حق تعالی میان او و میان
دو رخ چندان کند که میان آسمان و زمین و پیر از خلدای بهشت

لا اله الا الله

عوض دهد و فرض کفن یک جامه است که هم سر وی بپوشد و دست
مرد را سه جامه است سفید چنانکه هر یک از آن همه بدن و پیرا بپوشد و
گفته اند سه لفافه لفافه زیر ازاری باشد که از ناف تا زانو بپوشد
و لفافه دوم بزرگتر باشد چنانکه از گردن تا کعب بپوشد سیوم
فراخ تر باشد چنانکه همه بدن وی بپوشد و اگر پراهنی و دستار
سر بران زیادت کنند کراهیت ندارند و این هر دو را در زیر جامه
کنند و زیاده از این پنج مکره است و زن را دو بخ جامه کفن کنند
ازاری و سر پوشی و سه لفافه و پراهن سنت باشد و زیادت از
پنج جامه کنند ازاری و سر پوشی و پراهنی و دو لفافه و موی سر
زن را سه قسمت کنند و بر هم بپوشند و از لب و پشت افکنند و روا
نباشد که کفن مردان از حیر و دیبا و زرار و است الا بینه محبوب
تر و در خبر است از پیغمبر صلی الله علیه و سلم که هر که بر کفن مرد نویسد
لا اله الا الله القهار الحکیم لا اله الا الله الغفار الرحیم لا اله الا الله
لَقَدْ اَوْفَى الْعَلِیمُ رَبُّ الْخَلْقِ وَالْخَلْقِ اَجْمَعِینَ باری تعالی کند

مرد را بیاورد و اگر چه کبر باشد در اش آمد است چون این محله
بر کفن مرد نویسند از فشردن کوف و هول منکر و کبر امین شود یا
خالق البش یا عظم الخطر یا معروفا آتش یا دافع النقم یا ذا الطق
والحنن یا کاشف الضیق و الحزن یا مؤنس فی الظلمة یا کاشف الغمایت و التوفیق
و مستحب است که کفن را خوش بوی کند بعود الا اگر مرد محرم باشد و
عود تان خام اولیتر از مشک و مشک هم مرد و ابا باشد و حوط و کلاب
و کافور و کلاب در موی سر و روی بکار برند و در میان
مرد و زنان و البیتین بر آکنند و باید که کلاب تمام بر اندام مرد دینند
که در اثر از خضر علیه السلام آمده است که هر مردی که بوی کلاب از اندام
او آید ملک عذاب از وی باز گردد و دین عذاب نکدی از برکت وی
مصطفی صلی الله علیه و سلم و چون خدای تعالی از ملک عذاب باز
خواست فرماید که چرا عذاب وی نکردید گویند خداوند چون بوی
دوست نق از وی می آمد چگونه عذاب او کردی و مواضع بخود بوی
خوش را در مالند اگر ام ویرا و آن اعضا هفت گانه است که بخود

و قال النجی حرم من کتب
طهر
عنه کفن المیت لم یکن
عذاب
والعبد والوعاد هذا
والعبد المکرم لا اله
والله رب العالمین
و رب رفیعی عالم رب
الوجود للخی القوی

بدان کنند پشانی و هر دو کف دست و هر دو سر زانو و هر دو
پای و پان بنیه و حوط و کافور بر دهی پینی و گوش وی بکشد
جراحی که دارد پس در کفن چند خشت از موی چپ بسوی راست
بسوی چپ کفن را بروی بیندند تا چون بردارند از وی باز نشود
بس بر جان بکشد هر که بجان خواهد شد باید که چون چشم
جان افتد چهار بگیرد الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر
بس بگوید هذا ما وعدنا الله ورسوله قد صدق الله ورسوله
آلکم ذی و قسلیما که در جاست که هر که جان این کلمات بگوید خدا
عز وجل او را بعد از هر روزی ده حسنات دین بنویسند از آن روز
که بگوید تا قیامت که بر خیزد و ثواب آن جمیع جمله بوی دهند
مستحب است برداشتن جان از جواب چهار گانه و بگوید سمحکم الله
و از پیش جان در آید و ابتدا از جانب چپ تحت کند که دست راست
مرد است و بردوش راست نهد دیگر باز پیش جان رود و با جانب راست
تحت آید و پیش آن بردوش چپ نهد دیگر با آخر جانب راست آید

و شکر کرد چسبند و اگر قوم انبیا بپنداشتند است که در عوالم
 جهان برود دست بگیرد و چوب و میان ^{دو} چوب بر لب کردن بخند و اگر
 نباشد و همان گوش جهان می رود و بر صید دارد چنانکه یاد رفت پیغمبر
 علیه و سلم فرمود هر که بر تنی جهان برود و سه بار آنرا بگیرد بدین
 که بگذارد آنچه بروی است از حق آن جهان هر که چهار جانب تخت بر
 گیرد بسترند و بر جمل کپس و فرمود که آنکه که مردی از اهل بهشت میرد
 ششم دارد خدای عز و جل که عذاب کند که آنکس که ویران برداشت و
 آنکس که از دنیا و رفته و آنکس که غار برو کرد همراهان جهان را در پیش
 جهان رفتن اولیت که پیغمبر صلی الله علیه و سلم در پیش جهان رفتی
 نزد یک جهان و بسیار گفتی که سُجَّانَ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَالْبَقَاءِ
 وَفَهْمٌ لِّلْعِبَادِ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ سُجَّانَ لِمَنْ لَّا يَمُوتُ وَهُوَ
 فرمود است از آنکه از بی جهان روند که با آن زنی باشد که بزاری
 با آن میکند فصل غار جهان فرض بر کفایت است چون یک مرد
 بدان قلم کند فرض از دیگران بیفتد و با وجود مرد برین کافی نباشد

و آنکه
 علی کفایت
 و اعتدال
 و آنکه
 و آنکه
 و آنکه

و مستحق

و مستحق است که جماعت کنند و بستر خوانند و در همه اوقات دعا
 و در مسجد بخواند و است و بر میت غایب از شهر هم رواست و کسی که بر
 میتی غار نکند است اگر بر کوفی غار کند روا باشد و اگر مرد را
 دفن کنند پیش از غار پس از آن بر کوفی غار کنند رواست و اگر برود
 جهان یا پشت بر صم یکبار غار کنند رواست و اگر جهان مرد و زن جمع
 شوند جهان مرد پیش امام بختند و آن زن از پس مرد و امام برابر سر برد
 ایستند و بر میانه زن و مرد را تعیین کردن واجب نیست و بر مرد
 خویش نزد یکتر اولیست که با امامت غار کنند بر ترتیب میراث خاصه که
 میر بود که در خبر است که خدای تعالی شرم دارد که دعاء پیر مؤمن رد
 کند و فرضها غار جهان میده است اول نیت نزد یکسر اذل در خاطر
 آورد که فرض غار برین جهان می کنم در حال تکبیر کند و این فرض دوم است
 و فرض میوم فاتحه خواندن است بعد از تکبیر اول فرض چهارم تکبیر دوم است
 و فرض پنجم پس از تکبیر دوم و قرائت بر رسول صلوات الله علیه و فرض
 ششم تکبیر میوم است و فرض هفتم دعا کردن بر میت پس از تکبیر میوم

در این فرض

و چون گوید **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ يَا اللَّهُمَّ** یوناناً فرض دعا کرد باشد
و ابوهریر رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه و آله بر جنازه غافل
میگردد و این دعا می خواند **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَّتِنَا وَمَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ أَقْبَانِنَا**
و صغیرنا و کبیرنا و حرنا و عبیدنا و ذکرنا و أنثانا **اللَّهُمَّ** من
أَحْبَبْتُ مِنَّا فَأَحْبِبْهُ عَلَيَّ السَّلَامَ وَمَنْ تَوَقَّيْتُ مِنَّا فَتَوَقَّتْهُ عَلَيَّ
الْإِيمَانِ وَالسَّنَةِ وَخَصَّ هَذَا الْمَيِّتَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّاحَةِ وَالرَّحْمَةِ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ حَيًّا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا فَتَجَاوِزْ
عَنْهُ لِقَاءَ أَمْرِكَ وَالْبَشَرَى وَالْكَرَامَةَ وَاللَّغْظَةَ وَالرَّحْمَةَ
و عوف بن مالک رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه و آله
بر جنازه غافل می گردد و می گوید **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَ عَافِهِ وَاعْفُ**
عَنْهُ وَارْزُقْ لَهُ و رزق منخله و اغسله بِلِلَاءٍ وَ النَّجْدِ وَ الْمَرْجِ
و نَفْتِهِ مِنْ لُحْظَاتِ الْفَقِيَّتِ ثَوْبَ الْإِبْيَضِ مِنَ الدَّائِسِ وَ أَبْدِلْهُ
قَدَّاحِيَّ امْنِ دَارِهِ وَ أَهْلَ خَيْرِ امْنِ أَهْلِهِ وَ رَدِّ جَلْحِيَّ امْنِ
رَوْحِهِ وَ ادْخِلْهُ لِمَنْتَه وَ قِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَ عَذَابَ النَّارِ وَ رَحْمَةَ

هشتم

هشتم تکبیر چهارم است و پس از چهارم بگوید **اللَّهُمَّ لَا تُخَيِّرْنَا آخِرَةً وَلَا**
تَفَيِّرْنَا بَعْدَهُ و اغفر لنا و له و فرض هم سلام دادن است از دست
و جب و اگر مسبوقی با امام رسد در اثناء غان در حال تکبیر گوید و اما انتظار
و تکبیر امام نکند پس چون امام سلام دهد آنچه از وی فوت شد از تکبیر
دعا نقصا کند و اگر مرد نابالغ باشد یا سقط یعنی بچه که بیفتد و او آن
دهد یا بگیرد پس عید و پراستویند و کفن کنند و غان بر سر کنند و این
دعا بگویند **اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِقَاءَ إِلَهِهِ سَلَفًا وَ سُرُورًا وَ قَرْنًا وَ حُبُورًا**
وَ اجْعَلْهُ لَنَا دُخْرًا وَ آخِرًا وَ سَفِيحًا وَ ثَقِيلًا میزان آتوید من الحسنه
و رحمتک یا رحم الرحیم و اگر نیت علقه یا مضعه بیفکند که در آن چیزی
از خلقت آدمیان ظاهر نباشد آنرا غسل و تلقین نباشد و چون خون
کسوی که قصد کرد یا حجامت در خاک پنهان کند و اگر در بدن مرد از شکم
مادر پرورن آید او را بپوشانند و کفن کنند و غان بر وی کنند و اگر عضو
از اعضا مرد یا بند غسل کنند و کفن کنند و بر آن غان کنند و دفن کنند
و عمر رضی الله عنه در شام غان بر استخوانها کرد و ابو عبید رضی الله

بر سر خن غار کرد و صحابه رضی الله عنهم بود عبد الرحمن عتاب
رضی الله عنهما غار کردند در کله فصل و شهید یعنی شهادت یافته
در اخذای تقا بر دو قسم است قسمی لحک شهادت باشد در دنیا
ثواب شهادت در عقبه و آن شهید صل است که از مسلمانان در قتل
کفار کشته شود و برالشومین و غار بروی نکند اگر مشرکی و یا کشته
یا صلاح مسلمانی خطا بوی رسیده یا صلاح بوی بان آمده یا تیری
که بکفرا انداخته با وی رسیده یا جهاد پای لکد بروی زده یا بروی
دوید یا بروی افتاد یا از مرکوب افتاد یا اسب کافری یا مسلمان بک
بروی افتاد و مرد یا در حرب مجروح گشته پس از آن مرد یا سبب مرگ
معلوم نشد چو زن و چه مرد آزاد و بنده و بالغ و جنب همه یکسان
یکسان اند و شهید سبب آنکه قتل ایشان را نظم کرده پیغمبر علیه الصلوة
و السلام بر شد احد غار غنل کرد و آنرا وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَعْيَا رُوحُهُمْ فِي رُفُوفٍ فَرَحِينَ
أَعْيَنَهُمُ اللَّهُ وَمِنْ فَضْلِهِ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

خدا کشته

خدا کشته شدند ایشان مردمانند

اند بلکه ایشان زنده اند نزد خدای
خویش اند پس زنده را نشومین و غار بروی نکند اما خونها و بقی
و سلاح و آلات حرب باز ایشان جدا کنند و در جامه خون آلوده که دارند
دفن کنند و اگر اهل شهید خواهند که شهید را کفن کنند منع نکند و
غسل یا مسح کنند و در غار خلافت و اگر عادل باغی را بکشد بشومین
و بروی غار کنند و اگر باغی عادل را بکشد بقولی حکم شهید دارد و بقولی
چون مقتول کاروان قاطع الطريق است و گفته اند آنکس که قاطع
دیر بکشد چون آنکس باشد که باغی و یا بکشد از اهل عدل و آنکس
نفس خود را بکشد غنل کنند و بروی غار کنند و بعضی کراهت دارند
غار بروی اما مذنب ایست که ملأوا من قال لا الله الا الله قسم دوم
که ثواب شهادت در عقبی دانند اما حکم شهادت در دنیا ندارند آنست که

در حدیث آمده عَنْ أَبِي قُرَيْبٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَهُوَ عَدْلٌ وَفَرِحَ بِمَوْتِهِ و غریب که در زمین غنیمت
برد و صاحب ذات لایب و عاشقی که عقیف باشد و کتمان سزا دارد

و میرد در آن حال فصل و مرده را چون بر کور آرند بر پان کور
خند چنانکه سر مرد سوی پای کور باشد پس سوی سر بر آرد و در کور
خند و در وقت دفن مرد کور را بجامه پوشند خاصه چون مرد زنی باشد
و زن الحرم او در کور خند و اگر حرم ندارد کسی که بصلاح تر باشد و مرد
در کورستان دفن کردن اولیتر و در خانه رواست و در جهنم از پی
صلی الله علیه و سلم که هر دو کور خود را بجوار صاحبان برید که چنانکه در کور
از همسایه یک راحت است و از همسایه بد زعت مرد را این هم
چنین هست و مستحب است که کور دور فرد بر نهد و فراخ کنند چنانکه
قد و قامت و بسطت یعنی چند آنکه مردی در آن بایستد در آن بایستد
و بیکو بدسد و لحد اولیتر از شوق چون زمین سخت باشد و کور
علیه الصلوة و السلام فرمود که هر کوری فرود بر حق تعالی بوی بخشد
شهری در جهنمست و فرمود که ما راست و شوق غیر ما را بر سر مرد بایست
راست روی بقبله بخوابند و این کور که در لحدی خند بگوید بسم
و بالله و علی مله رسول الله و عدد کسانی که مرد در کوری خند بگوید
که

که باقی باشد و آن مرده شک زند
بند ها کفن بکشایند و خشک ترین
شش کند و سر پای نزدیک
جواب لحد بر نهد چون مقوقی
تا بروی خند یفتند و اگر در زیر پهلوش چیزی بکشتند باکی نباشد
که بگوید صلی الله علیه و سلم قطیفة سرخ بکشد و در لحد نصب
کنند پشت یا چوب و فرجها و شکافها آن عمل کنند پس هر که
بر لب کور باسد سه بار خاک در کور ریزد هر دو مشت و با دقل
بگوید من اخلقناکم بآدم و تم تمیما یعنی کم بار سیوم و من اخرجکم
تارة اخرى که رسول علیه الصلوة و السلام چنین کرده است
و فرمود که هر که چنین کند او را کفارت چهل گناه باشد پس به بهشت
خاک در کور کنند و مستحب است که آنان خاک که از لجا بر آمد
زیادت نکنند تا بلند نشود که کور بلند کردن کراهت است و نهی است
و بعد یک بدست از روی زمین بردارند و مسح کنند که پیغمبر صلی
علیه و سلم کور را بر ابراهیم را مسح کرده یعنی چمن کرد و مسح نکرد یعنی
خاک نرود و مستحب است که آب بر روی خاک زنند از سر تا پای

و کلاب زدن کراهیت است و مسیحی است که نزد کورسکی بنهد
یا دشانه بکشد و اگر یک باشد حتی بروی زمین نهد و در پیش
و و کس را در یک کور نهند و اگر صورت بود کور فرار کنند و در پیش
یکدیگر خوابانند و آنکه فاصله باشد و بر اقباله نزد یکدیگر نهند و بر سر
یکدیگر نهند و یکی را از کور بر آوردن و دیگری بخادان ظلم است بر هر دو
و غضب زمین است و تابوت کردن مرد را کراهیت است مگر زمین است
باشد یا غم یا زنی باشد که حرم ندارد تا دست بیکانه بوی نرسد
و مستحب است اگر کسی که فارغ شود از دفن میت که یک ساعت بماند
و آمرزش خواهد از حق تعالی مرد را که در خبر است که آمرزش خواهد
برادر شما از خدای تعالی و خواهی ویراثایت کرد ایندن بقول
چه اکنون از وی سوال خواهند کرد ملائکه فصل تلقین کردن مرد
مستحب است و بعد از آن کنند که مرد را دفن کنند و کور را راست
و کنند و بعضی گفته اند آنکه کنند که خشت در لحد نصب کرد و باشند
و هنوز خاک در کور ریخته و جابر رضی الله عنه روایت کند آنکه

علیه

علیه و سلم که نه بود که تلقین ده مردگان خود را یا جابر بشرایط
ایمان و ارکان مسلمانی چه هر کس که تلقین میتی کند بدر مری یا بعد
از مرگ شفاعت خواهد وی است روز قیامت گفتیم یا رسول الله
بدرستی که ما تلقین می دهیم بدر مری و بعد از مرگ چه سود کند یعنی
علیه الصلوة و السلام فرمود یا جابر بدرستی چون مرد را دفن کنند
و خشت بر سر وی راست کنند و روح بروی رد کنند و هر دو ملکت
وی فرو آیند مرد را ندانند بر آنکسان که بر سر کوری اند که مارا د شاد
کنند رحمک الله یعنی ده غودی کنید مارا بشرایط ایمان و ارکان اسلام
که رحمت خدا بر شما باد پس باید که یکی از شما بپوشید بر باین مرد
روی در قبله و ندانند مرد را یا عَبدَ اللهِ ابنِ اُمّةِ اللهِ یا عَبدَ
ابنِ آدم و ابنِ حواء انت بالبرّ رَحِمَ مِنَ الْاٰخِرَةِ الْيَوْمَ اَوَّلَ الْيَوْمِ
مِنْ اَيَّامِ الْاٰخِرَةِ وَاخِرُ اَيَّامِكَ مِنْ اَيَّامِ الدُّنْيَا فَقَدْ حَلَلْتَ
بَيْتَ الْوَحْدَةِ وَ الْوَحْشَةَ اَذْكَرُ الْعَهْدِ الَّذِي خَرَجْتَ عَلَيْهِ
مِنْ دَارِ الدُّنْيَا شَهِادَةٌ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اَنْ

یا ائمة الله بدنت
حق از

مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَذْهَبَ بِيَا هُدًى وَدِينٍ لِّمُحَمَّدٍ عَلَى
الَّذِينَ كُلُّهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَنَّكَ تَصِيتُ بِاللهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ
دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا مَا قَالَهُ الْكُفَرَاءُ
قَبْلَكَ قَبْلَ الْمَوُؤِصِينَ وَالْمُسْلِمِينَ إِخْوَانًا وَأَنَّكَ خَرَجْتَ عَلَى سَبِيلِ
الْإِيمَانِ مُقِرًّا بِآيَاتِ الْوَقْتِ حَقًّا وَالْقُرْآنِ حَقًّا وَالْعَذَابِ وَالنَّجِيمِ
حَقًّا وَالْمَسَائِلَةِ حَقًّا وَالْبَعْثِ حَقًّا وَالْقِيَامَةِ حَقًّا وَالصِّرَاطِ
وَالسَّعَادَةِ حَقًّا وَالنَّارِ حَقًّا وَالْجَنَّةِ حَقًّا عَلَى لَيْلٍ جَبِيَّةٍ
وَعَلَى ذَلِكَ مِتُّ وَعَلَيْهِ تَبِعْتُ عَدَدَ لَحْيَانِ مَنْ شَاءَ اللهُ يَا عَبْدَ اللهِ
ابْنَ أُمَيَّةَ اللهِ إِنَّكَ مَلَكٌ عَبْدٌ لِّاللهِ سَائِدٌ فَإِذَا سَأَلَكَ مَنْ
رَبُّكَ وَمَنْ دِينُكَ فَقُلْ رَبِّي اللهُ وَرَبِّي مُحَمَّدٌ وَدِينِي الْإِسْلَامُ
إِخْوَانِي الْمُسْلِمُونَ وَلَا تَقْنَعْ عَمِّي وَلَا تَجْعَلْ عَمِّي فَإِنَّا سَأَلْنَا اللهَ لَكَ
الْإِيمَانِيَّةَ وَالْعِصْمَةَ وَالنُّوْفِقَ اللَّهُمَّ إِنَّا أَوْذَعْنَا نَفْسَهَا عَلَيْكَ وَأَتْرَكْنَا
بِكَ اللَّهُمَّ إِنَّا كَانِيًا مِسِيًّا فَعْفُوكَ أَغْضَمَ مِنِ اسَاءَةِ يَدِيهَا اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لَهَا قُبْحَ إِسَاءَةِ تَلَقَّيْهَا الرُّوحُ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

وَصَلَّى

فَقُلْ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

أَكْسَرَ اللهُ وَحَشَنَهُ هَا نَزَّ اللهُ أَقْبَرَ هَا وَحَشَنَهُ هَا اللهُ مَعَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ تَرْفِيقًا
وَدَرْجَاتٍ كَمَا هَرَكَهُ بَرْمُودُ غَمَانٍ كُنْدِيكَ قِطْرُ مَرْدِ أَوْرَا بَاشَدِ وَكَرْ بَاسْتَدِ
تَادِفَنَ كُنْدِ دَوِ قِرَاطٍ وَفِرَاطِي حِينُ كُونِ أَحَدِ بَاشَدِ وَبِحَرِّ آتَشِ أَنْبَرِ
بِسِرْجَانِ بَرْدِ وَفِرَاقِ خَوَانِ بَدْعَتِ هِتْ وَمَرْدِ شَهْرِ بَهْرِ بَرْدِ
وَكُورِ كُجِ كُورِ وَشَبِ بَكُورِ سَتَانِ بَرْدِ وَغَارِ كُورِ نِجَانِ مِيَانِ غَمَانِ
كُنْدِ وَبِيَانِ فَيْلِ كُورِ بَاشَدِ وَكُنَابَتِ كُورِ وَبَنَ كُورِ وَبَسْجِدِ كُورِ
وَجَرِ نَهَادِنِ بَرَانِ وَتِيكِهِ كُورِ بَرَكُورِ كَرَاهِيَّتِ هِتْ وَبِرَوَايَتِي دِيكِرِ امْدَانِ
كَلِ نَوَاسِنْدِ بَرَانِ وَبَايِ نَهْدِ بَرَانِ وَتَقِي كَلِ ضَرُورَتِ بَاشَدِ بَدَنِ
مَرْدِ يَادِ يَارَتِ كُورِ قُرْبِي وَتَوَانِدِ كَلِ بَدِ وَرَسْدِ الْاَكْ بَايِ بَرَكُورِ نَهْدِ
كَرَاهِيَّتِ بَنَاشَدِ وَازْ نَسْتَنِ بَرَكُورِ وَدَخِرَاسْتِ كَلِ چُونِ بَنَشِينْدِ بَكِي
ازْ شَمَا بَرَبَانِ آتَشِ بَسِ بَسُوزِ دِجَامِ هَايِ وَبَسِ بَرَسْدِ بِيُو سَتِ
وِي بَهْتِ بَاشَدِ أَوْرَا اِنْ اَكْ بَرَكُورِ نَسْتِينْدِ كَلِ كُورِ رَاحَتِ مَ بَايِدِ
چنانكه در حیات بوده و در خبر است که حق تعالی چهار کس را دشمن دارد

یکی آنکه در کورستان دویم آنکه بجای که قرآن خوانند حدیث کنند
سیوم آنکه نماز کنند و بایست نمی کرد چهارم آنکه برون باشند
و زبان بکشاید و هر چه خواهد گوید و نام خدای عز و جل و آیات قرآن
بر کور یا بر کفن نوشتن خطای عظیم و گناهی بزرگست و تافش آن
باقی باشد هر عباری بیلد و نجاستی که بدان رسد از موجبات عقوبت
باشد هم فرمایند و هم نویسند و برگشته را و هم چنین نام خدای تعالی
و رسول صلی الله علیه و سلم بر دیوارها و محرابها و سقفها نوشتن
فصل پنجم صلی الله علیه و سلم فرمود من عزی مصاباً فله مثل
آخری یعنی هر که بصبر فرازد مصیبت رسید ویرا باشد مانند
مزد آن مصیبت رسید و فضیلت صابران در قرآن و حدیث آمده
قوله تعالی انما یوفی الصابرین اجرهم بغير حساب بدستی که تمام
آنها صبر کنند کار را مردشان بی شمار و در معنی حدیث آمده که
هر که بطاعت خدای عز و جل و بر ترک معصیت او صبر کند و بر بلاها
و مصیبتها صبر کند خدای تعالی دل ویرا روشن گرداند و کوریش منور
کند

کند و روز قیامت ویرا نورانی بخشد و او را بهشت باقی برساند که بدان
مورد و شایسته است و هیچ تازیکی در آن نیست و در صفتش من و در خبر
آمده است که اگر مؤمن را شادی رسد شکر کند پس چون شکر کند خیر می باشد
اورا و اگر با او درد مضرتی صبر کند و چون صبر کند خیر می باشد و او را
در حدیث بیان آست که مراد و ناهمادی دنیا بشکر و صبر و سلیت خیر
باشد و بی شک و بی صبر و سلیت شر و صبر بحقیقت آست که در اول مصیبت
و کوفت نخستین کند و خود را از ناگرددینها و ناگفتنیها باز دارد چنانکه
در خبر آمده که الصبر عند الصدمة الاولى ق محبت است که پیش از دین
و بر انداختن او و تاسه روز خویشان و نزدیکان میت پرورش
کنند و مسلمانان را بر هر مسلمان چنین تعزیت دهد اعظم الله اجرک
و احسن عزاک و عقر لیلتک یعنی خدای عز و جل ترا مرد بزرگ دهد
و صبر تو و بیا مرزاد میت ترا و بصدق و اخلاص گوید تا مستجاب شود
و خود پیش بر من شود و مستحب است هم سایگان و خویشان میت
میت را که اهل میت و خویشان نزدیک ویرا که مصیبت ایشان را بزرگ

ریخ آورد. طعامی سازند که در شب و روز ایشان بخورند کفایت
ایشانرا و تکلیف کنند در خوردن ایشانرا و امام شافعی رضی الله عنه گفته است
این مستی است و فعل **اَهْل** اهل خیر است و روا باشد زنا را که بمع
شد اند بکبیاحت طعم ساختن که اعانت بر معصیت روا نیست و
صلی الله علیه و سلم فرمود که از اینست هر که بر رخ زند و جامه دهد
و نوحه کند و ابو سعید خدری رضی الله عنه روایت کند که پیغمبر ص
علیه و سلم لعنت کرد بران زن که موی که کند و بران زن که کوشش موی
دارد و در مصیبت بر روی زدن و روی فرستیدن و بر خود زدن
و موی بریدن و موی کردن و بلب بر آوردن و آید گفتن و جامه
دیدن و خاک بر سر کردن همه حرام است و معصیت است و در خبر است
که هر که ایمن کند رسول خدا صلووات الله و سلامه علیه از وی بیاری
عود و فرمود که سخت تر عذاب ایشانرا باشد و حرام است از بس
چنان رفتن و نوحه و ندیه کردن اما اگر بی نوحه مرد و زن تا
دوازده جاست است و بعام نشستن مکرر است و فرمود که هر که در مصیبت

در خانه را

در خانه را سیاه کند بپاشند و یا بعد در هر مویی که بر بدن و تحت
خانه در دوزخ و هم چنان باشد که شریک باشد در خون هفتاد
سوم و زنا را اگر اهیست است بکروستان رفتن و در خبر است که خدای تعالی
عذاب کند به اسلک چشم و نه بین با نذر و دل و لیکن عذاب کند با آنکه
برانرا با کفایتی گویند یا رحمت کند با آنکه برانرا نکونید جز حمد خدای عز
وجل و آنچه خدای عز و جل بیست و شش مرد بر شتر تا بتکلف خود را
یا دیگر را بگیرد و جزع آورد حرام است و موی کردن حرام و از علی جاهلیت است
و خبر مکرر کسی بکسی نباید برد الا برای آنکه بر وی غان کند یا او را ساز کاری
کنند و نباید گفت که فلان کس بقا یا زنا کافی بتو داد یا جان یا حیات
بتو بخشید که این جمله کلمه رده است زیرا که بقا بخش و زنا کافی بخش
و جان بخش و حیات بخش جز خدای تعالی نیست و آنچه جز خدای تعالی
کسی دیگر بران قادر نباشد نیست و اضافت آن بفعل مخلوق کردن کفر
باشد بخود یا الله منه **فصل** فی الزیارة پیغمبر صلی الله علیه و سلم ابوذر
غفاری را گفت رضی الله عنه جاور اهل القبور و زنا ها تخلفا تا تذکرین

الْآخِرَةَ یعنی بگویدستان رو و زیارت کن ایشان را که کاهی با آنکه
یا عبرتی تا آخرت و یا دلت کند و فرمود که اذْخِمْ نَفْسَکَ فِی الْاَمْرِ فَا
سَتَعِیْنُکَ بِاَهْلِ الْقُبُورِ یعنی آنکه که سرگشته شوی در کارهای یاری
خواهید از اهل کورها و ابوسعید خدری رَضِیَ اللهُ عَنْهُ روایت کرد
که رسول صلی الله علیه و سلم گفت من شمارا می گویم که بودم از زیارت
کورها اَلَا فَرَفَدَهَا وَلَا تَقُولُوا هُمْ اِی زِیَارَتِ کُنِید و پیمود
مگویند و فرمود که نیکو مرکان یاد کنید و زبان از بدیها ایشان بان
دارید و فرمود که هدیه فرستید مرکان شمارا گفتند یا رسول الله؟
چه هدیه فرستیم ایشانرا فرمود که صدقه و دعا و فرمود که بدستی
که صدقه باز نشاند از اهل کور عذاب کور و سنت است بدست
و استاد علم و قرآنرا زیارت کردن که فیض است این بسیار است و حسن
بهری رَضِیَ اللهُ عَنْهُ گفت چون فرزندی برادر و پسر دعا کردن دست
باز دارد در روزی وی کنند و عبد الله بن عباس رَضِیَ اللهُ عَنْهُما گفت که
پیغمبر علیه الصلوة و السلام فرمود که هر که بنیارت گوید پدرش در روز قیامت

باز زیارت

باز زیارت یکی از ایشان و سورت یس بر سر ایشان بخواند خدای عزوجل
او را پادشاه و مرد را پادشاه و در روز قیامت آن ثواب اند تر از آن باشد
و می گوید این چه چیز است که مرا کرداری نیست گویند فلان فرزند تو
بر سر کور تو یس بر خواند این ثواب است و در خبر است که هر که بگوید
رسد و یس بر خواند و ثواب با اهل کورستان دهد بعد دهر مرد
که در کورستان است او را نیکویی نویسند و آن روز عذاب از ایشان
بردند و عقیق داری رَضِیَ اللهُ عَنْهُ روایت کند از پیغمبر صلی الله علیه
و سلم که هر مؤمنی که آیه الكرسی بر خواند و ثواب آن با اهل کورها دهد
چون کور در روی زمین ماند الا که حق تعالی بوی فرستد نیکی و گوید با
اهل کور فراخ کند چند آنکه چشم کار نکند و خدای تعالی بخواند دهد ثواب
هزار شید و بلند کند ویرا هزار درجه و باز نویسند ویرا هر یک هزار حج
و عمر و میرا هر یک هر حرفی دو ملک که قسیح کند خدای عزوجل تا روز قیامت
ثواب آن ایشانرا باشد و انس بن مالک رَضِیَ اللهُ عَنْهُما روایت کند از پیغمبر
صلی الله علیه و سلم که هر که بگوید فِذْکَ لِلْحَمْدِ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ

الارض رب العالمين وله الكبرياء في السموات والارض وهو
العزیز الحکیم لله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمين
وله العظمة في السموات والارض وهو العزيز الحکیم لله الملك
رب السموات ورب الارض رب العالمين وله التوابع في السموات
والارض وهو العزيز الحکیم پس بگوید اللهم اجعل ثوابها لوالدتي
هيج حتى برید و مادر غاند الا که ادا آن کرد باشد و ابوهریر رضی الله
عنه روایت کند که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هیچ مسلمانی بر
کعبه ایستد که بگوید الحمد لله الذي لا یبغی الا وجهه ولا یدلک
الا ملکه استدل ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الحق واحد
احد اصدا فردا ویرا الم یخیز صاحبته ولا کذا التی تلیق له
یولد و لم یکن له کفو احد الا آنکه خدای تعالی کناه پناه ساله
میت را یا برزند و گویند را باز نویسد چهل و پنج هزار نیکی و بستر از
چهل و پنج هزار بدی و بلند کند و بر چهل و پنج هزار درجه و آفتاب بر
بنانه رضوان الله عنه گفت با امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه بگو دستای
بکدام

بکدام شتم و کنت التسمی علی اهل لا اله الا الله من اهل لا اله الا الله
یا اهل لا اله الا الله کیف وجدتم قول لا اله الا الله بحق لا اله الا
یا اله الا الله اغضبن قال لا اله الا الله ببرکت از رسول خدای
صلی الله علیه وسلم شنیدم که هر که این کلمات در کوشان یکبار بگوید
کناه پناه ساله و یا برزند من کفتم یا رسول الله اگر او کناه پناه ساله
باشد فرمود که ازان مادر و پدر و خویشان و همسایگان و علیه سلام
و امیر المؤمنین علی علیه السلام گفت هر که بر نیت مرد و خویش وقت زیارت
الحمد و قل هو الله احد و عوذتین و انا انزلنا و الهیکم و اذا اجاء
لضر الله و آیه الکرمی بخواند آن مرد کار سیر لیکرد اند تار و زیت
چنانکه هرگز نشنه نشوند و خوانند بخیر است از تقدیم و تلخیص در
سویست خواندن و در خبر است که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که هر که
فاخته کتاب چهل و یکبار بر سر کور رسدای بخواند عمل هفتاد پیغمبر از مسلمانان
بردارد و ابوهریر رضی الله عنه گفت که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود که مامن عبید
بمرا پیغمبر چهل کان یعرفه فی الدنیا فیسلم علیه الا عرفه و رد علیه

ای هم بنده نکند ده بگو مردی که ویرا شناسد در دنیا و سلام کند
 بروی الا آنکه شناسد وی و جواب و سلام وی گوید قل الله علی
 علیه وسلم ان للیت لیعلم بر اثره و یستأجر به مادام عند بدی
 که مرد زیارت کند طاعت خود را داند با وی انس گیرد مادام که نزد وی
 باشد آمده است که زیارت هر مرد چون زیارت او باشد در حال چپ
 اند و نزع یکدوبوسه دادن دست نهادن بران اگر مرد زنی باشد
 پیکانه نشاید و چون پرون شود بقیه زیارت را دعا کند جمع را
 و برید رضی الله عنه روایت کند که رسول خدا صلی الله علیه و سلم
 آموت ایندی چون پیر من شد ندی به کورستان و کفنی السلام
 علیکم و رحمته وبرکاته یا اهل الدیارین للوفین و للمسلمین
 وانا انشاء الله بکم لا یحقون انتم لنا قوط و نحن لکم تبع فسال الله
 لنا و لکم العافیة انس الله و حشتم رحم الله عن بکم تقبل الله
 حسانکم تجار و الله عن سبائکم نقض الله من زیارت بکرم
 الله بیننا و بینکم فی جنات النعیم حشرنا الله و یا کما مع التبیین

والمع

و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن اولیک و فقیها
 الله بحق محمد و آل محمد اللهم رب هذه الأجناد البالیة و العظام
 الخارجة التي اخيبت من الدنيا و هي بک مؤمنة اذ غل علیهم
 و حاق سدا مینا که هر مؤمنی که از کاه آدم صلوات الله علیه در گذشت است
 تا آن ساعت مرد از خدای تعالی آمرزش خواهد و یکبار سواست
 فاتحه ابتدا کنند و در جزاست که هر که باند بار قل هو الله احد یا بار
 به نیت هر کان مسلمانان بر خواند و بر بایستی سعوذین بر خواند
 و این صلوات فرستد که اللهم صل علی روح محمد فی الآج و الاح و صل
 علی جسد محمد فی الآج و الاح و صل علی قبین محمد فی القبر و بر بوسه
 بار بگوید اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم و هفت بار یا
 بار یا سه بار بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین
 و المسلمات الا حیانهم فی الآفات که در خبر است که جو
 این کلمات بگوید بعد هر مؤمنی و مؤمنه آنان روزی که در
 و تاقیاست یکی حد دیوان وی بنویسند و هر مرد را نویسد و حق

برسانند و مقرران آوند اند که منزل رحمت را بر چنانچه زنده و مرده
و تِلْكَ حَجَّتُنَا إِنَّا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ که در جز است که عند ذکر الصلوة
تَشْتَبِهُ الرَّحْمَةَ و در جز است که مرد مذکور مانده ترویج آن ترازم
عَرَفَهُ دد ریاست و محنت نیاز مند و منتظر صدقه و دعا است آن
فرزندان خویشان و دوستان و ثواب آن صدقه و دعا او با هر
هردیاست و حق تعالی بیکت دعا و صدقه زندگان کوه کوه نوید
بروان مرکان دساند و از ثواب زندگان هیچ کم نشود و بزیارت
مرکان رفتن از بسین پنج شنبه تا بامداد شنبه اولیتر که شریف
حدیث ادراج ایشان درین اوقات حاضر است

باب بیست و پنجم در نوافل و غار چاه است

و نوافل بر سه قسم سنت و مستحب و تطوع سنت آنست که پیغمبر صلی
الله علیه و سلم بر آن مواظبت نمود و فرمود آن سنتی تنفع لا تضر
عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ تَقْصَادِ الْفَرِیضَةِ یعنی غارها سنت حیر و نیت
آوردن این غار جمعی خلای افتد روز قیاست آن خلل را بخلوفا

جبر کند

جبر کنند و مستحب آنست که یکبار یا دو بار کرده و تطوع آنست که
با اختیار خود افشا کنند اما سنت بدو قسم است قسمی جماعت گذارند
و آن پنج است عیدین که اشعار اسلام است بر غار آفتاب ماه تابان
بر غار باران خواستن و در غار ترویج جماعت مستحب است اگر چه
فضیلت آن پنج ندارد بر غار و ترویج چون با ترویج کنند هم جماعت کنند
اگر در غیر آن نشاید بر سنت راننده و ادائیه دو رکعت سنت با
مداد مؤکد تر که در جز است که دو رکعت سنت با مداد از دنیا و هر چه
در دنیا است بهتر و غارها تطوع در شب روز فاضل آنست که هر دو
رکعت سلام دهد که در جز است که صلوٰۃ اللیل و التمدید مشی مشی
و یقول بعضی چهار چهار بد و تشهد و یک سلام و دست پیش
از پیشین و پسین همین گویند و اگر کسی غار تطوع چهار رکعت یا
شش رکعت یا زیادت یک تشهد و یک سلام کند روا باشد و
تطوع که آنرا سببی نباشد در پنج وقت مکروه است یکی وقت
بر آمدن آفتاب تا قرص آن بقدر یک نیز بالا برآید و دهم وقت

استوائ اول وقت پیش از آدراستوار و زجعه و سیوم وقت
زرد شدن آفتاب تا اول وقت شام و چهارم برانغان بامداد تا
طلوع آفتاب و پنجم برانغان دیگر تا اول وقت شام و در حرم که غان
در هیچ وقت مکر و هیئت و اگر تطوع را سببی بود چون غان سنت باشد
برانغان غان سنت پسین برانغان فرض و فضا و نیت یا استی یا و
که فو شد یا غازی که نزد کرد یا تخت مسجد یا غان جنان یا تخت
و صو یا جود یا تلاوت یا جود شکر جمله درین اوقات رواست و اگر
در وقت مکر و غان تطوع کند که آنرا سببی بود بقول اکثر علماء باطل
بخلاف آنکه در موضع مکر و غان کند چون مرزبله و جایگاه کشتن
شتر و میان راه و کورستان و در خانه و خفتن گاه شتر و
آب که غان درست بود و غار شب سنت انبیاست علیهم السلام و
سیرت نیک مردان است و تقریب بخدای تعالی و کفارت بدیها و حق کنند
از گناه و در یکسند در از تن و پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که
هر که را غان شب بسیار باشد حق تعالی بوی او بر روی گوی که جا نزد

مراد است

مرادات او حاصل شود و در جرات است که اگر خواهی که حق تعالی در حال
حیات و وفات و بعثت یا تو باشد شب بر چنین و برای دضای حق خود غان
غان کن در بپوشه خانه خود تا نوز خانه نوز در آسمان چنان باشد که
نوز ستارگان نزد یک اهل فرمود که در زینت کرم روزه دار برای روز
قیامت و در رکعت غان بگذارد تا یکی شب برای وحشت کور پیغمبر علیه
الصلوة والسلام بر رسیدند که کدام ساعت با شماع دعا اولی فرمود که
میان شب گفتند کدام جز و شب فاضلتر گفت نیمه باقی و فرمود که فاضل
ضلترین غان برانغان غان فرضیه قیام شب است و مسجبت است چون سلا
دهد میان غانها بعد شپس فضل کند تا آسایش گیرد و نشاط غان بفرماید
و در جرات است که شب غان کند اگر چه مقداری دو شیدن کوفسندی
بود مگر آنست که مقدار چهار رکعت یا در رکعت باشد و اگر طاعت
بیرا معتد بود ساعتی روی بقبله بنشیند و بزرگ و دعا مشغول
شود که در جمله قیام کنند گاه نوشته شود بر حق تعالی
و فضل او و بهترین فستق در شب قنیز شافع است رحمة الله علیه

که شب را سه جز و کردی جز و اول مطالعه و ترتیب علم را و جز و
 دوم که میانهاست نماز و دعا و جز و سیوم که آخرت خواب را
 نزد بعضی بهتر است که ثلث اول و سدس آخر شب بخسبید تا قیام
 در خواب شب و میانها آن باشد و بعضی گویند نیمه اول و سدس
 آخر بخسبید که خواب آخر شب محبوبست و عایشه رضی الله عنه گفت
 که رسول علیه الصلوة والسلام چون بآنکه خرویس شنیدی بر خاستی
 و نزد سحر بختی یا بر مصلحتی زدی تا بلال رضی الله عنه او را دادی
 و نزد بعضی این خواب پیش از صبح سنت است مکاشفه و مشاهده
 غیب و بروایتی هست که رسول صلوٰة الله و سلامه علیه پس از نماز
 خفت بخفت بپرسیدارش و در افق نگریمت و رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَلْ
 نَازِكٌ لَا تَخْلُقُ لِلْعَالَمِ بِرُحْمَتِكَ كَذِبٌ وَوَصُو سَخَتْ وَنَمَان
 کرد و بخت و پس بپرسیدارش و همچنان کرد نماز چاشت سنت است و تمامت
 انبیا علیهم السلام کردند و یک دو رکعت است و پیشتر دوازده رکعت
 و اول وقت نماز چاشت آنکه آفتاب باشد بقدر یک نیزه بالا دو رکعت

نماز چاشت

نماز چاشت
 اگر چه در نماز چاشت
 رکعت فضیلت است
 اگر چه در نماز چاشت
 رکعت فضیلت است
 اگر چه در نماز چاشت
 رکعت فضیلت است

نماز چاشت نزد حق تعالی بر آید تا وقت استوار انس بن مالک رضی الله
 عنه گفت که پیغمبر علیه الصلوة والسلام فرمود که دو رکعت نماز چاشت نزد
 حق تعالی باجی و عمد قبول کرده برابر باشد و ابوهریر رضی الله عنه گفت
 که رسول علیه الصلوة والسلام گفت بفولسند شخصی یا که نماز چاشت
 کند هزار نیکی و در جزئی که هر که نماز چاشت دو رکعت کند حق تعالی
 گناه پست ساله وی بیامزد الا کبائر و هر که چهار رکعت کند گناه چهل
 ساله وی بیامزد الا کبائر و هر که شش رکعت کند شصت ساله گناه بیامزد الا
 کبائر و هر که هشت رکعت کند هشتاد ساله بیامزد الا کبائر و هر که ده رکعت کند
 بیامزد الا کبائر و هر که دوازده رکعت کند گناه صد و بیست ساله وی
 بیامزد الا کبائر و در بیست خانه او را بنا کند و چون دو رکعت
 کند اول بسوزد فاتحه سورت و الشمس خواند و در دوم و الفتحی که
 هر که چنین ویران غافلان نویسند و بیایامزد و اگر چهار رکعت کند
 اول بران فاتحه و الفتحی خواند و در دوم اذان نزلت و در سیوم الفتحی
 و در چهارم الحیم کنه ها از وی فریادند و وی از عابدان باشد

و اگر دوازده رکعت یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و سه بار قل هو الله احد خواند که فیض است این بسیار است و بر وی بی دیگر آمد که پس از فاتحه قل هو الله احد و معوذتین هر یکی سه بار خواند و هر چهار رکعت سلام باز دهد که هر چه از خدای تعالی خواهد بدهد و اگر استغفار کند او را بیامزد و آمد است که رسول علیه الصلوة و السلام چون نماز چاشت بکند این دعا کردی اللهم انی اسئلك علم المؤمنین منک و حقن العنلین بک و یقین التوکلین علیک و توکل المؤمنین بک و شکر الصابرین لک و انا بک الخبیثین الیک و الا لحاق بالشدائد و الاحیاء للراؤفین عینک بر خمتک یا ارحم الراحمین و انس و جنی الله عنه و او ایست که پیغمبر علیه الصلوة و السلام فرمود که یا ایها الناس وضو نماز کن تا درین تقوا افزایند و نماز چاشت کن که آن صلوة الاق این است پنج مرتبه پیش از تقو و هر کوا پی از امت من در راه سلام کن تا زیادت کنند در ینکی تو و چون بخانه روی به اهل خانه خود سلام کن تا بسیار شود نیک در خانه تو و پس از آن حرمت داری و بر کوچکان رحم کن تا رفیق من باشی

در پشت و در معانی حدیث آمده است که آسانی جان کردن در قرآن خواندن است و روشنائی کورد در نماز است و رستگاری از هول آخرت قیامت در روز داشتن است و سبب امت گذشتن از هر طریقی آه داد بر رسول صلی الله علیه و سلم و برای تر از او در کلمه شهادت و رضای تعالی در صدقه دادنت و برکت روزی در نماز چاشت است و زیائی عمر در مراعات خویشا نیست و رستگاری از آتش دوزخ کریمه است ان یم حق تعالی باب بیست و ششم در نماز شب و رعایت او را واجب پیغمبر صلی الله علیه و سلم گفت هیچ کس نباشد که در پنجشنبه از جمعی که در روز بس کند میان شام و خفتن دوازده رکعت به شش سلام در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار انا انزلناه و دوازده بار قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود صلوات فرستد بمن هفتاد بار بگوید اللهم صل علی محمد النبی الایمی و علی اله کبیر مجود کند و هفتاد بار بگوید سبح قدوس ذات ثناء رب الملائکة و الریح بس سر بردارد و هفتاد بار بگوید رب اغفر وارحم و اجاز دعای تعظم فانک انت

صلوة الرضا
 در صلوة صلیه
 ضعیف

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ
 تَدْرُسُ فِيْهِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ
 تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ
 مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ
 مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً
 وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ
 قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ
 الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ
 مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا
 غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ
 تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ
 عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً
 وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ
 فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ
 مِنْهُمُ الَّذِىْ تَجْعَلُ فِيْهِ قُلُوْبًا غَافِلَةً

بگوید

بگوید رَبِّ اَصْفِرْ لِيْ وَتُبْ اِلَيَّْ که ویرایام روزه و درجه است که هر که
 ماه رجب در یابد و میان و آخر ماه غسل کند پاک شود از گناه چنانکه
 از مادر نالد و درجه است که در بهشت کوشکی است که آرزو دارند
 رجب کسی دیگر در آن نرود و درجه است که هر که یک روز از رجب روزه
 گیرد چنان باشد که یک سال مقامت روزه گرفته باشد و هر که هفت روز
 روزه گیرد هفت درد و زخم بوی در بندد و هر که هشت روز روزه گیرد
 هشت در بهشت بروی بکشانند و هر که دوازده روز روزه گیرد هیچ چیز
 انخدای تعالی نخواهد الا آنکه از ابوی دهد و هر که پانزده روز روزه
 گیرد گناه گذشته ویرایام روزه و درجه است که در ماه رجب شبان روزی
 هست که هر که آن روز روزه دارد و آن شب قیام کند چنان باشد که
 صد سال روزه داشته باشد و در آن روز مرا پیغمبر فرستادند و آن شب
 در روز نیست و هفتم است و درجه است که هر که روزی از ماه رجب چهار
 رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار و الحمد چنان باشد که
 هزار مرد را از غرنزدان اسمعیل علیه السلام آزاد کرد روز قیامت شفقت

خود هفتاد مؤخر باشد و فضیلت این بسیار است و انشود فی الله
عنه کوید که پیغمبر علیه الصلوة والسلام چون ماه رجب در آمدی گفتی
اللهم باریک لنا فی رجب قسطنین و بلغنا شهر رمضان و آتینا
علی الصیام فالقیام و تلاوة القرآن و حفظ اللسان و غیر البصر
و لا یجتمعا حفظنا منه للرجوع و التمس و در خجاست از پیغمبر علیه
الصلوة والسلام که ماه رجب ماه تسبیح است و ماه شعبان ماه صلوة است
برین و ماه رمضان ماه استغفار است و علی گفتند فضل رجب در دهه
اول است و فضیلت شعبان در دهه میانه و فضیلت رمضان در
دهه آخر دعا استفتاح و شرح ام داود فاطمة بنت عبد الله بن ابراهیم
بن الحسین بن الحسن بن علی بن ابی طالب رضی الله عنهم اجمعین گفت است
که ابو جعفر منصور که خلیفه دهم انال عباس بود فرزند داود بگرفت
داود را در بند کرد مدتی بگذشت و من از حال او هیچ چیز نمی شنیدم و پیش
اهل عبادت و صلی می رفتم و از ایشان بدعا یاری می خواستم یک روز
پیش ابو عبد الله جعفر بن محمد الصادق رضی الله عنهما رفتم گفت مرا

خبر ده که داود بسرتو چه حالست گفتم مدتی است که شن جدا شده
و از هیچ خبر نشدم گفت چرا دعا استفتاح کنی که درها آسمان بکشایند
در حال دعا ترا اجابت کنند و هر که این دعا کند نباشد او را آفت
اجابت و بهشت ام داود گوید گفتم ویرای امام مسلمانان این دعا را
چگونه کنم گفت ای ام داود ماه رجب نزدیک آمد و آن ماهی است که در
دعاها مستجاب شود سه روز ازین ماه روز یکم سیزدهم و چهاردهم و
پانزدهم و فردا غسل کن بوقت زوال و هشت رکعت نماز و ال یا بکن و رکوع
بجود نیکو و در رکعت اول بعد از فاتحه قل یا ایها الکافرون بخوان
و در دوم بعد از فاتحه قل هو الله احد و در هشت رکعت دیگر آنچه دوست
داری از قرآن پس غان پیشین بکن و پس از غان پیشین دو رکعت بکن
و پس ازین دو رکعت هشت رکعت بکویع بجود نیکو بکن بوقت خود
و آن چنان که ششسته باشی برابر قبله سوره الحمد صد بار بخوان و سوره
قل هو الله احد صد بار و آیه الکرسی ده بار پس سوره الانعام و سوره
بنی اسرائیل و سوره الکاف و کهی قص و طه و لم تنزل و یس و لقمان

وص وحم البعد وحم عسق وحم الزخرف وصم الدخان وانا فتحنا
واذا افغت وسورة الحشر والملك ون وهل اتي على الانسان
وان اذا السماء انشقت نأاض قرآن بجوان بسرائر دعاجن صدق
الله العظيم لا الذي لا اله الا هو الحق القيوم بديع السموات والارض
ذو الجلال والاکرام الخليم الكريم الذي ليس مثله شئ في حق الخلق
البصير الخبير العليم شديد الله الا هو قائل لا اله الا هو قائل لا اله الا هو
العليم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم وبغيت ان نسل بسم الله
وصدقت انبياءنا وانا بذلك من الشاهدين اللهم لك الحمد
ولك الجود ولك الفجر ولك النعم ولك الرحمن ولك العزة
ولك القهر ولك العفوان ولك المهابة ولك العظمة ولك
التعديس ولك التهليل ولك التكبير ولك ما يرى ولك ما لا يرى
ولك ما فوق السموات العلى وما تحت الارض ولك الآخرة
السفلى ولك الآخرة والاولى ولك ما ترى من الشاء ولك
للهد والسكن ولك الكرم والاحسان والتعظيم ولك الامانة

لك

لك الكبرياء اللهم صل على محمد عبدك وبنيتك قدسك واهل
بيت صفوتك وخيرتك من برتيك وصل عليهم اجمعين اللهم صل
على محمد وعلى آل محمد وعلى جبرئيل امينك وعلى جبرئيل والقيوم
على اميرك لطاع في سمواتك ومحال كراماتك وللخير ليلك واليك
الامر لا نبينا اليك للدعير على اعدائك اللهم صل على محمد وعلى
آل محمد وعلى ميكان ملك رحمتك والخالق لراقتك ولا المستغفر
لاهل طاعتك اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى استرايل حاميل
عزيتك وصاحب الصبور للشر لا يرك الويل للشقي من خبيثك
اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى عذراكل قابض اذواج الخلايق
باسمك وصل على حملة من شدة الظاهرين وعلى السقير الكرام ابرو
وعلى ملائكتك للقرين وانبيائك وللمرسلين وعبادة الصالحين
وعلى مشايخ الطيبين على دعاء المؤمنين وعلى ملائكة الجنان
خزنة التبرين وملوك الموت والاعوان وعلا للملكات الكرام
يا ذا الجلال والاکرام اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وعلى ابينا

حَسْبُكَ بِحَسْبِكَ وَاتَّخِمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَافْرَادِي وَخُصُوعِي بِبَيْنِ يَدَيْكَ
 وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَفَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دَعَا الْخَائِفِ الدَّلِيلِ الْخَائِفِ
 لِلشَّفِيقِ الْبَاسِ الْفَقِيرِ الْبَرِّ الْخَائِفِ الْعَاثِرِ لِلْمُسْتَجِيرِ الْفَقِيرِ بِذُنُوبِهِ
 لِلْمُسْتَغْفِرِ مِنْ خَطِيئَتِهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَهُ الْيَقْتَةُ وَدَفَعَتْهُ أَحِبَّتَهُ
 وَعَظَمَتْ جَبِينَتَهُ دُعَاءَ حَرِيقٍ غَرِيقٍ بَاسٍ مُسْتَكِينٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ
 مُسْكِينٍ مُسْتَجِيرٍ بِكَ اللَّهُمَّ وَاشْهَدْ أَنَّكَ مَالِكٌ لِلْمَلِكِ وَأَنَّكَ
 تَاعِلٌ مِمَّا تَشَاءُ مِنْ أَسْمَاءٍ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاسْأَلْكَ
 حُرْمَةَ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالشَّعْرِ الْحَرَامِ وَالزَّكَاةِ وَالْفَقْرَ
 وَالشَّاعِرِ الْعِظَامِ وَفَتَبِ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ يَا مَنْ
 وَهَبَ لَكَ مَشِيئَتَ يَا بَرَاهِيمَ يَا مُفِيلَ وَيَا مُنْحَقَ يَا مَنْ دَعَا
 يُوْسُفَ عَلَى عِقُوبَ يَا مَنْ كَشَفَ الْبَلَاءَ عَنْ أَيُّوبَ يَا آدَمَ مَوْسَى
 إِيْمَهُ يَا زَايِدَ الْخَضِرِ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي تَالِبٍ يَا مَنْ سَلَّمَ لِي يَا مَنْ
 وَهَبَ لِي كَرَامَتِي يَا حُجَّتِي يَا مَنْ تَبِعَ عِيسَى يَا حَافِظَ بَنَاتِ ابْنَةِ شُعَيْبٍ
 يَا هَلْ كَامِلٌ وَلَدِ مُوسَى يَا أَهْلَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ

تغفر

أَنْ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُجِبَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُفَضِّلَ لِي
 رِضْوَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَاحْسَنَانَكَ وَأَمَانَتَكَ وَجِنَانَكَ وَأَمَانَتَكَ
 عَنْ كُلِّ عِلْقَةٍ أَنْ تُرْفَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ ذُنُوبِي أَنْ تُفْتَحَ لِي كُلُّ بَابٍ
 يُؤْتِي لِي كُلَّ صُعْبَةٍ وَتُسَهِّلَ عَلَيَّ كُلَّ عَسِيٍّ وَتُخَيِّرَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ
 بِسُوءٍ وَتُخَيِّرَ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتُسَخِّرَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَحَاسِدٍ وَمَا كَرِهَ
 وَمُعَانِدٍ وَتُكَفِّرَ كُلَّ خَلْقٍ يُرِيدُ بِي وَيُوَلِّدِي وَأَعِزِّي السُّوءَ
 وَجُورَ الْبَغِيِّ وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَبِشْغَلِ الْفِكْرِ وَيُلَبِّسْ عَنِّي عِبَادَتَكَ
 يَا مَنْ أَلْجَمَ الْجَنِّ لِلصَّالِحِينَ وَفَتَبَ عِقَابَهُ الشَّيَاطِينَ وَأَذَلَّ رِقَابَهُ
 لِلْمُجْتَبِينَ وَدَعَا شَيْطَانِ الْجَنِّ وَالْأَنْسِ عَنِ الْمُسْتَغْفِرِينَ أَسْأَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَبِشَهِيدِكَ بِمَا تَشَاءُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عِدَّةَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ وَأَضْعَا ذَلِكَ
 كُلَّهُ فِي الْأَضْعَانِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ وَأَنْ تُجْعَلَ قَضَائِي حَاجَتِي
 مِمَّا تَشَاءُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَسْجُدُ لَكَ بَرَزْمِينَ بِرُخ
 دَر خَالٍ مِنْ بَالٍ وَبَكْوَى دَر بِحُجُودِ اللَّهِمَّ لَكَ سَجْدَتُكَ وَبِكَ

والاحص

آمَنْتُ بِكَ فَادْعْ عَجْرِي وَضَعِفِي وَذَلِي وَفَاقَتِي وَفَلَدِي حَيَايَ وَنَصْرِي
إِلَيْكَ وَحَاجَتِي لَكَ دَارِي بِخَوَاهِ وَجِدْ كُنْ لَكَ بِرِدْ وَجْهِي خُودِي بِكُشَايِ
وَفَضْلِي وَغَنَمِي نِيكِي مَا كَذَا كَرْدِ سَتِ بَلَقِي بِلَاكُنْ وَكَدَا شَكِ ارْخِشْتِ بِيَايِ
وَبَدَلْتِ بِلُزْدِ آن نَشَانَهُ اجَابَتِ دَعَايَا شَدِ وَخُذْ كُنْ اَزَانِ كَلَامِ دَعَا
كُشَايِ آمُوزِي كَلَامَهُ دَر حَقِّ خُدَايِ كَار كُنْدِ چَه نامِ بَر دَكْتَرِي خُدَايِ دَرِي
دَعَا سَتِ آن نامِ كِه اَوَّلَا اَكْر بَدَانِ بَخَوَانْدِ اجَابَتِ كُنْدِ وَهَر چَه بَدَانِ اَزِي
بَخَوَانْدِ بَدَهْدِ وَكَو اَسْمَانِ وَرُزْمِي وَدِيَا هَادِ بِشِ حَاجَتِ وَمَرَادِ نَقِ
بَاشَدِ خُدَايِ عَزَّ وَجَلَّ رَسِيدِنِ بَآن تَرَا سَمَلِ كُنْدِ بَس بَدَانِ اِي مَادِدِ دَانِ
كِه اَكْر دِيَوَانِ وَآدَمِيَانِ مَهْدِ شَمَانِ نَقِ بَاشَدِ خُدَايِ عَزَّ وَجَلَّ تَرَا كَفَايَتِ
كُنْدِ وَمُؤْنَتِ اِي شَانِ وَكِرْدِ نَمَا اِي شَانِ نَزَمِ كُنْدِ تَرَا اَمْدِ دَا وَدَكُفَتِ دَعَا
بَاز نَوْ شَمِ وَصَبْرِ كِرْدِ نَامِ وَجِبِ دَا اَمْدِ وَچَا كِه نَزْمُودِه بُوْدِ نَدِ
مُ چَانِ كِرْدِ بَس بِخَفْتِ دَا اَهْزِ شَبِ دَر خَوَابِ دِيدِ مَكُ كُوشِيَا بَا مَلَايِكِه
وَپَس بَرَانِ وَصَدِيقَانِ وَشَمِيدَانِ وَصَلْحَانِ وَمُحَمَّدِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ غَار كِرْدِ بُوْدِ مَسْمُوكُفَتِنْدِ يَا اَمْدِ دَا وَدِ مَرْدِه بَادِ كِه بَا اِي شَانِ كِه

می پویی

می پویی از برادران و یاوران استغفار میکنند ترا و بشادت می دهند
برداشتن حاجت تو و بشادت باد ترا که حق سُجَّانَهُ و تعالی فرزند
ترا نکمی دارد و باز تو می رساند من از خواب بیدار شدم و از آن ساعت
که باز نکمی داشتم تا فرزند باز من رسید چندان در تنگ پیش برد که
مسافت راه از عراق تا مدینه و چون باز من رسید از حال وی پرسیدم
و جواب گفت که من محبوس بودم در تنگ ترجایی و سخت تر بندی و دُغْمِ
جب در خواب دیدم که گویی دینار بمن باز کشادند و ترا دیدم ای مَادِدِ
که بر حصیر غار نشسته بودی و پیرامن تو مروان چند بودند من بر آسمان
باز نهاد و بایما ایشان در زمین و جامها سبز پوشید و شمع می کردند
یکی از ایشان که نیکو وی تر بود و پاکیز تر و بوی وی خوشتر بر حلیه
که جد من محمد مصطفی بود صلی الله علیه و سلم و گفت ای بس عجب
صالحه مرده ترا باد که الله تعالی دَعَا مَادِدِ نَقِ دَر حَقِّ نَقِ مَسْجَابِ كِرْدِ
من بیدار شدم و کسان خلیفه بر در زندان بودند و مرا پیر و آویدند
در میان شب و بندها آهن از من بر گرفتند و مرا پیش خلیفه بردند

وینگی کرد باسن به بنوا هزار دهم داد ام داد و گفت یا جعفر بدستی
 که باری تعالی مرا بپرکت این دعا شناسا کرد اینداگر بعید رجب این
 دعا کنند شاید گفت بلو در هر وقت که باشد فاضلت روز عرفه است
 و هم چنین روز جمعه و بدستی که کنند این دعا و غانه شوند فادع
 نشده باشد که ویرایا مرزد و مستحب است که چون غار کند سطلند
 روزه گیرد و اگر نتواند آن روزه که دعا کنند که چنین فاضلت و الله للوفی
 فصل در غارها رجب انس بن مالک رضی الله عنه روایت کند که
 رسول خدا صلی الله علیه و سلم گفت که هیچ مرد مؤمن و رزق مؤمنه
 نباشد که شب اول و رزاق ماه رجب سی رکعت غار کند در هر رکعت
 یکبار الحمد و یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله احد بخواند
 الا که خدای تعالی آنها را وی جمله بیامزد و کوچک و بزرگ او را از صلی
 نویسند و هر که خدای تعالی توفیق دهد و شب اول و رزاق اول از رجب
 و حیانه ماه رجب و آخر ماه این غار بکند از نفاق بری گردد و بکلام
 از دنیا بر شود و هر که شب چهارم از رجب ده رکعت غار کند و در
 هر رکعت

شب دوم از رجب ده رکعت غار کند و در هر رکعت یکبار الحمد و سه بار قل هو الله احد بخواند
 و در هر رکعت یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله احد بخواند

و هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار اذا جاء نصر الله و بخواند خدای تعالی در بهشت
 ویرا خانه بنا کند در از نوافه بنا آن هفت بار زیادت تر از دنیا و هر که
 شب چهارم از رجب ده رکعت غار کند و در هر رکعت اقل یکبار فاتحه و قل
 اعوذ بر رب الفلق بخواند و در دهم بعد از فاتحه ده بار قل اعوذ بر رب
 الناس هفتاد هزار ملک از آسمان فرود آیند و ثواب او را می نویسند تا آن
 روز که از دنیا برود و هر که شب پنجم از رجب شش رکعت غار کند و در هر
 یکبار الحمد و پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی ثواب چهل هزار
 پیغمبر و چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق بوی دهد هر که شب ششم از رجب
 ده رکعت غار کند و در هر رکعت بعد از فاتحه هفت بار آیت الکرسی
 بخواند منادی ندا کند از آسمان که ای بند خدای تو دست خدای
 بحقیقت و بر حرفی یک برادر مسلمان در کار وی کنند ویرا بنویسند
 هفتاد هزار نیکی کران تر از کوهها زمین هر که شب هفتم از رجب چهار
 رکعت غار کند و در هر رکعت بعد از فاتحه قل هو الله احد و معوذتین
 هر یک سه بار بخواند خدای تعالی او را در سایه عرشش برادر در روزی که

چنانچه سایه دیگر نباشد و ثواب هفتاد هزار شید بوی دهد
و هر که ششم از رجب ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه
قل یا ایها الکافرون و معوذتین هر یکی ده بار بخواند خدای تعالی ثواب
ششادگان و صابران بوی دهد و بلند کند نل و میانه صدیقان
و هر که ششم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از الحمد
بخ یا ابوالحکم بخواند از جای خود برین ساخته باشد که تعالی ویرایا میزند
و هزار رحمت بوی فرستد و هر که ششم از رجب ده رکعت نماز
کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه ^{بر او} قل یا ایها الکافرون خدای تعالی
از بهشت او را کوشکی برافرازد از یک دانه یا قوت سرخ گفتند یا رسول
صلی الله علیه و آله آن چند است گفت چندانکه از مشرق تا مغرب هفتاد بار و بدان
کوشک مقصد هزار عرفة است هر عرفة فراختر از دنیا میانه از دوزیم
و زمزم و در هر کوشکی بعد دستار کان آسمان خاند است و هر که ششم
یازدهم از رجب ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و بلند
بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی چندان ثواب بوی دهد که آنکس که

تقدیر و بخیل و زبور و فرقان خواند است و منادی ندا کند از این
عشک که ای بند کاران سر که خدای تعالی تو را بیامرزد و هر که ششم
دوازدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه ده بار
امین الرسول بخواند خدای تعالی بوی دهد ثواب آنان که امر معروف
و نهی منکر بجای آورده باشند و هفتاد بند از فرزندان اسمعیل علیهم
السلام از آذر کرم باشند و خدای تعالی هفتاد رحمت بوی دهد و هر که ششم
سیزدهم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه یکبار
والله یات بخواند و در هر رکعتی بعد از فاتحه یکبار الهیکم خدای تعالی
ویرایا میزند و اگر چه نافرمانی مادر و پدر یا کرد باشد و هر که چهاردهم
شب از رجب چهار رکعت نماز کند و بعد از فاتحه یکبار قل یا ایها
الکریم یا ارض سورت بخواند بدان خدای که مرا پیغمبری بحق فرستاد که
اگر گناه وی پیشتر از عدد ستاره های آسمان باشد از غان فایز نشود الا
پاک از گناه باز گردد و چنان باشد که جمله کتابها که خدای تعالی
به پیغمبران علیهم السلام فرستاد خوانند و هر که ششم پانزدهم از رجب

سی رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار الحمد و در بار قل هو الله احد
بخواند خدای تعالی ثواب هفتاد شتید بوی دهد و روز قیامت
بیاید و نوری اهل جمع را روشن دارد چنانکه از مکه تا مدینه
و هر که شب ششم از رجب دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه
شهادت الله و قل هو الله احد و معوذتین هر که ده بار بخواند خدای
تعالی گوید بملا یکتا که گناه این بند بیاورد بیدم اگر چه پیش از گناه
خاسران باشد و هر که شب هفتم از رجب دو رکعت نماز کند و در
هر رکعت یکبار الحمد و سه بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی گناهها
وی بیاورد اگر چه زیادت از ستار آسمان باشد و هر که شب هشتم
از رجب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه ده بار انا
اعطینا بخواند خدای تعالی بعد دستارها آسمان کو سگناه بوی دهد
در بهشت و هر که شب نهم از رجب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت
بعد از فاتحه پنج بار آمین الکرسی و بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی او را چندان ثواب دهد که بموسی علیه السلام داد و تا نزد شمس

هر روز ثواب شصت و بیست و یک بوی دهند و بعد از وفات وی هر روز
عبادت هزار ساله و بیست و یک بوی دهند و هر که شب یستم از رجب دو رکعت نماز
نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه پنج بار انا اعطینا بخواند خدای
تعالی چندان ثواب بوی دهد که مثل ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی
صلوات الله علیهم و هر که شش دیوان و آدمیان بوی نرسند و هر که
شب یست و یکم از رجب شش رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه
ده بار انا اعطینا الکرسی و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی بکرامت کاتبین فرماید پنج گناه بوی نوبینند و یکی وی نویسند
تا سال دیگر و هر که شب دهم از رجب و شش رکعت نماز کند و در هر
رکعت یکبار الحمد و هفت بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ
شود ده بار بگوید اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم و ده بار گوید
استغفر الله از دنیا زود تا جای خود در بهشت بیند و هر که شب یازدهم از رجب
و اسلام باشد و بیست و یک ثواب هفتاد و پنج بدهند و هر که شب بیست و یکم از رجب
دو رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار والضحی بخواند خدای تعالی

نواب هفتاد حج بوی دهد و چنان باشد که غار بهر از جنان کرده باشد
و هر که شب چهارم از جیب چهل رکعت نماز رکعت کند و در هر رکعت یکبار
الحمد و یکبار اسمائت رسول و یکبار قل هو الله بخواند خدای تعالی ویرا
هزار یکی بنویسند و هزار درجه ویرا بیفزایند و هزار بدی از دیوان
وی محو کند و سلامت او را روزی کند در دنیا و چنان بود که شب
قد دریافت باشد و هر که شب پستیم از جیب پست رکعت نماز کند
و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
او را نیکو دارد از ترس و ملک مال و از جای برخیزد تا خدای تعالی ویرا بپسند
شب پستیم از جیب پاد رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار
الحمد و چهل بار قل هو الله احد بخواند ملکان دست در دست وی دهند
و هر که ملکان دست در دست وی نهند ایمان باشد انصاف و تواضع
و حساب و هر که شب پستیم از جیب تا آخر ماه هر شب دوازده رکعت
نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه ده بار سبح اسم و ده بار انا انزلناه
بخواند و چون از نماز فارغ شود صد بار بگوید استغفر الله خدای

در هر روز

ویرا برافزاید و زنج بنویسد و کلاهها وی بپارزد ویرا از ثواب ملائکه
نصیبی بدهد و چون از کوپردن آید روی او چون ماه شب چهارده باشد
در عاز شب راه و اولاد سعیدان پستیم
در هر شب از پسر صلی الله علیه و سلم که جبریل علیه السلام در آمد در شب نیمه شعبان
رکعت یا محمد برخیز و نماز کن دعا کن که امشب شی بهت که سینصد دراز
رکعت بکشایند از شام تا بام و خدای تعالی همه مؤمنان را بپارزد مگر
قوم مشرک من هر کسی که کینه برادر مسلمان در دل دارد و در جیب
دیگر بگوشش تنی کسی که دایم فرخورد و دایم زنا کند و دائم بداد دهد و کسی
که نافرمانی مادر و پدر کند و کسی که صومت گری کند و کسی که سخن چینی
کند و درین شب اعمال بندگان با آسمان برین فرسود که هر که در شب
شعبان هزار بار قل هو الله احد بخواند صد رکعت نماز بخواند
هر رکعت ده بار خدای تعالی صد فرشته بوی فرستد در جواب سوسه شبانه
و سوسه غیری را از آتش دوزخ و سی نگه دارند از کناه کبایر و این ورد
بگوید اللهم انی اسألك باسمک الاعظم رضوانک الا کبرید قل هو الله

ابن شریک

قل هو الله احد

احد بخواند و رسول عليه الصلوة والسلام ملازم اين دعا شود
 پيوسته مي خواند خاصه در شب نيمه شعبان نيکوي خاقت بجای
 و مردن مبعادت بمهادت را و توفيق خیر و دعا اینست **اللهم**
لَئِنْ وَ الْآيِنِ عَلَيْنَكَ يَا ذَ الْجَلَالِ وَ الْآكِزِ يَا ذَ الطَّوَالِ الْاَلِ
اَلَا اَنْتَ يَا اَهْلَ الْاَلْبَیْثِیْنِ وَ یَا عَاجِلَ الْمُجِیْزِیْنِ وَ یَا حَیُّ
لَظُطْرِیْنِ وَ یَا اِلَهَ الْوَلِیْنِ وَ الْآخِرِیْنِ اَللّٰهُمَّ یَا ذِ الْاَنْتَ
کَتَبْتَنِيْ عِنْدَكَ فِیْ اَیْرِ الْکِتَابِ شَقِیًّا فَافْخْ عَنِّيْ سِمْ الشَّقَاءِ وَ
تُبِّتْنِيْ عِنْدَكَ سَعِیْدًا اِنْ کُنْتَ تَتُبِّتْنِيْ عِنْدَكَ فِیْ اَیْرِ
اَلْکِتَابِ مَحْرُوْمًا مَقْشَرًا عَلَی الرَّزْقِ فَادْفَعْ عَنِّيْ حِرْمَانِ
وَ تَقْصِیْرٍ وَ رِزْقٍ وَ اَلتَّبِیْ عِنْدَكَ سَعِیْدًا مَوْسَعًا عَلَی الرَّزْقِ
مَوْقِفًا لِّخَيْرٍ فَاِنَّکَ قُلْتَ فِیْمَا اَنْزَلْتَ عَلَی نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِ الصَّلَاةُ
وَ السَّلَامُ وَ نَحْنُ اِلَهُ تَاِیْسَاءُ وَ یُدْبِتُ وَ عِندَ اَمِّ الْکِتَابِ اَللّٰهُمَّ
تُبِّتْنِيْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْخَلْقِ الدَّائِیِّ وَ فِی الْاٰخِرَةِ وَ دُوْرِیْنِ
 ماه ملوای بسیار فرستد هر روز و هر شب جمعه یا پنجشنبه یاد و شبانه
 نصر من الله و فتح قریب **در المومن**
 یاد جمله

یاد جمله شعبان هزار بار در خیمت که هر که ماه مهر و روز دارد
 بخت با من چون انگشت شبانه و وسط باشد و در هر روزی از ماه
 شعبان دو رکعت غان کند و در هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار سوره الکوش
 و در هر شبی دو رکعت غان کند و در هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار سوره
 الاخلاص خدای تعالی هفتاد هزار گناه از منکر و نیکوتر سازد و چون
 از کور پرورد روی او چون ماه شب چهارده باشد و بطریق چون برق
 بگذرد و بی حساب بیست و دو فصل **در نمازهای شبان**
 انصربن مالک رضی الله عنه کند که رسول صلی الله علیه و سلم گفت که هر که شب
 اول از شعبان صد رکعت غان کند و در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار اذا
 نزلت و یکبار قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود پنج بار سوره
 فاتحه الکتاب بخواند بگو آن که مرا بر اسق بخلق فرستاد که هر که این نماز
 بکند و روز روز دارد خدای تعالی هفتاد هزار گناه بکسیر وی بپارد
 و عذاب کور از وی بردارد و از منکر و نیکوتر سازد و چون از کور پرورد

فصل
 در نماز
 در شب

آید روی او چون ماه شب چهارده باشد و بر هر طایفه چون برق بگذرد
و نامه وی بدست راست وی دهند و ندا کنند ویرانیک جنتی و بوی
دهد صد هزار شهرستان در هشت بهشت و هر که شب ششم از شعبان صد
رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه یکبار قل هو الله احد بخواند
و چون از نماز فارغ شود الحمد قل هو الله احد و معوذتین هر یکی یکبار
بخواند و چهار آیه از اقل البقره بخواند خدای تعالی بکلام الکاتبین فرماید
که سال دیگر گناه بوی ننویسد ما و خدای تعالی از عبادت اهل آسمان
و زمین نپسند بوی دهد و هر که ششم از شعبان دو رکعت نماز
کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و بیست و پنج بار قل هو الله احد بخواند
خدای تعالی هشت در بهشت بروی بکشد و هفت درد و زخم بوی
بخشد بیند و هزار طایفه بوی دهد و دیار خود بوی نماید و هر که شب
چهاردهم از شعبان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه بیست و
پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی ویرانیک جنتی عبادت نماز
سال ننویسد و بهر سورتی که از قرآن هزار شهرستان بوی دهد و ثواب

هزار شمشید بوی دهد و هزار صدیق و گویین سال میرد شمشید باشد و
هزار حاجت ویران کند کمترین آمرزش باشد و در قیامت نشسته نشود
و بر هر طایفه چون برق بگذرد و هر که شب پنجم از شعبان دو رکعت نماز کند
و در هر رکعتی یکبار الحمد و صد بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز
فارغ شود هفتاد بار صلوات بر پیغمبر فرستد خدای تعالی هزار حاجت از
حاجتها دنیا و آخرت وی روا کند و بعد دستارهای آسمان در بهشت
کوشا بوی دهد و در هر کوشی بعد دستارها آسمان سری باشد و بهر
سری بعد دستارها تخت باشد و بهر تختی بعد دستارها آسمان
لحاظها باشد و بهر لحاظها حوی باشد و هر که شب ششم از شعبان چهار رکعت
نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای
تعالی ثواب هفتاد پیغمبر و ثواب هفتاد مجاهد بوی دهد و جان
وی بشمادت بستاند و کور بروی فراخ کند و هفتاد دران بهشت
در کور وی گشایند و هر که شب هفتم از شعبان دو رکعت نماز کند در
رکعت اول یکبار و صد بار قل هو الله احد بخواند و در دوم یکبار الحمد و

و صد بار آید الکسی مستحق آن شود که نازند باشد هیچ کنا بوی تن
و دعاء او مستجاب باشد و خدای تعالی هزار رحمت او روا کند و هر روز
عبادت هزار سال او را بنویسند و هر که شب هفتم از شعبان دو رکعت
غزل کند در رکعت اول بیکبار الحمد و یکبار قل امان است تا آخر سورت
و بماند بار قل هو الله احد بدان خدای که نفس در قبضه قدرت است
که اگر گناه وی بیشتر آنکند دریا باشد از غار پروت نماید الا باک ان
هم گناه گناهها و هر رکعتی هزار گوشک از زمره سبز بوی دهند و ثواب
هزار حج و هزار عمره و غزای بوی دهند و چنان باشد که نود و نیت و لیل
و زبور و فرقان خوانده باشد و هر که شب هفتم از شعبان چهار رکعت
غزل کند و در هر رکعت یکبار الحمد و ده بار اذ جاء نصر الله و جاهد الخدای
تعالی تن او اندر دوزخ آید کند البته و به آیتی ثواب دوازده
ششید از ششیدان مدد بوی دهد و از دنیا پروت نشود تا جای
خود در بهشت پدید و هر که شب هفتم از شعبان دو رکعت غزل کند
در هر رکعت یکبار الحمد و ده بار انا اعطینا الک کوش بخواند خدای تعالی

در بهشت هشت کانه شمس ستا عذاب بوی دهد در هر بهشتی صد هزار
شهرستان از زر و صد هزار شهرستان از سیم و صد هزار شهرستان از
یاقوت سرخ و هر که شب یازدهم از شعبان هشت رکعت غزل کند در هر رکعت
بعد از فاتحه قل یا ایها الکافرون ده بار بخواند سومی باشد حقیقت
در بهشت هفتصد هزار جوی روان بوی دهد و هر که شب دوازدهم از
شعبان دوازده رکعت غزل کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار اللهم
بخواند خدای تعالی چهل ساله کنا وی بیامزد و چهل درجه وی بفرزاید
و بنویسد ویراثه چهل هزار حج و چهل هزار عمره و غزای که پیغمبران کرده
باشد و هر که شب یازدهم از شعبان دو رکعت غزل کند و در هر رکعت بعد
از فاتحه یکبار والین بخواند چنان باشد که هشتاد بنده از فرزندان
اسمعیل آزاد کرده باشد و از گناه پاک شود چون آن روز که دادند از
خدای تعالی بوی دهد هزار شهید و رفیق محمد و ابراهیم علیهم السلام
باشد و هر که شب چهاردهم از شعبان چهار رکعت غزل کند و در هر رکعتی یکبار
الحمد و پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی بنویسد ویراثه چهل

فرزند آدم تا روز قیامت بوی دهد در هر ساعتی از شب و روز
 در روز قیامت هفتاد هزار آدمی را از آنجا که مستوجب دوزخ اند و هر که
 شب پانزدهم از شعبان دو رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار الحمد
 و پنج بار قل هو الله احد و چون از نماز فارغ شود بگوید یا حی یا قیوم یا
 الله الا ولین و الاخرین اغفر لی ذنبی علی انک انت التواب الرحیم
 خدای تعالی گناههای وی بیامرزد و هزار یکی ویران نمیند و هزار یکی
 از دیوان وی محو کند و هزار درجه ویران یغزاید و چندان ثواب دهد ویرا
 که اگر اهل آسمان زمین جمع شوند صفت آن نتوانند کرد و روایتی هست
 که شب چهارم و پانزدهم و شانزدهم هر شب صد رکعت نماز کند چنانکه
 گفته شد و فضیلت این بسیار آمد است و هر شب شانزدهم از شعبان صد
 رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار الحمد و در بار قل هو الله احد بخواند خدای
 تعالی چندان ثواب بوی دهد که نثرای موسی علیه السلام الا که مشرک
 باشد یا کینه دار یا خمر خور یا دهم برید و حسن بصری رضی الله عنه
 گفت از سه تن از صحابه رسول علیه الصلوٰه و السلام شنیدم که هر که این
 نماز کند

شب پانزدهم

نماز کند خدای تعالی هفتاد نظر بوی کند و هر نظری هفتاد حاجت
 وی بکند و کمتر آن باشد که ویران یغزاید و هر که شب پانزدهم از شعبان
 چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و هشت بار قل هو الله
 بخواند خدای تعالی چندانکه ثواب بیغز نیست علیه السلام بوی دهد و در
 شب پانزدهم از شعبان ده رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و پنج
 بار قل هو الله احد بخواند بخواند حق تعالی جمله حاجتهای وی که در دست
 بخواند روا کند گفتند یا رسول الله اگر بدیخت باشد باری تعالی
 شقاوت از وی محو کند ویران سعید باز کند و اگر دستان شب بیدار
 شنیدم و هر که شب پانزدهم از شعبان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی
 یکبار الحمد و پنج بار قل اللهم مالک الملك بخواند خدای تعالی گناههای
 وی بیامرزد که گذشته و آیند بجز حرق از قرآن ثواب یک سجده و یک عمر
 بوی دهد و شفاعت هفتاد مؤمن بوی بخشد و هر که شب پانزدهم
 از شعبان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و بیست و چهار بار اذا
 جاء نصر الله بخواند از دنیا پیرون نزد تاجای خود در بهشت پند

ویرا با کرام برآید برانگیزند که هرگز عصیان حق نگردد باشد و هر که
از شعبان هشت رکعت نماز کند در هر رکعتی بعد از فاتحه
الحمد لله احد بخواند و معوذتین بر یکی بکند بخواند خدای تعالی بعد از
نثارها آسمان و پیرایگی بنویسند و بدو رکعت هفتاد و صفت از ملائکشان
بیاورد و بشارت دهد و پیر برضای خدای تعالی و هر که شب سیم از شعبان
دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار قل یا ایتما الکافرون
و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی نام وی در برید و صدقیان
بنویسند و تا آنکه باشد ثواب و برای بنویسند و هر که شب سیم
از شعبان دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار اذان و اذکار
بخواند خدای تعالی کین و غش از دل وی برون کند و ثواب هفتاد و چهار
صدیقان و پیرا واجب شود و در قیامت که ویرا از کور برانگیزند و پیش
چون ماه روشن باشد و هر که شب چهارم از شعبان دو رکعت نماز کند و در
هر رکعتی بعد از فاتحه پنج بار اذکار الحمد بخواند خدای تعالی هفتاد و چهار
حاجت دنیا و آخرت و پیرا واکند و پیرا از دوزخ آزاد کند و از عذاب

کورس

این کرداند و حساب وی آسان کند و لا اله الا الله کویان همیشه
شود و هر که شب پنجم از شعبان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی
بعد از فاتحه یکبار الحمد بخواند خدای تعالی چندان ثواب بوی دهد
که بایشان میدهد که امر معروف و نهی منکر ای می آورند و ثواب هفتاد
مرد عا و در مسجد الحرام و مسجد مدینه بوی دهند و هر که شب ششم
از شعبان دو رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و ده بار آمین الرحمن
بخواند خدای تعالی و پیرا عافیت دهد از آفات دنیا و آخرت و در روز
قیامت چون از کور بریزد و شش نوبت بایوی باشد از پیش و پس راست
و چپ و بالا و زیر و بر عذاب و حساب نباشد و هر که شب هفتم
از شعبان تا آخر ماه هر شب دو رکعت نماز کند و در هر رکعت اقل بعد از
فاتحه ده بار سبح اسم ربک الاعلیٰ بخواند و در هر رکعت ده مرتبه بعد از فاتحه
ده بار سورت اقرآن با شیم بکند خدای تعالی هزار یکنی و پیرا بنویسند
و هزار بدی از وی محو کند و هزار درجه و پیرا بفرزاید و هزار از کله کار
در کار وی کند و چون از کور برون آید روی وی چون ماه شب چهارم باشد

و ثواب این غز بسیار است ^{در ماه رجب و اوایل ماه رمضان} و در هر شب که هر کس در رمضان
پیغمبر صلوٰه الله و سلامه علیه فرمود که هر که ماه رمضان در روز دارد هر شب
از ماه رمضان بیست رکعت نماز تراویح کند با امام در هر رکعت یکبار الحمد
و یکبار قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود دو رکعت دیگر کند در هر
رکعت یکبار الحمد و سه بار قل هو الله احد و چون سلام دهد سی بار بگوید
لا اله الا الله صلیه فاحق سبحانه و تعالی بفرماید تا بیست و چهار هزار بار
از دیوان وی بسنزد و بیست و چهار هزار یکی بنویسند و بیست و چهار
هزار درجه برافزایند و او آن دهد که عمر برقی الله عنه داد نداشت
یا رسول الله عمر را چه داد نداشت سه شصت هزار اند و بیست و شش هزار
سی بار فراختر ازین جهان از مشرق و مغرب و تراویح در رمضان بسوزانست
خفتن و پیش از و ترستی است که یاران رسول صلی الله علیه و سلم و رضی عنهم
بر آن اتفاق کردند و موافقت نمودند و پیغمبر صلوٰه الله و سلامه علیه فرمود
که هر که روز از رمضان دو رکعت غز کند و در هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار
آیه الکرسی بخواند در هشت چندان بوی دهد که هیچ کوشش نتواند یافت

و هر چه ندید از حور و قصور و الوان نعمت و در خبر است که هر کس در رمضان
سه سمان بارون بکشد و همان کند حق تعالی او را درجه الفردوس
درجه عدن و جنة النعیم همان کند و سنت است که چون روز بکشد
بگوید اللهم لك حمت و بك آمنت و على ذنبي قاتل افطرته و عليك توكلت
يا واسع المغفرة اغفرني و درین ماه بسیار گوید استغفر الله اللهم انی اسألك
الجنة و اعوذ بك من النار و هر کس تا درین ماه هفتاد بار بفرماید
قل هو الله احد بر خواند و در هر صبح هفت بار یا سانه بار بگوید لا اله الا الله
الحق القیوم الغایم علی کل نفس عاکب و در هر شب رمضان این دعا کند
اللهم امددنی فی عمری و رزقی و رزقی و بکفنی املی و فحش فی جمعی فانک
خیر الما تشاء و یثبت و عیده اتم الکتاب و در شب نهد از شبها طاف دهد
دهم آخر خاصه در بیست و هفتم و بسیار گوید اللهم انک عفو الخوف
فاغفر عنی و هر که شب نهد سلجبار بگوید لا اله الا الله صلیه قادر بر
بار اول کنه وی بیامرزند و در دوم ویرا خلاص دهند از آتش و در
و در بار سوم ویرا در بهشت کنند و در خبر است که هر که شب قدر قیام

کند و خنبد حق تعالی گناه گذشته وی بپارزد و هر که دور کمت نماز کند
دین شب بهتر از هزار ماه آنست که در بنی اسرائیل در ماه خدای شش روز
همه روز برون بود و همه شب در قیام و گویند بوی این کس بوشع بن یونس
بود و گویند شمعونی بود و اگر در شب هزار بار یا انزلنا بخواند فضیلت و
ثواب آن بسیار است و انس گویند که پیغمبر علیه الصلوة والسلام گفت شب
قد جبریل فرو آید با جمیع ملائکه و نماز کنند و سلام می دهند و هر که
که برای باشد یا از نشسته از مؤمنان جز کسی که بجای آب باشد و بقول
ابو سعید خدی رضی الله عنه شب قد پلست و یکم است و میل امام
شافع رضی الله عنه بهین است و ابی بن کعب رضی الله عنه سوگند خود
که شب قد شب پلست و هفتم است و در مسند ابی عیسی فقیه امام النبی
مهرجی در کتابی آورد که حدیثی هست که در سه واجب و شنبان و
رمضان هر بار سوره فاتحه و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله
احد و معوذتین و آیت الکرسی و سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
والله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و اللهم صل علی محمد و علی
آل

در این شب هر که صد مرتبه یا انزلنا بخواند
در هر روز یکصد مرتبه یا انزلنا بخواند
در هر شب یکصد مرتبه یا انزلنا بخواند
در هر روز یکصد مرتبه یا انزلنا بخواند
در هر شب یکصد مرتبه یا انزلنا بخواند

یکبار از انزلت و در سیوم یکبار یکبار الحمد یکبار الحمد و چهارم
یکبار الحمد و یکبار یا اعطینا که الکوش خدای تعالی بحر فی که فرستاد و
فرار هزار یکی ویران بوسید و هر که شب سیوم از رمضان چهار رکعت نماز
کند در میانه شب و در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و شش بار
قل هو الله احد بخواند و چون از نماز فارغ شود سه بار آیت الکرسی
بخواند اگر در شب یازدهمین ماه یا درین سال از دنیا بشود ششید باشد
و هر که روز سیوم از رمضان چون آفتاب بالا آید چهار رکعت نماز کند
در هر رکعت یکبار الحمد و سبحان یا انزلنا و سه بار یا اعطینا که الکوش
بخواند چون از نماز فارغ شود ده بار استغفار کند و ده بار بگوید
اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و یم خدای تعالی گناههای وی بخما
بجمله بپارزد و هر که شب چهارم از رمضان دور کمت نماز کند در هر رکعت
یکبار الحمد و سه بار یا انزلنا بخواند و چون از نماز فارغ شود
هفت بار قل هو الله احد بخواند هفت بار درود پیغمبر صلی الله علیه
و سلم فرستد چون از کوب بخیزد اقرار وی مبکر صلی الله علیه و سلم

والسلام پسند و دیگر روی ابراهیم خلیل صلوة الله علیه وهر که
 از رمضان در رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار
 آیت الکرسی و سه بار قل یا ایها الکافرون و چون از نماز فارغ شود
 بار قل هو الله احد بخواند تا هفتاد و نه بار هرگاه که بگوید شصت و نه
 و چون ببرد غنیمت باشد و هر که شب یحیی از رمضان چهار رکعت نماز کند
 در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و شش بار قل هو الله احد
 و در دوم یکبار الحمد و شش بار یا انا اعطینا الک الکوثر و در سیم
 یکبار الحمد و شش بار قل اعوذ برب الفلق و شش بار قل اعوذ برب الناس
 بخواند مگر از آسمان ندا کند که بیدای بنده خدای تعالی گناه هفتاد و نه
 و آینه نقیصه نبرد و هر که روز یحیی از رمضان چهار رکعت نماز کند و شش
 انیم و در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و سه بار قل هو الله احد
 بخواند و چون از نماز فارغ شود سی بار بگوید اللهم صل علی محمد و آل
 آن محمد و سید و ثواب بادر و پدید دهد حق ما در پدید کنان در حق
 و هر که شب یحیی از رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار

یا کل

فرض من الله و فتح قریب

الحمد و یکبار آیت الکرسی و پنج بار قل هو الله احد و در دوم یکبار الحمد و یکبار
 آیت الکرسی و پنج بار قل هو الله احد یا ایها الکافرون و در سیم یکبار
 الحمد و یکبار الحمد الله پنج بار قل اعوذ برب الفلق و در چهارم یکبار الحمد
 و قل اللهم مالک للک و پنج بار قل اعوذ برب الناس بخواند و چون از نماز
 فارغ شود ده بار قل هو الله احد بخواند و در چهار صلوات بر رسول علیه
 الفلق و السلام فرستد از جای بخیزد تا خدای تعالی ویرایا مرزد و
 هر که روز ششم از رمضان در رکعت نماز کند بعد از نماز پیشین و
 در هر رکعت یکبار الحمد و پست و پنج بار قل هو الله احد بخواند و چون
 از نماز فارغ شود پست و پنج بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
 شما گناههای بیامرزد و هر که شب یحیی از رمضان در رکعت نماز
 کند و در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار معوذتین و یا نزلده بار قل هو
 احد بخواند و چون از نماز فارغ شود سجود کند و در سجود هفت بار
 بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم خدای تعالی در هر رکعت
 ثواب پیغمبری بوی دهد و هر که روز هفتم از رمضان چهار رکعت نماز کند

یا کل

یا کل

در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و شش بار قل هو الله
احد و چون از نماز فارغ شود شش بار بگوید استغفر الله و شش
بار صلوة فرستد بر رسول علیه الصلوة و السلام آنکه بگوید کند و در سجده
بگوید رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی یَا اَیُّهَا الَّذِیْ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ خدای تعالی ویرایا مرزد و حاجت های وی را کند و هر
شب هفتم از رمضان هشت رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
بار قل هو الله احد و معوذتین هر یکی سه بار بخواند در هر رکعت ویرایا
بکشاید و از جای برخیزد تا خدای تعالی ویرایا مرزد و مادر و پدر
ویرایا مرزد اگر مسلمان باشد هر روز هفتم از رمضان دو رکعت
نماز کند میانه روز و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار سورة اقرار و یا نذر
قل هو الله احد بخواند چون نماز فارغ شود بگوید لا حول و لا قوه الا بالله العظیم از دنیا پرین نشود الا مؤمن و مسلمان و من که
محمد امضامن وی ام به بیست و یکم شب هفتم از رمضان دو رکعت
نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار انا اعطینک الکوفه و هفت بار

قل هو الله احد

قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود سجود کند و هفت بار آیت
الکرسی بخواند در سجود بخواند هنوز اسرار سجود بر تو کفایت باشد که
خدای تعالی ویرایا مرزد و مادر و پدر ویرایا مرزد ویرایا مرزد و هر که
روز نهم از رمضان چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت او یکبار
الحمد و یکبار انا اعطینک الله احد بخواند و در هر رکعت دو رکعت
یکبار الحمد و یکبار انا اعطینک الله احد بخواند در هر رکعت دو رکعت
یکبار قل یا ایها الکافرون و در هر رکعت قل هو الله احد و در هر رکعت یکبار
الحمد و یکبار انا اعطینک الله احد بخواند و در هر رکعت قل هو الله احد چنان نماز فارغ
شود و بار بگوید لا اله الا الله و لا شریک له و در هر رکعت او یکبار
صلی علی محمد و آل محمد و سلم هر چی که درین نماز بخواند از قرآن
خدای تعالی ملک فرستد تا نیکی وی نویسند و بدی وی محو کنند
و درجه ویرایا افزایند و دعا و استغفار ویرایا کنند تا قیامت
و هر که شب نهم از رمضان دو رکعت نماز کند در میانه شب و در
هر رکعتی یکبار الحمد و قل هو الله احد بخواند و معوذتین هر یکی پنج بار

و چون از نماز فارغ شود پنج بار آیت الکرسی بخواند و پنج بار صلوة به
پیغمبر علیه السلام فرستد گناه وی جمله بیاوردند و دعای وی مستجاب گشته
بهر که بخواهد هم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و
ده بار قل یا ایها الکافرون و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
گناه وی جمله بیاوردد و هر که شب یازدهم از رمضان شش رکعت نماز کند
در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار اذا جاء نصر الله و بانه بار قل هو الله احد
و چون سلام باز دهد سه بار آیت الکرسی بخواند و سه بار بگوید اللهم
صل علی محمد و علی آل محمد و سلم چنان باشد که صد هزار مرتبه باشد
هر که در وقت یازدهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و ده بار انا اعطیناک الکریم بخواند و چون سلام باز دهد ده بار
آیت الکرسی و ده بار قل هو الله احد بخواند روز قیامت چون بیاورد
با وی علی یحیی پیغمبر باشد و هر که شب یازدهم از رمضان هشت رکعت نماز
کند در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و سه بار اذا جاء نصر الله
و چون از نماز فارغ شود دوازده بار قل هو الله احد بخواند و دوازده بار درود

درود به پیغمبر علیه السلام فرستد خدای تعالی دویست هزار مرتبه بخواند
از هر هزار مرتبه ای از وی بخواند و دویست هزار درجه و پیرایه بیاورد
هر که روز دوازدهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و یکبار اذا زلزلت و شش بار قل هو الله احد بخواند و در وقت یکبار
الحمد و یکبار الحمد و شش بار قل هو الله احد و در سیوم یکبار الحمد
و شش بار قل هو الله احد و یکبار قل یا ایها الکافرون و در چهارم
یکبار الحمد و یکبار اذا جاء نصر الله و شش بار قل هو الله احد و چون
سلام باز دهد دوازده بار قل هو الله احد بخواند من که رسولم
ضامن وی ام به بیست و هر که شب یازدهم از رمضان دو رکعت نماز کند
در میان شب در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و ده بار قل
هو الله احد و چون از نماز فارغ شود سجود کند و در سجود یکبار
الحمد و ده بار آیت الکرسی و ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی
پیرایه بیاورد عبادت هزار ساله و روز و نماز شب و هر که روز
سیزدهم از رمضان شش رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و بخواند

یکبار خدای تعالی ویر از جمله قلم فایز ان نویسد و هر که شب چهارم
از رمضان دو رکعت نماز کند و در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار آیت
الرسول و سه بار اذ جاء نصر الله بخواند و در رکعت دوم یکبار الحمد و یکبار قل
انما انا بشر مثکم تا آخر و سه بار قل هو الله احد بخواند و چون از نماز
فارغ شود سه بار آیت الکرسی بخواند از دنیا پیر و ن نشود تا جای خود
در بهشت بیند و هر که بعد از چهارم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت
یکبار الحمد و دو بار آیت الکرسی خدای تعالی بعد از هر چیزی که در دنیا است
نیکی ویر نویسد و هر که شب پانزدهم از رمضان صد رکعت نماز کند و
در هر رکعت یکبار الحمد و دو بار قل هو الله احد بخواند از دنیا پیر و ن نشود
تا خدای تعالی صد ملک بفرستد سی و یک بار تسبیح دهند و سی و یک
بار و نغ این کنند و سی و یک بار که می دارند از فتنه دنیا و دین و دین
می دارند از شیطان و سلطان و هر که روز نهم از رمضان دو رکعت
نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و سه بار آیت الکرسی و سه بار انا
انزلنا و انزلنا به هر یک تار موی که بر تن وی است خدای تعالی نیکی

ویر از نهم

ویر از نهم ویدی از وی بخواند و هر که شب شانزدهم از رمضان دو رکعت
نماز کند بعد از نماز خفتن و در هر رکعت یکبار الحمد و پنج بار قل هو الله
و معوذتین هر یکی پنج بار بخواند و چون از نماز فارغ شود صلوات
بر پیغمبر فرستد که خالق آسمان و زمین گرد آیند تا ثواب این نماز بنویسند
توانند از بسیاری که باشند و هر که روز شانزدهم از رمضان چون آفتاب
بالا برود چهار رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه
بخواند و سه بار قل هو الله احد بخواند ویر از جمله قلم فایز ان نویسد
و هر که شب هفدهم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد
و پنج بار قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذ جاء نصر الله
و معوذتین و آیت الکرسی هر یکی یکبار بخواند چون از نماز فارغ
شود سجود کند و در سجود هفت بار آیت الکرسی بخواند و هر چه
خدای تعالی خواهد الا که بوی دهد و هر که روز هفدهم از رمضان
چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی
و سه بار قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی

سه بار قل هو الله احد بخواند و در میوم یکبار الحمد و یکبار شهادت الله
سه بار قل هو الله احد و در میوم یکبار الحمد و یکبار قل اللهم مالك
الملك وسته قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد سجود کند
وده بار یکوید در سجود لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم خدای تعالی
بعد در هر چیزی که آفتاب و ماه تاب بران می افتد نیکی ویرا بنویسند
و هر که ششم از رمضان دوازده رکعت ناز کند و در هر رکعتی یکبار
الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار قل یا ایها الکا فزون و سه بار قل هو الله
احد بخواند و چون سلام باز دهد بد آیت الکرسی بخواند و ده بار
سلمات بر پیغمبر است چنان باشد که هر سال روزی گرفته با ابراهیم
و موسی و هرون صلوات الله علیهم اجمعین و هر که روز هفتم از رمضان
هزار رکعت ناز کند و در هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار
الله فشرح لك بخواند خدای تعالی رزقی حلال بر روزی وی کند
و در قیامت تشنه نشود و هر که نهم از رمضان شش رکعت
ناز کند در هر رکعتی یکبار الحمد و سه بار انا اعطیناک الکوفه بخواند

و چون سلام

و چون سلام باز دهد سه بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی او
شراب دهد یا چهار بار پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه ابو بکر و عمر
عقش و علی رضوان الله علیهم اجمعین و چنان باشد که هر از پنج و هزار
عمر کرده باشد و هر که روز دهم از رمضان چهار رکعت ناز کند در هر
یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد سه
بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی بعد ستاره آسمان و قطره باران
و خاک زمینی و برگ درختان و دریل عالم ثواب ویرا نویسند و چنان
که بهشت رود و هر که یازدهم از رمضان دو رکعت ناز کند دو
هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار سوره یس بخواند خدای تعالی بعد دوی
وبری و آدمی و ملائکه و چهار بای و مجنن و ماهی نیکی ویرا بنویسند
و گناه شصت سال گذشته و شصت سال آیند ویرا بیاورد و هر که
روز پنجم از رمضان چهار رکعت ناز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و یکبار آیت الکرسی و یکبار قل یا ایها الکا فزون بخواند و چون از
خان فارغ شود ده بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی بعد دینی

بیبعد و مضرت ثواب و پیرایه سید و کند و افتاد ساله و پیرایه مرزد و
کوشکی در بهشت بوی دهد و هر که شب بیست و یکم از رمضان بیست
یک رکعت نماز کند باوتر در هر رکعتی یکبار الحمد و بیست و پنج بار یا انا لله
قل هو الله احد یکبار بخواند و چون از نماز فارغ شود بخود کند و سه بار
آیت الکرسی بخواند خدای تعالی چندین ثواب و پیرایه دهد که ثواب لیلۃ القدر
و هر که روز بیست و یکم از رمضان دو رکعت نماز کند در رکعت اول
یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و سه بار قل اعوذ برب الفلق و در دوم
یکبار و آیت الکرسی سه بار قل اعوذ برب الناس بخواند چون از نماز فارغ
شود آیت الکرسی بخواند خدای تعالی از هر آسمان ده ملک بفرستد
پیش و با ایشان طبقها باشند از بهشت و این نماز بر این طبقها نمائند
و بجز خدای عز و جل برین و یکی یکی من اهل آسمانها بخود گواه گرفتیم که
نما آمرزیدیم و هر که شب بیست و دوم از رمضان دو رکعت نماز کند در
رکعت اول یکبار الحمد و آیت الکرسی و سه بار قل اعوذ برب الفلق و در دوم
یکبار الحمد و یکبار من الرسول و سه بار قل اعوذ برب الناس و چون از نماز

فارغ

فارغ شود سه بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی از هر آسمان بیست ملک
پیش وی فرستد و با ایشان طبقها باشند از بهشت ثواب این نماز برین
طبقها نهند و خداوند جل و علا کند که ای بند من ترا آمرزیدیم
و هر که روز بیست و دوم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار
الحمد و قل هو الله احد و معوذتین و آیت الکرسی هر یک سه بار بخواند
عفتاد ملک استغفار روی کند تا در رقیامت و در برابر خدای
عز و جل شفاعت قبول باشند در حق خلائق و ربیب و مضرت و هر که
شب بیست و یکم از رمضان چهار رکعت نماز کند در رکعت اول یکبار الحمد
و چهار بار آیت الکرسی و در دو رکعت آخرین یکبار الحمد و چهار بار قل هو الله
احد اگر خلق هفت آسمان و زمین جمع شوند ناصفت ثواب این نماز کنند
می نتوانند و هر که روز بیست و سوم از رمضان هشت رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و قل یا ایها الکافرون و ده بار قل هو الله احد بخواند
و چون سلام باز دهد سه بار آیت الکرسی بخواند هنوز سر بر نداشته
باشند که خدای تعالی کنایه های وی بیامزد و اگر چه زیادت از کف دریا باشد

و یکبار الحمد و ده بار قل هو الله احد بخداي تعالى ورا عذاب کند
و حساب کند و بی حساب میشت فرستد و هر که شصت و شش از رمضان
دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد آیت الکرسی و انا اعطینا الک کثری
قل هو الله احد و از ده بار بخواند کفارت کناه چهل ساله باشد و خدای تعالی
از وی راضی شود و عبادت هزار ساله ویرا بفرستد و هر که روز نهم از
رمضان دو رکعت نماز کند چون روزی به نیمه رسد در هر رکعتی یکبار
الحمد و ده بار آیت الکرسی بخواند کفارت کناه در سی ساله باشد و ثواب
چندان بوی دهد که ثواب ادریس و یونس و شعیب و ایوب صلوٰه الله
علیهم اجمعین و هر که شصت هفت از رمضان دو رکعت نماز کند در
هر رکعتی یکبار الحمد و یکبار انا اعطینا الک کثری و ده بار قل هو الله احد
بخواند و چون از نماز فارغ شود صد بار بگوید استغفر الله و صد بار
بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ سَلِّمْ شَبَقْدَرِ یَا نْتَ خدای
تعالی روز قیامت نوری چون نور پیغمبران بوی دهد و صد هزاران
نیک ویرا بفرستد و صد هزار درجه بوی دهد و هر که این نماز بهتر کند بهتر

و هر که چهارم از رمضان شش رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد
و ده بار قل هو الله احد بخواند و آخر سوره بجز آن دو یکبار قل هو الله احد
و چون سلام باز دهد سه بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی میان وی
و دوزخ بنشیند خندق فرستد بیافریند هر خندق چند کند از آسمان تا
زمین و هر که روز نهم از رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت
یکبار الحمد و از اجاء نصر الله و معوذتین یکبار و چون سلام باز دهد
سیصد بار قل هو الله احد بخواند خدای تعالی شتر اهل زمین و شتر حین
و انس و شیاطین و سلطان از وی دفع کند و هر که شصت و پنجم از
رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت اقل یکبار الحمد و یکبار اَللّٰهُمَّ صَلِّ
و در دهم یکبار الحمد و یکبار تبارک الذی بیده الملك و در سیوم یکبار
الحمد و یکبار اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ سَلِّمْ و چون از نماز
فارغ شود دست بردارد بخدای تعالی حاجت خواهد و حاجت وی
روا کند ویرا از دوزخ آزاد کند و ثواب چهار پیغمبر و چهل شهید بوی دهد
و هر که روز نهم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعتی یکبار الحمد

و یکبار الحمد

باشند از هزار دینا که هر روز بصدقه دهد و هر که روز بیست و نهم از رمضان
 دوازده رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار آیت الکرسی و یکبار
 انا انزلناه و هفت بار قل هو الله احد بخواند تا سال دیگر هر روز خدای
 سه نظر بوی کند و هر که خدای تعالی نظر بای کند او را عذاب نکند و
 حساب نکند و با پیغمبران او همیشه فرستد و هر که شب بیست و نهم از رمضان
 چهار رکعت نماز کند در هر رکعت اقل یکبار الحمد یکبار و الضحی و سه بار قل هو
 احد و در دو رکعت یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه و سه بار قل هو الله احد
 و در سیوم یکبار الحمد و یکبار انا انزلناه و سه بار قل هو الله احد و در
 چهارم یکبار الحمد و یکبار قل یا ایها الکافرون و سه بار قل هو الله احد
 و چون سلام باز دهد سه بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی ثواب
 چندان بوی دهد که هفت سال روزگارش بکشد و نماز کرده و در زیارت
 در روز پیغمبران علیه السلام باشد روز بیست و نهم از رمضان هشت رکعت
 نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و هشت بار آیت الکرسی بخواند خدای تعالی
 گناههای سزاوار را بکشد و قصد و خطا حمله بپاورد و حساب و حساب

استان کند

و هر که شب بیست و نهم از رمضان بیست رکعت نماز کند و در هر رکعت یکبار
 الحمد و بیست و بار قل هو الله احد من شیعی وی باشد تا او را بیست و سه نام
 و هر که روز بیست و نهم از رمضان دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و یکبار
 انا انزلناه و در هر بار قل هو الله احد و چون سلام باز دهد حوازه با
 آیت الکرسی بخواند خدای تعالی درها بگشاید و درها درخ
 بدهد و در رمضان وی ام بیست و نهم از رمضان
 رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و شش بار آیت الکرسی و شش بار
 انا انزلناه و بیست و پنج بار قل هو الله احد بخواند و چون سلام باز دهد
 بیست و پنج بار صلوة به پیغمبر فرستد و بگوید الله زکی لا اله الا الله
 خدای تعالی سیصد و سی و نه پیغمبر ویرا بفرستد و چون از کور بر
 خیزد سیراب باشد و سیراب حضرت جبار آید و هر که روز بیست و نهم از رمضان
 شش رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار الحمد و قل هو الله و معوذتین هر یکی
 هفت بار بخواند نام وی در روز بوی عابدان باز نویسد و این نمازها
 ثواب بسیار نوشته بودند مختصر نوشته آمد و الله اعلم بالصواب

احسن



نظر استغفار و طلب مغفرت
رضوانه عنه گفت که گفت صلّ الله علیه وسلم بای حذای که مرا بحق
بخلق فرستاد که جبریل مرا خبر داد از اسرائیل از حذای مذکور و عا که هر
که شب عید فطر ده رکعت نماز کند بخ سلام و در هر رکعت یکبار الحمد و
ده بار قل هو الله احد بخواند و در هر رکوع سجود ده بار بگوید سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله الله و الله اکبر و چون فارغ شود هزار بار بگوید
استغفر الله و انکب سجود کند و در سجود بگوید یا حي یا قیوم یا ذا الجلال و
الاکرام یا ذا جنت الدنیا و الآخرة و رحیمهم یا ارحم الراحمین یا الله
یا قلین و الآخیرین اغفر لنا ذنوبنا و تقبل مِنّا صلواتنا و میثاقنا
و قیامنا و سران سجود بر بنادر حذای تعالی کنایه های بسیار در نماز و
عید فطر بعد از نماز عید چهار رکعت نماز کند در رکعت
اقل الحمد و سبع اسم ربّه و در دوم الحمد و الشمس و در سیوم الحمد و الفتح
و در چهارم الحمد و پنج بار قل هو الله احد بخواند چنان باشد که
معمول است که ای حذای تعالی فرستاد خواند و هم در ویشان را سیر کرده

352

وضع
 بجزایرین و باز نهادن
 معاد فطانتان
 و عیدگاه از سر برافزین
 که مفاصحت مخم
 جسته کهنه خیمه
 مطایبی
 در آن سرزمین حاد صد مرت
 لشاعره من تحت شعر کافیه تبلی
 در آن معرکه آهنگ جنگ در بر بسته
 شخصیت

بار کردن جلالت
 صاف کورنده و دروغبار بر حور
 جرم از نورفت منقح شد جواهر فظلم
 مستقیم شعوفت است استحقاق تو
 کماة در آن
 رات ۸۵
 بی تو سزاوار
 معنی بدین شک
 در آن
 رات ۸۵
 بی تو سزاوار

حاجی آقا احمد
برای استیفاء
در آن ماه که دیوار خورشید
در آن ماه که دیوار خورشید
در آن ماه که دیوار خورشید

[illegible]

صوت خلق بعد طرقت بانه کسوتان

مکتبہ مولانا سید محمد رفیع
روان

